

Fiqh pe înțelesul tuturor

Texte elementare de Fiqh

[Română – Romanian – روماني]

Ṣāleḥ bin Ghānim As-Sadlān

Traducere:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

& Diana Asandei

Revizuit de: Mariam Oana

رسالة في الفقه الميسر

صالح بن غانم السدلان

١٤٢٤

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& دايانا أساندي

مراجعة: مريم وأنا

În numele lui Allah Ar-Rahman (Cel Milostiv), Ar-Rahīm (Cel Îndurător)

Introducere

Cu adevărat, toată Slava I se cuvine lui Allah, pe El Îl slăvim, la El căutăm ajutor și călăuzire. Căutăm refugiu la El de răul din sufletele noastre și de faptele noastre păcătoase. Pe oricine îl călăuzește Allah, nimeni nu îl poate duce pe o cale greșită și pe oricine îl lasă Allah pe o cale greșită, nimeni nu îl mai poate călăuzi. Mărturisesc că nu este nimeni demn de adorare în afară de Allah, Care nu are parteneri, și mărturisesc că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este Robul și Mesagerul Său.

„O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și spuneți vorbe adevărate, ~ Pentru ca El să vă îndrepte faptele voastre și să vă ierte greșelile voastre! Acela care este cu supunere față de Allah și față de Trimisul Său va dobândi mare izbândă (atât în această viață, cât și în Viața de Apoi).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 33:70-71]

Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Profetului nostru, Mohammed, Mesagerul și Robul Său, cel ce a fost trimis de Domnul său cu călăuzirea și cu adevărata religie. Prin el, Islamul a fost făcut un mod de viață.

Pentru a continua...

În Islam, fiqh (jurisprudența Islamică) reprezintă balanța pentru faptele unei persoane, prin aceasta fiind stabilit tipul faptelor în permise, interzise, corecte și nevalide. Prin natura sa, musulmanul este dornic să afle ceea ce este permis și ceea ce este interzis, precum și ceea ce este corect sau incorect în faptele sale. Acesta este adevărul, indiferent dacă fapta are legătură cu Domnul său sau cu oamenii cu care interacționează. Legile pentru

toate acestea se regăsesc în Știința Fiqh-ului. În mod fundamental, această știință provine din aderarea la textele clare ale Cărții lui Allah (Coranul) și la Sunnah (Tradiția) Mesagerului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), precum și prin sprijinirea principiilor și fundamentelor sale. Aceste principii și fundamente au o conexiune foarte puternică cu principiile eticii și ale comportamentului – fără influența dorințelor personale – în conformitate cu logica de bază care dorește să afle ceea ce Allah Dorește de la noi, poruncindu-ne să facem, și ceea ce Allah ne-a interzis să facem. Rezultatul aceluia fiqh reprezintă caracteristicile distinctive ale excelenței legilor și clarității principiilor Islamului, în ceea ce privește înțelegerea, flexibilitatea și profunzimea lor:

„Dreptcredincioșii nu trebuie să purceadă cu toții, ci să purceadă din fiecare grup o parte dintre ei, pentru ca să învețe bine religia și să-i prevină (după lupta de la Tabūk și ca urmare a revelării versetelor anterioare, toți musulmanii voiau să-l însoțească pe Profet la luptă) (pe cei din) neamul lor, când se întorc (să-i învețe când se întorc). Poate că ei vor ști să se ferească (împlinind fapte bune)!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 9:122]

Studierea și înțelegerea religiei este una dintre cele mai mărețe căi de apropiere de Allah. În același mod, răspândirea legilor Shari'ei reprezintă, de asemenea, o cale măreață de apropiere de Allah, și în special de acele chestiuni legate de fiqh, pentru ca oamenii să urmeze o călăuzire clară cu privire la actele lor de adorare și la chestiunile lumești ce formează bazele bunăstării lor atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Celui căruia Allah îi dorește binele îi oferă înțelegerea religiei.” (Tirmidhi)

Această carte cuprinde subiecte ce îi privesc pe musulmanii care trăiesc în societăți nemusulmane. Ea cuprinde subiecte de fiqh ce sunt în concordanță cu textele clare ale Cărții lui Allah, cu Sunnah autentică și cu ceea ce învățații musulmani sunt de acord. Ea se află departe de diferențele de opinii dintre școlile de fiqh

precum și de diferențele cu privire la subiecte detaliate ce reprezintă doar interesul cercetătorilor specializați. Toate acestea sunt prezentate într-un limbaj ușor, astfel încât să fie mai ușor de înțeles pentru cititori și pentru a îi face să caute și mai multă știință.

*Această cercetare este formată din trei părți după cum urmează: **partea întâi** cuprinde actele de adorare; **partea a doua** discută despre tranzacțiile interumane; iar **partea a treia** se referă la chestiunile legate de familie.*

Îi cerem lui Allah să facă această carte, realizată doar de dragul Său, să fie de folos pentru cititori. El este Cel care Aude totul și Răspunde rugilor. El este Suficient pentru noi și El este Cel mai Bun dintre păzitori.

Sāleh bin Ghānim As-Sadlān

Partea I

Actele de adorare

Această parte cuprinde următoarele capitole:

Capitolul 1:
Puritatea

Capitolul 2:
Rugăciunea

Capitolul 3:
Zakāt

Capitolul 4:
Postul

Capitolul 5:
Pelerinajul

Capitolul 1

Puritatea

Acest capitol cuprinde o introducere urmată de o discuție cu privire la nouă subiecte:

1. Apa

2. Recipientele și ustensilele

3. Impuritățile

4. Eticheta curățirii și eticheta cu privire la eliminarea urinei și a scaunului

5. Acte ce corespund dispoziției naturale a omului (Sunan Al-Fitrah)

6. Abluțiunea (*wudū'*)

7. *Ghusl* sau îmbăierea totală

8. Tayammum

9. Ștergerea peste șosete și atele

❖ **Introducere**

• **Definiție**

Din punct de vedere lexical, cuvântul *taharah* (طهارة) înseamnă curățenie și puritate. Ca termen tehnic, acesta se referă la înlăturarea de pe corp a substanțelor ce nu-i permit unei persoane să efectueze rugăciunea și așa mai departe.

• **Diferitele tipuri de taharah**

În Legislația Islamică, *taharah* are atât un sens spiritual, cât și un sens fizic în același timp. Sensul fizic este legat de corpul omenesc. Sensul spiritual reprezintă purificarea inimii de murdăria păcatelor. Sensul fizic este cel care are legătură cu știința *fiqh*-ului,

fapt care este cerut pentru rugăciune, cu alte cuvinte, are legătură cu aspectele externe.

Actele externe ale purificării sunt de două feluri:

Purificarea după actele care anulează starea de puritate. Aceasta se împarte în 3 subcategorii:

- (1) actul major, care este o spălare totală sau *ghusl'*;
- (2) actul minor, care este abluțiunea sau *wudū'*
- substitutul pentru fiecare dintre ele (1) sau (2) atunci când acestea nu pot fi făcute, fiind cunoscut drept *tayammum*.

Purificarea de substanțele impure implică trei tipuri de acte:

- spălarea,
- ștergerea
- umezirea sau stropirea.

1. O discuție despre apă

Apa poate fi împărțită în următoarele trei categorii:

1. Apa ce purifică

Apa ce poate fi folosită ca mijloc de purificare este aceea care își menține caracteristicile naturale (fără a avea vreo impuritate sau schimbare în calitățile sale, așa cum este descrisă în categoriile ce urmează). Aceasta este apa ce este folosită pentru înlăturarea stării de impuritate sau a oricărei impurități aflată într-un loc pur. Allah spune:

„(...) a pogorât asupra voastră din Cer apă, ca să vă curățească pe voi cu ea (...)" [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 8:11]

2. Apa ce este pură, dar care nu poate fi folosită ca agent de purificare

Apa pură se referă la acea apă care și-a schimbat culoarea, gustul sau mirosul din cauza unei substanțe care nu este impură.

Apa în sine este pură, astfel, dacă spre exemplu ajunge pe hainele unei persoane, aceasta nu trebuie să o înlătore pentru a se ruga. Totuși, nu poate fi folosită drept mijloc de purificare deoarece și-a schimbat cel puțin una dintre caracteristici.

3. Apa impură

Apa impură se referă la orice apă care și-a schimbat una dintre caracteristici (precum culoare, miros, gust), fiind alterată de ceva impur, indiferent dacă este vorba de o cantitate mică sau de o cantitate mare.

♦ Puncte înrudite

□ Apa impură este purificată prin schimbarea caracteristicilor sale în mod natural, prin curățirea ei sau prin adăugarea de apă pură atât cât este necesar pentru ca alterarea ei să fie înlăturată.

□ Dacă un musulman nu este sigur dacă apa este pură sau impură, el trebuie să acționeze pe baza a ceea ce știe cu certitudine: regula generală pentru orice este aceea a purității (cu alte cuvinte, ceva este considerat a fi pur atât timp cât nu există nicio dovadă clară care să demonstreze că aceasta a devenit impură).

□ Dacă nu putem face diferența între lichidul pur și cel impur, atunci se renunță la ambele și se face *tayammum*.

□ Dacă o persoană este confuză cu privire la haine, neștiind care este impură sau interzisă, aceasta trebuie să se bazeze pe ceea ce știe cu certitudine și se roagă doar o singură rugăciune îmbrăcată cu acele haine; cu alte cuvinte, aceasta folosește hainele pe care le consideră a fi pure și se roagă o dată; persoana nu trebuie să se roage, să își schimbe hainele și apoi să se roage altă rugăciune doar pentru a fi sigură că s-a rugat în haine care nu erau impure sau interzise (se aplică regula: orice lucru despre care nu avem certitudinea că este impur este considerat a fi pur).

2. Recipientele și ustensilele

• Definiție

Cuvântul *al-āniyah* este forma de plural al cuvântului *inā*. Din punct de vedere lexical, acesta face referire la orice recipient sau ustensilă folosit pentru mâncat sau băut. Definiția tehnică a cuvântului este aceeași.

• *Diferite tipuri de recipiente și ustensile*

Cu privire la compoziția ustensilelor, acestea pot fi împărțite în următoarele categorii: (1) ustensile din aur sau argint; (2) ustensile suflate cu argint; (3) ustensile suflate cu aur; (4) ustensile scumpe datorită materialului din care sunt făcute sau a modului prin care acestea au fost făcute; (5) ustensile din piele; (6) ustensile din os și (7) orice alt tip de ustensile, precum cele făcute prin olărit sau din lemn.

• *Regulile Islamice cu privire la ustensile*

Este permis a deține și folosi orice ustensilă făcută dintr-o substanță pură, costisitoare sau ieftină, excepție făcând acele ustensile realizate sau suflate din/cu aur sau argint. Hudhaifah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus:

„Nu bea din pahare de aur sau argint și nu purta haine din mătase sau din Dibaj, pentru că acestea sunt pentru ei (cei necredincioși) în această viață și pentru noi în Viața de Apoi.” (Bukhari)

Ceea ce este interzis pentru a fi folosit este de asemenea interzis și pentru a fi deținut în forma în care trebuie folosit, ca, spre exemplu, deținerea de vase din aur sau argint.

A se nota că interzicerea de mai sus se aplică atât bărbaților, cât și femeilor datorită generalității textului.

Nimic nu trebuie considerat impur doar bazat pe conjunctură până când cineva este sigur că este impur. Cu alte cuvinte, regula generală sau de bază este aceea a purității.

• *Recipientele și ustensilele nemusulmanilor*

Acestea includ ustensilele oamenilor Cărții (evreii și creștinii) și ustensilele politeiștilor. Regula cu privire la aceste ustensile este aceea că ele sunt permise pentru a fi folosite atât timp cât o persoană nu este sigură că ele sunt impure. Aceasta se aplică drept regulă generală, care este aceea a purității.

♦ Puncte înrudite

□ Hainele nemusulmanilor sunt considerate pure atât timp cât o persoană nu este sigură că ele pot conține ceva impur.

□ Pielea unui animal mort dintre tipurile de animale ce sunt permise a fi mâncate este purificată prin tăbăcire.

□ Ceea ce este tăiat dintr-un animal viu (carne sau oase) este considerat impur, la fel ca cele de la un hoit. Totuși, lâna, penele, părul și blana sunt considerate pure chiar dacă sunt luate de la un animal viu.

□ Este recomandat (*Sunnah*) să se acopere recipientele și ustensilele din care se bea și să se închidă gurile recipientelor de piele. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus

„(...) acoperiți și închideți gurile recipientelor de apă și acoperiți mâncarea și băutura.” Naratorul a adăugat că l-a auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: **„Chiar și cu o bucată de lemn pusă peste recipient.”** (Bukhari)

3. Impuritățile și regulile acestora

• Definiție

Din punct de vedere lexical, impuritățile sau *an-najāsah* înseamnă ceva murdar. Un lucru devine impur atunci când este pătat de ceva murdar.

În terminologia Legislației Islamice, impuritatea se referă la o cantitate specifică de substanțe particulare, precum urina, sângele și alcoolul, a căror prezență face ca persoana să se afle în

imposibilitatea de a efectua rugăciunea.

- ***Tipurile de impurități***

Există două tipuri de impurități. Prima face referire la a fi impur din cauza esenței sale și cea de a doua se referă la a fi impur cu privire la regula lui. Prima categorie include acele lucruri care sunt impure în sine și nu pot fi făcute pure, precum câinii sau porcii. A doua categorie cuprinde acele lucruri care sunt impure din cauza contactului cu substanțe impure, altfel, în mod normal, ele sunt pure.

- ***Categoriile de impurități***

Impuritățile pot fi împărțite în trei categorii:

Substanțe asupra
cărora există un
consens că sunt
impure

- Hoiturile animalelor terestre (cu excepția lăcustelor). Animalele marine moarte sunt considerate pure și permise pentru mâncat.
- Sângele care este vărsat de la un animal terestru atunci când este tăiat.
- Pielea de porc (sau oricare altă parte a porcului)
- Urina umană
- Fecalele umane
- Lichidul seminal
- *Al-wadi* (o substanță albă ce curge din organele genitale masculine din cauza unei condiții medicale)
- Carnea unui animal ce nu ne este permis apentru a fi consumat
- Carnea sau oasele tăiate de la un animal viu. Spre exemplu, dacă cineva ar tăia un picior de la o oaie vie, acel picior ar fi considerat impur
- Sângele menstrual
- Sângele din lăuzie (sângerarea post-partum)
- Sângele dintr-o scurgere vaginală prelungită
- *Al-madhi* sau lichidul prostatic, care este un fluid ce se scurge din organele genitale masculine datorită stimulării sexuale

Substanțe asupra
cărora nu există un
consens că sunt
impure

- Urina unui animal permis pentru a fi consumat
- Fecalele unui animal permis pentru a fi consumat
- Sperma
- Saliva unui câine
- Voma
- Animale moarte care nu au circulație sangvină, precum furnicile, gândacii puricii și așa mai departe

Substanțe ce sunt
scuzate sau omise
de Legislația
Islamică

- Noroiul găsit pe străzi
- O cantitate mică de sânge
- Puroi uman sau de la un animal permis pentru a fi consumat

• *Modalitatea de purificare (înlăturare) a impurităților*

Impuritățile sunt purificate (înlăturate) prin spălare, umezire, frecare sau ștergere după cum urmează:

◆ purificarea hainelor care conțin impurități: dacă impuritatea are ceva greutate, aceasta trebuie frecată și dată jos, apoi spălată. Dacă impuritatea este umedă, atunci trebuie spălată.

◆ urina unui sugar ce încă nu mănâncă hrană solidă trebuie doar umezită.

◆ impuritățile de pe pământ trebuie doar înlăturate fizic și apoi apa este turnată peste acea impuritate.

◆ pantofii sunt făcuți puri prin frecarea lor sau prin mersul pe zone pure.

◆ ustensilele finisate sau poleite, precum sticla, cuțitele și articolele similare, sunt curățate prin ștergerea lor.

◆ dacă un câine linge un vas, acesta trebuie spălat de 7 ori, una dintre spălări fiind făcută cu pământ.

4. Eticheta curățirii după eliminarea urinei și a scaunului

Cuvântul *al-istinjā* înseamnă a înlătura fecalele sau urina unei persoane cu apă. Cuvântul *al-istijmār* înseamnă înlăturarea resturilor de urină sau de fecale ale unei persoane cu pietre, hârtie sau ceva similar.

Este recomandat ca o persoană să intre în baie cu piciorul său stâng și să spună:

„În Numele lui Allah, caut adăpost la Allah de djinnii bărbați și de djinnii femei!”

La ieșirea din baie, este recomandat ca persoana să iasă cu piciorul drept și să spună:

„Caut Iertarea Ta (o, Allah)!”

Este recomandat pentru cel care își face nevoile să se lase pe piciorul său stâng (adică pe coapsa stângă). De asemenea, este recomandat ca acesta să nu fie în văzul oamenilor și să se ascundă. Pentru urinare, el trebuie să aleagă un loc ce va preveni urina să

ajungă pe hainele lui.

Este neplăcut a intra în baie cu ceva ce conține Numele lui Allah, aceasta fiind permisă numai în cazul în care există o nevoie deosebit de mare (care nu mai permite înlăturarea aceluia lucru ce conține Numele lui Allah). Trebuie evitată ridicarea hainelor înainte de a se apropia de sol. Persoana trebuie, de asemenea, să evite să-și atingă sau curețe părțile intime cu mâna dreaptă.

Este interzis a sta cu fața sau cu spatele la *qiblah* (direcția spre care se roagă musulmanii) în timpul satisfacerii nevoii de eliminare a urinei sau a scaunului în zone deschise. Dacă o persoană se află într-o clădire, este permis, deși este mai bine dacă se evită acest lucru.

Este interzis a urina sau defeca pe drumuri, zone utilizate sau umbroase, sub pomi roditori și alte locații similare (cu alte cuvinte, în oricare zonă ce aduce rău sau disconfort altora).

O persoană trebuie să se curețe cu o piatră curată, ștergându-se de 3 ori, dacă aceasta o curăță complet. Dacă aceasta nu o curăță complet, ea trebuie să mai insiste. Este recomandat a se șterge într-un număr impar de mișcări, de 3 ori, de 5 ori și așa mai departe.

Este interzis a se șterge cu oase, excremente, mâncare sau altceva respectabil. Este permis a înlătura resturile eliminate cu apă, șervețele sau hârtie.

Este obligatoriu a spăla cu apă părțile hainelor ce au impurități pe ele. Dacă o persoană nu știe care sunt zonele exacte ce au impurități, aceasta trebuie să spele întreaga haină.

Face parte din *Sunnah* Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ca un bărbat să urineze stând jos. Nu este neplăcut pentru el a urina din picioare dacă are grijă să nu ajungă impuritățile pe el.

5. Acte ce corespund cu dispoziția naturală a omului (Sunan Al-Fitrah)

• Definiție

În esență, acestea sunt actele care sunt considerate a fi naturale pentru om, aflate în natura lui. Așadar, acestea sunt actele pe care el ar trebui să le îndeplinească în viața lui.

• Sunan Al-Fitrah

Aceste acte cuprind următoarele:

1. folosirea *siwak*-ului (sau a periutei de dinți) – este recomandat a fi folosit oricând, deoarece purifică gura și este plăcut pentru Allah. Cu toate acestea, el este mai important a fi folosit atunci când se face abluțiunea pentru rugăciune, înainte de citirea Coranului, înainte de a intra în moschei sau case, la trezirea din somn sau atunci când mirosul gurii s-a schimbat

2. raderea părului pubian, smulgerea părului axial, tăierea unghiilor și spălarea articulațiilor degetelor

3. raderea mustății și lăsarea bărbii să crească

4. tratarea părului capilar cu uleiuri. Este neplăcut a se rade o parte din părul capilar și a lăsa cealaltă parte. Aceasta acțiune este considerată a fi un tip de mutilare.

5. vopsirea părului cărunt cu henna sau katam (un fel de iarbă folosită la vopsirea părului)

6. parfumarea cu *musk* sau ceva similar

7. circumcizia – aceasta reprezintă tăierea prepuțului organului genital masculin pentru ca urina sau murdăria să nu se acumuleze acolo. Este cunoscut pentru cei specializați în acest domeniu. Circumcizia este un act de purificare și curățire. Are multe avantaje. Este un act recomandat pentru bărbați.

6. Abluțiunea (*wudū'*)

• Definiție

Abluțiunea înseamnă folosirea apei pure pentru spălarea a

patru extremități (și a capului) într-o manieră specială, prescrisă de Legislația Islamică.

• *Virtuțile abluțiunii (wudū')*

Virtuțile abluțiunii (*wudū'*) sunt indicate în *hadith*-ul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care spune:

„Nu este niciun musulman care efectuează *wudū'* (abluțiunea) și o face în mod corespunzător și apoi spune: «*Ash-hadu an lā ilaha illa Allah wa ash-hadu anna Muhammadan-abduhu wa rasulūhu* (Mărturisesc că nu este nimeni demn de adorare în afară de Allah, și mărturisesc că Mohammed este Robul și Mesagerul Său)!» (fără a avea) opt porți ale Paradisului deschise pentru el, iar el va putea să intre pe oricare dintre ele dorește” (Tirmidhi)

Spălarea completă a extremităților fără exagerare îi oferă unei persoane dreptul de a fi dintre *al-ghurr al-muhajjalun* (cei care vor avea anumite părți ale corpului strălucitoare sau radiante acolo unde se află urmele abluțiunii) în Ziua Judecării. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„În Ziua Judecării, cei care mă urmează pe mine (*Ummah mea*) vor fi numiți *al-ghurr al-muhajjalun* (datorită părților corpului care vor străluci) datorită urmelor abluțiunii (*wudū'*). Cei dintre voi care își pot extinde porțiunile radiante ar trebui să o facă.” (Bukhari și Muslim)

• *Premisele obligatorii ale abluțiunii (wudū')*

Premisele obligatorii (sau condițiile obligatorii) pe care o persoană trebuie să le îndeplinească astfel încât abluțiunea sa să fie validă sunt în număr de zece:

1. persoana trebuie să fie musulmană;
2. persoana trebuie să fie sănătoasă mental;
3. persoana trebuie să aibă vârsta corespunzătoare astfel încât să fie capabilă să înțeleagă această chestiune;
4. persoana trebuie să aibă intenția de a face abluțiunea.

Aceasta trebuie să își mențină intenția în timpul efectuării actului de abluțiune, în sensul că nu trebuie să aibă intenția de a se opri din a face abluțiunea;

5. acțiunile după efectuarea cărora trebuie efectuată abluțiunea nu mai au loc în continuare;

6. *al-istinjā* sau *al-istijmār* (spălarea restului de urină sau fecale după eliminarea acestora așa cum a fost descris anterior; aceste acte trebuie efectuate anterior dacă o persoană și-a satisfăcut această nevoie după ultima dată când a făcut abluțiunea);

7. apa folosită trebuie să facă parte din categoria apelor pure;

8. apa trebuie să fie permisă (cu alte cuvinte, obținută prin mijloace permise);

9. orice ar putea împiedica apa să pătrundă în piele trebuie eliminat anterior efectuării abluțiunii;

10. timpul pentru rugăciune trebuie să fi intrat deja pentru acei oameni care se află într-o stare continuă de anulare a abluțiunii¹.

• ***Acțiuni ce implică necesitatea efectuării abluțiunii (wudū')***

Abluțiunea (*wudū'*) devine obligatorie după acele acte care anulează abluțiunea (care vor fi descrise pe scurt, la fel și înainte de a face un act ce necesită ca persoana să se afle într-o stare de puritate).

• ***Actele obligatorii ale abluțiunii (wudū')***

Actele obligatorii în efectuarea abluțiunii (*wudū'*) sunt următoarele:

- spălarea feței, inclusiv a gurii și a nasului
- spălarea mâinilor (inclusiv a palmelor) până la cot;
- spălarea capului, inclusiv a urechilor;
- spălarea picioarelor.

Allah Preaînaltul spune:

¹ De exemplu, cei care suferă de enurezis (incontinența urinară) sau de sângerare vaginală prelungită

„O, voi cei care credeți! Atunci când vă gătiți pentru rugăciune (*as-salāh*), spălați-vă fețele voastre și mâinile voastre, până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și (*spălați-vă*) picioarele voastre până la glezne! (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:6] – astfel fiind stabilite actele obligatorii ale abluțiunii (*wudū*) menționate anterior.

Actele menționate anterior trebuie efectuate în ordinea corespunzătoare, așa cum Allah le-a menționat.

• **Actele recomandate ale abluțiunii (*wudū*):**

1. folosirea *siwak*-ului;
2. spălarea mâinilor (prima dată) de trei ori;
3. clătirea gurii și a nasului;
4. spălarea cu apă a bărbiei, precum și ajungerea apei între degetele mâinilor și ale picioarelor;
5. a se începe cu partea dreaptă în toate aspectele acestor acte;
6. spălarea părților amintite de două sau de trei ori;
7. folosirea unei ape noi pentru urechi (altfel spus, a nu se folosi apa rămasă de la ștergerea capului);
8. ruga specifică care este spusă după abluțiune (*wudū*);
9. a se efectua două *raka'āt* (unități de rugăciune) după efectuarea abluțiunii (*wudū*).

• **Acte neplăcute legate de abluțiune (*wudū*)**

1. Efectuarea abluțiunii (*wudū*) într-un loc care conține impurități de teamă ca aceste impurități să nu ajungă la persoana respectivă.

2. Spălarea părților corpului de mai mult de trei ori. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus (după efectuarea abluțiunii și spălarea fiecărei părți de trei ori):

„Așa trebuie efectuată abluțiunea. Oricine adaugă ceva la aceasta a făcut ceva rău.” (Nasa’i)

3. A fi risipitor cu privire la cantitatea de apă utilizată. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să facă abluțiunea cu o cantitate de apă echivalentă cu

cea pe care oamenii o pot ține între doi pumni de apă. Mai mult decât atât, este exagerare, iar risipa în orice chestiune este interzisă.

4. Nefectuarea uneia sau a mai multor acte recomandate ale abluțiunii (*wudū'*). Nefectuarea lor înseamnă că o persoană va pierde răsplata acelui act, iar fiecare trebuie să fie dornic pentru a primi o astfel de răsplată. Astfel, acel act nu trebuie lăsat.

Acte ce anulează abluțiunea (*wudū'*)

- Un somn adânc
- Un bărbat ce atinge o femeie cu dorință sau o femeie ce atinge un bărbat cu dorință
- Măncatul cărnii de cămilă
- Orice iese afară din părțile intime
- Pierderea conștiinței prin leșin, intoxicație sau alienare mentală
- Orice act care necesită *ghusl* (spălarea completă) de asemenea obligă la abluțiune, precum eliminarea spermei, actul sexual etc.
- Atingerea părților intime

7. Ghusl sau îmbăierea totală

• Definiția lexicală și tehnică pentru *ghusl*

Din punct de vedere lexical, *ghusl* (غسل) reprezintă apa; *ghasl* este actul, iar *ghisl* reprezintă agentul de curățare.

Din punct de vedere tehnic, termenul se referă la îmbăierea întreagă a corpului, din vârful capului până la vârfurile picioarelor cu apă purificatoare într-o manieră specifică. Bărbații și femeile sunt egali atunci când vine vorba de *ghusl*, cu excepția faptului că după sfârșitul menstruației și a sângerării post-partum, femeia trebuie să-și înlătore orice urmă de sânge și să curețe zona cu ceva ce înlătură orice miros de sânge.

• Actele după care *ghusl* este obligatoriu

1. Ejacularea de spermă în urma unui act sexual
2. Efectuarea unui act sexual
3. Dacă un musulman moare, *ghusl* este cerut pentru corpul său, cu excepția cazului în care persoana moare ca martiră pe câmpul de luptă
4. Un nemusulman devine musulman sau un apostat se căiește
5. Menstruația
6. Sângerarea post-partum.

• **Acte pentru care *ghusl* este recomandat**

1. Rugăciunea de vineri
2. La intrarea în starea de *ihram* în timpul pelerinajului
3. Pentru cel care a spălat corpul unui om decedat
4. Pentru rugăciunile de *Eid*
5. La pierderea temporară a conștiinței în urma unei boli mentale temporare sau a unui leșin
6. La intrarea în Mecca
7. Pentru rugăciunea de eclipsă sau rugăciunea pentru ploaie
8. Pentru fiecare rugăciune pentru femeia care are o sângerare prelungită
9. Pentru orice tip de adunare socială.

• **Cerințele obligatorii pentru *ghusl***

Următoarele acte trebuie să fie efectuate astfel încât *ghusl* să fie considerat corespunzător:

• *Actele cerute pentru ghusl*

Persoană trebuie să menționeze Numele lui Allah. Dacă aceasta uită, atunci este iertată, dar nu este scuzabil dacă nu Îl menționează în mod intenționat.

• *Actele obligatorii pentru ghusl*

Aspectele obligatorii pentru *ghusl* sunt intenția și asigurarea faptului că apa ajunge la toate părțile corpului, inclusiv la gură și la nas. Este suficient ca cineva să considere (fără certitudine absolută) că apa a atins toate părțile corpului.

Dacă o persoană intenționează să efectueze atât *ghusl* obligatoriu, cât și pe cel recomandat, atunci este suficient doar un singur act de *ghusl*.

Dacă o persoană trebuie să efectueze *ghusl* atât pentru contactul sexual, cât și pentru menstruație, atunci este suficient un singur *ghusl* cu o singură intenție.

• *Actele recomandate pentru ghusl*

1. Menționarea numelui lui Allah
2. Începerea prin înlăturarea oricărei murdării de pe corp
3. Spălarea mâinilor înainte de a le introduce în vasul cu apă
4. A se face abluțiune înainte
5. A se începe cu partea dreaptă a corpului
6. A se face fiecare act imediat în mod succesiv
7. Trecerea mâinii ude peste restul corpului
8. Respălarea picioarelor într-un loc separat

• *Acte neplăcute legate de ghusl*

1. Irosirea apei sau folosirea ei într-un mod exagerat
2. Spălarea într-un loc impur
3. Spălarea fără a avea un fel de barieră (ce poate preveni vederea persoanei de către cei din jur)

4. A efectua *ghusl* într-o apă stătătoare

• *Acte interzise pentru persoana care trebuie să efectueze ghusl*

1. Rugăciunea
2. Înconjurarea *Ka'bei*
3. Atingerea sau mutarea Coranului, cu excepția recipientului pentru acesta
4. A sta în moschee

8. Tayammum

• Definiția lexicală și tehnică

Din punct de vedere lexical, *tayammum* (تيمم) înseamnă intenție, scop și țel. Din punct de vedere tehnic, termenul se referă la ștergerea feței și a mâinilor cu pământ curat într-o ordine particulară. Face parte din lucrurile pe care Allah le-a prescris doar pentru națiunea Sa –urmașii Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Este un substituit pentru apa purificatoare.

• Cui îi este permis să facă Tayammum

1. Celui care nu are apă, fie fiindcă aceasta nu este prezentă, fie că este departe
2. Celui care are o rană sau o boală și îi este teamă că apa i-ar putea face rău
3. Celui care are doar apă extrem de rece și nu are mijloacele pentru a o încălzi
4. Celui care are nevoie de apă pentru băut, fie pentru el, fie pentru alții și îi este teamă că va suferi de sete

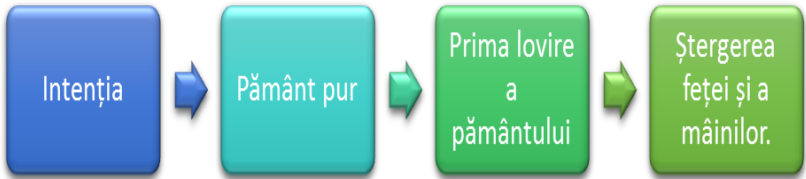
• Cerințele pentru obligativitatea Tayammum-ului

1. Persoana implicată trebuie să fie adultă
2. Persoana trebuie să aibă mijloacele pentru a folosi pământul (în ordinea descrisă mai jos)
3. Actele care necesită abluțiune (sau *ghusl*) au avut loc deja

• Condițiile pentru validitatea Tayammum-ului

1. A fi musulman
2. Sfârșitul sângerării menstruației sau a sângerării post-partum

3. A fi lucid
  4. Prezența unui pământ pur
- *Actele obligatorii pentru Tayammum*

- *Actele recomandate ale Tayammum-ului*

1. Menționarea numelui lui Allah
2. Îndreptarea către *qiblah*
3. Efectuarea acestui act atunci când o persoană intenționează să se roage
4. A doua lovire a pământului
5. Efectuarea actelor în maniera corespunzătoare
6. Efectuarea actelor într-un mod succesiv
7. Întrepătrunderea degetelor

- *Ceea ce anulează Tayammum-ul*

1. Existența apei
2. Este anulat de toate lucrurile menționate anterior care anulează abluțiunea; în același fel, ceea ce anulează *ghusl*, anulează și *tayammum* și aceasta fiindcă *tayammum* este substituitul pentru ele și ceea ce anulează actul înlocuit anulează de asemenea și înlocuitorul acestuia.

- *Maniera în care Tayammum trebuie efectuat*

Persoana are intenția, apoi menționează Numele lui Allah, lovește pământul cu mâinile sale, își șterge fața și mâinile în ordinea corectă și în mod succesiv.

• *Tayammum pentru membre ghipsate și rănite*

Dacă o persoană are un os rupt sau o rană și se teme că se va răni prin spălarea lor și îi este dificil să se ștergă peste acele zone, atunci ea poate să facă *tayammum* pentru ele și să spele zonele rămase ale corpului.

Dacă o persoană nu are acces la apă sau la pământ, ea se poate ruga în orice situație și nu trebuie să își repete rugăciunea.

9. Ștergerea peste sandale de piele, șosete și atele

1. Ibn al-Mubārak (Allah să aibă milă de el!) a spus: „*Nu există nicio diferență de opinie cu privire la permisibilitatea ștergerii peste sandale.*” Imam Ahmad (Allah să aibă milă de el!) a spus: „*Nu există nicio neliniște sufletească cu privire la ștergerea peste sandale. Există 40 de ahadith de la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu privire la aceasta.*” El (imam Ahmad) a mai spus de asemenea: „*Este mai bună decât spălarea pentru că el – Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) – obișnuia să caute să facă aceasta, iar ei căutau să facă ceea ce este mai bine.*”

2. Durata de timp: pentru o persoană care nu călătorește, aceasta poate să se ștergă peste sandalele pentru o zi și o noapte. Călătorul poate să o facă timp de trei zile și trei nopți. Acest timp începe cu primul moment în care persoana își anulează abluțiunea după purtatul sandalelor.

3. Condițiile necesare: ceea ce este purtat este permis și pur,

acoperă zona cerută și le pune în timp ce se află într-o stare de puritate.

4. Modul în care se șterge peste sandale sau șosete: persoana își pune mâinile în apă și își șterge vârful sandalei/șosetei de la vârful spre spate (pe deasupra piciorului), o singură dată, fără a șterge pe spatele piciorului sau călcâiele.

5. Ceea ce anulează ștergerea: **(a)** înlăturarea piesei de îmbrăcăminte de la picior; **(b)** ceea ce îi cere unei persoane să facă *ghusl*, precum actul sexual; **(c)** a avea o gaură mare în ele, mai mare decât este acceptabil în mod tradițional; **(d)** limita de timp permisibilă a expirat.

Este permis a se șterge peste un ghips indiferent de locul în care se află acesta și indiferent de cât timp este pus, chiar dacă persoana respectivă are o relație sexuală.

Capitolul 2

Rugăciunea (As-salāh)

Acest capitol cuprinde o introducere și următoarele opt subiecte:

1. Câteva reguli legate de rugăciune
2. Rugăciunea în congregație
3. Scurtarea și combinarea rugăciunilor
4. Rugăciunile voluntare
5. Rugăciunea de vineri
6. Rugăciunile de Eid
7. Rugăciunea pentru ploaie (al-istisqā) și rugăciunea pentru eclipsă (al-kusuf)
8. Rugăciunea de înmormântare

❖ **Introducere**

• *Definiție lexicală și tehnică*

Din punct de vedere lexical, cuvântul *as-salāh* (صلاة) înseamnă suplicație. Allah spune:

„(...) și roagă-te pentru ei, căci rugile tale aduc tihnă pentru ei (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 9:103]

Din punct de vedere tehnic, cuvântul se referă la afirmații și acțiuni specifice începând cu *takbīr* (a spune „Allahu Akbar – Allah este Cel mai Mare”) și a termina cu salutările, cu condițiile ei obligatorii specifice.

• *Natura sa obligatorie*

Rugăciunea a fost făcută obligatorie în timpul Noptii de Ascensiune la Cer, ce a avut loc înainte de emigrarea la Medina. Aceasta este unul dintre stâlpii Islamului. Este primul act cerut de Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) după credința corespunzătoare în Allah. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Capul Religiei Islamice este mărturisirea de credință (shahada), coloana vertebrală este rugăciunea, iar cea mai înaltă parte a cocoșei sale este jihād-ul².” (Tirmidhi)

• *Înțelepciunea din spatele legislației sale*

Rugăciunea este cea mai mare binecuvântare pe care Allah le-a dăruit-o robilor Săi. În același fel, este una dintre cele mai clare demonstrații cu privire la înțelesul adorării, deoarece ea reprezintă adresarea unei persoane către Allah cu supunere și umilință, într-o conversație privată care cuprinde recitarea Coranului, cuvinte de pomenire a lui Allah și suplicații. Mai mult decât atât, aceasta stabilește o relație între rob și Domnul său. Prin ea, omul depășește lumea materialistă și trece la purificarea sufletului și la liniștirea lui. Mai mult decât atât, omul ajunge să fie atât de implicat în îmulzeala acestei vieți și în atracțiile ei, iar rugăciunea îl salvează și îl pune în fața realității față de care a fost neglijent. El realizează că există ceva mai mare decât această viață și că această viață nu ar fi putut fi creată cu o astfel de perfecțiune. Această lume, fiind subjugată omenirii, îl determină pe om să trăiască o viață fără scop, fără folos, mergând de la o plăcere la alta. Din această cauză, trebuie să existe un scop mai mare și anume: adorarea lui Allah și căutarea Mulțumirii Lui atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.

1. Câteva reguli legate de rugăciune

• *Reguli cu privire la rugăciune și la numărul de rugăciuni*

---

² *Jihād*-ul reprezintă dtrăduințape Calea lui Allah, însemnând, în primul rând, utilizarea tuturor energiilor și resurselor pentru a stabili sistemul Islamic de viață, pentru a obține mulțumirea lui Allah Preaînaltul. *Jihād*-ul înseamnă, în primul rând, lupta cu propria persoană, pentru a învăța să îți controlezi propriile dorințe, astfel încât să acționezi conform Islamului, stând deoparte de tot ceea ce este interzis.

Rugăciunea este de două tipuri: obligatorie și voluntară.

Rugăciunile obligatorii sunt, de asemenea, divizate în mai multe categorii: rugăciunile obligatorii pentru fiecare individ și rugăciunile obligatorii pentru comunitate ca un întreg.

Rugăciunile obligatorii pentru fiecare individ se referă la acele rugăciuni obligatorii pentru fiecare bărbat și femeie care sunt capabili legal, cele cinci rugăciuni zilnice. Allah spune: **„(...) și roagă-te pentru ei, căci rugile tale aduc tihnă pentru ei (...)**” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:103]

De asemenea, Allah spune: **„Și, de fapt, nu li s-a poruncit lor (în acest Coran) altceva (față de ceea ce li s-a poruncit deja în Scripturile lor originale) în afară de adorarea (doar a) lui Allah, și să fie devotați religiei Sale și să fie hunafa’ (să stea departe de politeism și să încline spre monoteism), să efectueze rugăciunea și să ofere zakāh (dania obligatorie anuală): și aceasta este religia corectă (și dreaptă).”** [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 98:5]

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Islamul este construit pe cinci stâlpi: să mărturisești că nimeni nu este demn de adorare cu excepția lui Allah și că Mohammed este Robul și Trimisul Său (Ash-hadu an lā ilāha ill Allah, wa ash-hadu anna Mohammedan ar-Rasūl Allah), efectuarea rugăciunilor (as-salāh), oferirea Daniei obligatorii (az-zakāh), pelerinajul la Mecca (al-Hajj) și postul din luna Ramadan (as-sawm).” (Bukhari și Muslim)

Nāfi ibn Al-Azraq l-a întrebat pe Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!), companionul Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): *„Poți găsi cele cinci rugăciuni zilnice în Coran?”* El (Allah să fie mulțumit de el!) i-a răspuns: *„Da”* și apoi a recitat următoarele versete: **„Aduceți, așadar, slavă lui Allah, când vine seara pentru voi și când vă treziți dimineața! (îndeosebi seara și dimineața) ~ Slavă Lui în**

Ceruri și pe Pământ – atât înainte de asfințit, cât și când sunteți în mijlocul zilei (*aduceți-I Lui Slavă în permanență. Versetele 17 și 18 se referă la timpul celor cinci rugăciuni zilnice: prin seară se are în vedere timpul rugăciunilor de asfințit – Maghrib – și de seară – Isha –, prin dimineață se are în vedere rugăciunea de dinainte de răsăritul soarelui – Fajr –, iar prin mijlocul zilei se au în vedere rugăciunile de la amiază – Dhuhur – și de după-amiază – ‘Asr!’*) [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 30:17-18]

În *hadith*-ul beduinului, ni se spune că acesta s-a dus la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și l-a întrebat:

„La Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a venit un bărbat din din neamul Nājed, care avea părul răvășit și care vorbea pe un ton ridicat, de nu se putea înțelege ceea ce spunea; și s-a apropiat și a întrebat despre Islam. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: **«Cinci rugăciuni sunt într-o zi și o noapte.»** Și omul a întrebat: «Oare mi se impune mie altceva în afară de aceasta?» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: **«Numai dacă dorești să sporești numărul de bună voie.»** (...)" (Bukhari, Muslim, Abu Dawud și Nasa’i)

Rugăciunile obligatorii pentru comunitate ca un întreg includ celelalte rugăciuni obligatorii și aspecte legate de rugăciune, precum chemarea la rugăciune, rugăciunea pentru eclipsă și rugăciunea funerară.

• *A le cere tinerilor să efectueze rugăciunea*

Atunci când tinerii împlinesc vârsta de 7 ani, trebuie să li se ceară să se roage. Atunci când ajung la vârsta de 10 ani, aceștia trebuie disciplinați prin lovire ușoară dacă nu se roagă. Aceasta este bazat pe *hadith*-ul:

„Cereți-le copiilor voștri să se roage atunci când ating vârsta de 7 ani și loviți-i (ușor să facă aceasta) la vârsta de 10 ani și separați-i în paturilor lor.” (Abu Dawud)

• *Regula cu privire la cei care neagă obligativitatea rugăciunii*

Oricine neagă aspectul obligatoriu al rugăciunilor a comis un act de necredință – dacă aceasta nu este o persoană ignorantă – chiar dacă îndeplinește rugăciunile. Aceasta este astfel deoarece persoana denaturează Cuvintele lui Allah, ale Mesagerului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și consensul comunității musulmane. Aceeași regulă se aplică și pentru cel care abandonează rugăciunile din cauza lenei, chiar dacă el crede în obligativitatea lor.

Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Între necredință și credință se află abandonarea rugăciunii (*as-salāh*).” (Tirmidhi)

• *Părțile esențiale (*arkān*) ale rugăciunii*

Există 14 părți esențiale sau *arkān* ale rugăciunii ce nu trebuie abandonate, intenționat sau neintenționat, din cauza uitării sau a ignoranței³:

1. a sta în picioare drept la rugăciunea obligatorie pentru cel care are abilitatea să o facă

2. *Takbīr*-ul de început, care înseamnă a spune „*Allahu Akbar!*” și nimic altceva nu trebuie folosit pentru începutul rugăciunii

3. recitarea Surei Al-Fatiha.

³ Părțile esențiale (*arkān*) diferă de actele obligatorii (*wājibāt*). Dacă o persoană eșuează să efectueze componentele esențiale, în cele mai multe cazuri ar fi ca și cum nu le-ar fi efectuat deloc. Dacă o persoană eșuează să efectueze actele obligatorii, aceasta trebuie să refacă acele acte într-un alt mod

4. aplecarea
5. ridicarea din aplecare și statul din nou în picioare drept
6. prosternarea
7. ridicarea din prosternare
8. a sta între două acte de prosternare
9. a avea o stare de liniște și de pace (în fiecare dintre actele rugăciunii)

10. *tashahud*-ul de final⁴

11. a sta pentru *tashahud*-ul de final

12. adresarea de rugă (suplicații) pentru Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

13. oferirea salutărilor. Aceasta înseamnă a spune de două ori „*As sallāmu aleikum wa rahmatu Allah (Pacea și Mila lui Allah fie asupra ta)!*” Nu trebuie adăugat „*wa barakatuh (și binecuvântările)*” datorită *hadith*-ului relatat de Ibn Ma’sūd (Allah să fie mulțumit de el!), care a relatat că:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să salute în dreapta lui, spunând: «**As sallāmu aleikum wa rahmatu Allah (Pacea și Mila lui Allah fie asupra ta)!**», apoi în stânga lui: «**As sallāmu aleikum wa rahmatu Allah (Pacea și Mila lui Allah fie asupra ta)!**»” (Muslim)

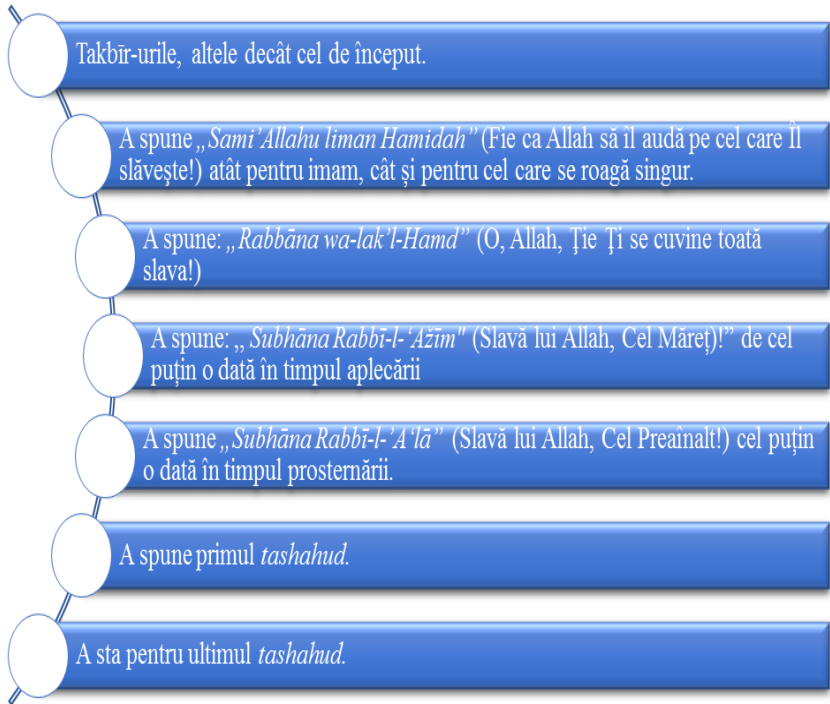
14. efectuarea actelor menționate anterior în ordinea corectă

• *Actele obligatorii (wājibāt) ale rugăciunii*

⁴ Acestea sunt primele cuvinte recitate în timpul șederii, începând cu cuvintele *at-taiyātu-Lilāhi*

Rugăciunea este invalidă dacă vreunul dintre aceste acte este abandonat în mod intenționat. Rugăciunea este validă dacă vreunul dintre aceste acte este abandonat în mod neintenționat, din cauza uitării sau a ignoranței.

• **Premisele obligatorii ale rugăciunii**

Shurut (premisele obligatorii, cerințele preliminariei) înseamnă din punct de vedere lexical un semn. Din punct de vedere tehnic, se referă la ceva, de exemplu X că Y nu poate exista fără; totuși, existența simplă a lui X nu înseamnă că Y se va petrece.

Premisele obligatorii ale rugăciunii sunt:

1. intenția;
2. a fi musulman;
3. a fi sănătos din punct de vedere psihic, lucid;

4. a avea vârsta corespunzătoare la care se poate discerne;
5. timpul pentru rugăciune trebuie să fi intrat deja;
6. a fi într-o stare de puritate;
7. a fi îndreptat spre *qiblah*;
8. acoperirea părților intime;
9. a nu avea nicio impuritate fizică (pe haine sau în locul în care te vei ruga).

• *Timpurile pentru cele cinci rugăciuni zilnice*

Timpurile arată limitele rugăciunii. Timpul este o cauză ce ordonă obligația rugăciunii și nu este o cerință obligatorie a rugăciunii. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a descris timpurile celor cinci rugăciuni în mai multe *ahadith*. Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„(Îngerul) Gabriel m-a condus în rugăciune în Casa lui Allah (Ka‘bah) (două zile la rând)... Apoi, el m-a întors cu fața spre el și mi-a spus: «O, Mohammed, acestea sunt timpurile Profetilor de dinainte de tine, iar timpurile tale se află undeva între acestea două (extremele pe care i le-a arătat Profetului – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)»” (Abu Dawud)

Cele cinci rugăciuni sunt divizate între zi și noapte. Dacă o persoană doarme astfel încât să fie odihnită, iar timpul pentru zori se apropie, timpul pentru lucru se apropie și, de asemenea, și timpul pentru *Fajr* se apropie. Aceasta este astfel deoarece oamenii trebuie să realizeze că sunt diferiți de restul creației. Aceștia își desfășoară zilele, iar credința lor crește.

Atunci când se apropie mijlocul zilei, omul se oprește din nou pentru a se gândi la ziua sa în timpul rugăciunii *Dhuhr* și pentru a-și corecta faptele de la începutul zilei. Atunci când vine după-amiaza, el se roagă și se întoarce la restul de zi care a rămas. Apoi, vine apusul Soarelui (*Maghrib*). În fața sa se află noaptea și rugăciunea *Isha* îl va conduce în timpul nopții, deși este timpul pentru acte ascunse, cu lumină și ghidare către Calea cea

adevărată. Mai mult decât atât, rugăciunea în timpurile sale variate este o șansă de a reflecta asupra Stăpânirii lui Allah și a Griii Sale perfecte cu privire la tot ceea ce îl privește pe om ziua și noaptea.

Timpul pentru rugăciunea Dhuhr. Timpul pentru rugăciunea *Dhuhr* începe atunci când Soarele trece de meridian sau de zenitul său. Sfârșitul timpului pentru *Dhuhr* este atunci când umbra unui obiect este egală cu lungimea obiectului după-amiaza.

Timpul pentru rugăciunea ‘Asr. Începutul timpului pentru rugăciunea ‘*Asr* începe atunci când umbra unui obiect este egală cu lungimea sa după-amiaza, precum atunci când timpul pentru *Dhuhr* ajunge la sfârșit. În ceea ce privește sfârșitul timpului pentru ‘*Asr*, acesta apare atunci când umbra unui obiect este de două ori lungimea sa. Totuși, dacă este necesar, se poate ruga până când apune Soarele.

Timpul pentru rugăciunea Maghrib. Începutul timpului pentru *Maghrib* este atunci când apune Soarele. Timpul său final este atunci când stelele devin numeroase pe Cer. Totuși, timpul său final, deși este neplăcut a o amâna până atunci, este atunci când zenitul a dispărut.

Timpul pentru rugăciunea Isha. Cel mai devreme timp este atunci când zenitul a dispărut. Sfârșitul timpului este atunci când s-a dus jumătate din noapte.

Timpul pentru rugăciunea Fajr. Cel mai devreme timp pentru ea este la al doilea răsărit (sau cel adevărat), iar sfârșitul timpului este răsăritul Soarelui.

• *Timpurile pentru rugăciuni în zonele îndepărtate din Nord sau din Sud*

Zonele extreme sunt divizate în trei categorii:

1) zonele aflate între 45° și 48° la Nord sau la Sud de Ecuator; în acele zone în care semnele zilei și ale nopții sunt foarte aparente, de lungimi scurte sau foarte lungi.

2) zonele situate între 48° și 66° la Nord sau la Sud de Ecuator; în aceste zone, unele semne ale zilei și ale nopții nu sunt

aparente de-a lungul unor porțiuni a anului. De exemplu, apusul poate să ajungă să existe până aproape de timpul rugăciunii *Fajr*.

3) zonele ce sunt situate mai departe de 66° la Nord sau la Sud de Ecuator până la polii corespunzători; în acele zone semnele zilei și ale nopții nu sunt vizibile pentru perioade lungi de timp de-a lungul anului.

Regulile cu privire la fiecare dintre aceste zone. În ceea ce privește zonele din categoria (1), este obligatoriu pentru locuitorii lor să facă rugăciunile la timpurile specifice, așa cum au fost descrise anterior. În ceea ce privește categoria (3), nu există nicio diferență de opinie că locuitorii acestora trebuie să estimeze sau să aproximeze timpurile de rugăciune. Aceasta este analog cazului estimării timpului pentru rugăciune în timpul Antichristului (*Dajjal*). Într-un *hadith*, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost întrebat cât timp va sta Antichristul pe Pământ. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns:

„(...) **«O zi va fi precum un an, o zi va fi precum o lună, o zi va fi precum o săptămână și restul zilelor vor fi precum zilele voastre»** Companionii au întrebat: «O, Mesager al lui Allah, o singură rugăciune în această zi care este asemeni unui an va fi suficientă pentru noi? » El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: **«Nu, va trebui să estimați lungimea ei (timpul pentru rugăciuni) (...))»** (Abu Dawud)

Există o diferență de opinie în ceea ce privește modul în care ar putea aceștia să aproximeze timpul. Unii spun că ar trebui să urmeze timpul celor mai apropiate zone care au semne obișnuite ale zilei și ale nopții și să urmeze semnele corespunzătoare. Se poate ca aceasta să fie cea mai corectă părere. Alții susțin că locuitorii acelor zone ar trebui să aproximeze cu timpul unei zone temperate, unde noaptea are 12 ore, precum ziua. Alții susțin că aceștia ar trebui să estimeze rugăciunile conform timpului din Mecca sau Medina.

În ceea ce privește zonele din a doua categorie, timpul pentru rugăciuni, altele decât *Isha* și *Fajr*, va fi la fel ca cel din prima

categorie (adică să se roage conform a ceea ce văd). În ceea ce privește rugăciunile *Isha* și *Fajr*, regulile lor sunt ca cele din a treia categorie (adică să estimeze timpurile pentru aceste rugăciuni).

2. Rugăciunea în congregație

• *Înțelepciunea din spatele legislației sale*

Rugăciunea în congregație face parte dintre cele mai importante acte de ascultare a lui Allah și este unul dintre cele mai mărețe acte de adorare. Mai mult decât atât, ea este un act foarte mare de apropiere, milă și egalitate între musulmani, deoarece aceștia se adună împreună de cinci ori pe zi, într-o manieră nobilă, sub conducerea unei persoane și fiind îndreptați cu toții spre aceeași direcție. Inimile se reunesc și sunt purificate; mila și relațiile interumane sunt întărite, iar diferențele dintre oameni dispar.

• *Regula cu privire la rugăciunea în congregație*

Rugăciunea în congregație este obligatorie pentru bărbații liberi, capabili, atât pentru cei rezidenți, cât și pentru cei aflați în călătorie. Aceasta se bazează pe Cuvintele lui Țah:

„Iar atunci când tu, (Mohammed) te vei afla printre ei (în timpul luptei) și vei conduce rugăciunea lor (as-salāh), o parte dintre ei să stea împreună cu tine (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:102]

Porunca din acest verset implică obligație. Dacă acesta este cazul în timpul unei stări de frică (obligația de a te ruga în congregație), atunci este și mai important în timpuri de siguranță și de pace?!

• *Care sunt componentele rugăciunii în congregație?*

O rugăciune în congregație este alcătuită din (minimum) un *imam* și o persoană, chiar dacă aceasta este o femeie.

• *Locurile în care trebuie efectuată rugăciunea în*

congregație

Este o practică recomandată a se efectua rugăciunea în congregație în moschee. Totuși, este permis a fi efectuată și altundeva, dacă aceasta o cere. Femeilor le este permis să se roage în congregație separat de bărbați, așa cum ‘Aishah și Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ele!) o făceau.

3. Scurtarea și combinarea rugăciunilor

• *Sensul scurtării rugăciunilor*

Scurtarea rugăciunilor în timpul călătoriei înseamnă efectuarea celor patru *rak‘āt* (unități de rugăciune) doar în două *rak‘āt*. Această regulă este legată de aspectul măreț al *Shari‘ei* de a lua în considerare nevoile și circumstanțele musulmanilor și de a face lucrurile ușoare pentru ei. Scurtarea rugăciunilor este permisă în Cartea lui Allah, în *Sunnah* și este permisă conform înțelegerii marilor învățați.

• *Scurtarea rugăciunilor în general, într-o stare de siguranță sau altfel*

Rugăciunea este scurtată în timpul călătoriei, indiferent dacă o persoană se află într-o stare de siguranță sau de frică. Starea de frică ce este menționată în versetul⁵ din Surat An-Nisa’ se referă doar la starea obișnuită din acele timpuri, pentru că majoritatea călătoriilor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) au fost făcute în timp ce existau motive frică față de inamici. ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) l-a întrebat ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!):

---

⁵ Versetul ce are legătură cu scurtarea rugăciunii în timpul călătoriei este: **„Iar dacă purcedeți spre alt pământ, nu va fi un păcat pentru voi de veți scurta rugăciunea (*as-salāh*), dacă vă temeți că cei care nu cred vă vor pricinui vreun rău, căci necredincioșii vă sunt dușmani învederați.”** [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:101]

„«Scurtăm rugăciunea chiar dacă ne aflăm într-o stare de siguranță?» ‘Omar i-a spus: «Am fost surprins la fel cum ai fost și tu și l-am întrebat pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar el mi-a răspuns: **„Aceasta este Mila pe care Allah a trimis-o asupra voastră, așadar acceptați Mila Lui.”»**”
(Muslim)

• *Distanța care îi permite unei persoane să își scurteze rugăciunea în timpul călătoriei*

Distanța ce îi permite unei persoane să își scurteze rugăciunea în timpul călătoriei este orice distanță definită ca fiind o „călătorie”, conform convenției oamenilor și orice implică o formă de transport și luarea de provizii cu sine.

• *Momentul în care persoana poate începe scurtarea rugăciunii*

O persoană poate începe să își scurteze rugăciunea imediat ce pleacă din clădirea orașului său (aflându-se într-un drum considerat a fi o călătorie) conform folosirii convenționale a termenului „a pleca din”. Aceasta este în conformitate cu faptul că Allah a legat scurtarea rugăciunii cu „a merge prin ținut”, iar o persoană nu „merge prin ținut” până când acesta părăsește clădirile din zona lui.

• *Combinarea rugăciunilor*

Combinarea rugăciunilor este o permisiune excepțională la care o persoană poate recurge la nevoie. Mulți învățați au recomandat ca rugăciunile să nu fie combinate decât dacă există o nevoie clară, pentru că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu și-a combinat rugăciunile decât într-un număr mic de cazuri. Orice îi permite unei persoane să își scurteze rugăciunile, îi permite și să își combine rugăciunile. Totuși, nu orice îi permite unei persoane să combine rugăciunile, îi permite de asemenea să le și scurteze.

• *Combinarea rugăciunilor la începutul sau mai târziu față de cele două timpuri de rugăciune*

Este mai bine pentru o persoană să facă ceea ce este mai ușor cu privire la combinarea rugăciunilor la începutul celor două timpuri de rugăciuni sau la timpurile mai de final și aceasta fiindcă scopul combinării rugăciunilor este acela de a face lucrurile mai ușoare și mai simple pentru persoana respectivă. Dacă cele două cazuri sunt egale (în ceea ce privește ușurința), atunci este mai bine a combina rugăciunile la timpul rugăciunii care este mai târzie. Dacă o persoană este oprită într-un loc, *Sunnah* este a se ruga fiecare rugăciune la timpul ei potrivit.

- ***Prosternarea pentru uitare***

As-sahu în rugăciune înseamnă uitare. Prosternările de uitare fac parte din Lege, conform opiniei majorității învățaților, pentru oricine care face ceva (în rugăciune) din cauza uitării. Aceasta este bazat atât pe acțiune, cât și pe comanda Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Este potrivit a o efectua atunci când cineva a adăugat ceva, a uitat ceva sau se află în dubii cu privire la un act pe care l-a făcut în rugăciune. Se poate face înainte de salutul final sau după acesta. Există două prosternări, fără niciun *tashahud* între ele, iar persoana spune *Allahu Akbar* pentru fiecare prosternare, iar apoi face salutul după ele.

4. Rugăciunile voluntare

- ***Înțelepciunea din spatele legislației lor***

Face parte din Binecuvântările lui Allah asupra robilor săi faptul că El a stabilit pentru ei acte de adorare ce corespund cu înclinația lor naturală umană, pe care ei trebuie să le îndeplinească într-o manieră corespunzătoare. Omenirea este întotdeauna predispusă la greșeli, Allah a aprobat acele acte ce vor completa acțiunile lor incomplete ca substituit pentru acestea. Printre aceste acte aprobate se află rugăciunile voluntare. A fost confirmat de către Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) faptul că rugăciunile voluntare le completează pe cele

obligatorii, atunci când o persoană nu le-a efectuat în sensul lor complet.

- *Cele mai bune acte voluntare*

Cel mai bun act voluntar pe care îl poate face o persoană în mod voluntar este învățarea religiei. Allah spune:

„(...) Și când vi se spune să vă ridicați (pentru rugăciune sau pentru a face fapte bune), atunci ridicați-vă. Allah îi va ridica în rang pe aceia dintre voi care cred și pe cei cărora li s-a dat știința (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 58:11]

Apoi, urmează (ca virtuozitate) rugăciunea, care este cel mai virtuos act al corpului. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Aderați la ceea ce este drept, chiar dacă nu veți putea să efectuați toate actele virtuozitate. Să știți că cea mai bună dintre faptele voastre este salāh (rugăciunea) (...).” (Ibn Majah)

Câteva dintre rugăciunile voluntare

- **Rugăciunile târzii din noapte**

Rugăciunile voluntare de noapte sunt mai bune decât cele din timpul zilei. Ultima jumătate a nopții este mai bună decât prima jumătate. Aceasta este bazat pe afirmația Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus:

„După ce două treimi din noapte au trecut, Domnul nostru, Preainaltul și Preaslăvitul, coboară la cel mai de jos Cer (...)” (Muslim și Abu Dawud)

Această rugăciune din noapte este cunoscută sub numele de *tahajjud*. Rugăciunea *tahajjud* este acea rugăciune pe care persoana o efectuează după ce a dormit prima dată. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„Tahajjud este statul în rugăciune după ce persoana a dormit prima dată.” (Bukhari și Muslim)

- **Rugăciunea Duha**

Rugăciunea *Duha* este o rugăciune efectuată câteodată după ce Soarele a răsărit puțin la orizont, chiar înainte de prânz.

Este preferabil a se ruga *Duha* în anumite zile și a o lăsa în alte zile. Aceasta este bazat pe *hadith*-ul lui Abu Sa'id (Allah să fie mulțumit de el!), care a relatat:

„În unele zile, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să se roage *Duha* atât de des, încât noi spunem: «El nu o abandonează.» (Însă, cu alte ocazii) el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) o lăsa pentru ca noi să spunem: «El nu se roagă aceasta.»” (Ahmad și Tirmidhi)

Minimum, rugăciunea *Duha* este compusă din două *raka'āt* (unități de rugăciune). Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se ruga patru, șase sau maximum opt *raka'āt*. A fi persistent în efectuarea acestei rugăciuni nu este o condiție.

• Rugăciunea pentru „salutul” moscheii

Este *Sunnah* să ne rugăm ceea ce este cunoscut drept rugăciunea „pentru salutarea moscheii.” Aceasta este bazat pe *hadith*-ul de la Abu Qatādah (Allah să fie mulțumit de el!), care a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Atunci când unul dintre voi intră în moschee, nu trebuie să stea jos până când nu a efectuat două *raka'ūt*.” (Bukhari, Muslim și Ibn Majah)

• Prosternearea din timpul citirii unor versete specifice din Coran

Este recomandat pentru cel care citește Coranul sau pentru cel care îl ascultă să se prosterneze (după citirea unor versete specifice ale Coranului), să spună „Allahu Akbar” în timpul prosternării și să salute la ridicarea din prosternare. O persoană trebuie să spună în timpul prosternării: „Subhāna Rabbī-l-'Alā (Slavă lui Allah, Cel Preaînalt)!” sau alte cuvinte care au fost înregistrate.

• Prosternarea de mulțumire

Este recomandat a se face prosternarea de mulțumire oricând o binecuvântare ajunge la o persoană sau atunci când un rău este alungat. Aceasta este bazat pe *hadith*-ul relatat Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!), care a spus:

„De fiecare dată când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) primea vești ce îl mulțumeau, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se prosterna.” (Abu Dawud, Tirmidhi și Ibn Majah)

‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) s-a prosternat atunci când a găsit Dhu ath-Thidayah al Khararij-ilor (Ahmad). Kāb ibn Mālik s-a prosternat atunci când a primit vești că Allah i-a acceptat căința. (Bukhari și Muslim). Caracteristicile și regulile ei sunt aceleași ca și cele pentru prosternarea pentru recitare.

• Rugăciunea Tarawih

Rugăciunea *Tarawih* este o *Sunnah* importantă a Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Ea este efectuată în congregație, în moschee, după rugăciunea de noapte (*Isha*) în timpul lunii Ramadan. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a instituit această rugăciune și ‘Omar ibn Al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!) a readus-o ca practică (drept o rugăciune în congregație) în timpul conducerii sale ca și calif. Este de preferat a se ruga efectuând 11 *raka’āt*, dar nu este niciun rău în a se ruga mai mult de atât. În timpul ultimelor zece nopți ale lunii Ramadan, o persoană trebuie să își mărească eforturile în rugăciune și suplicații.

• Rugăciunea Witr

Rugăciunea *Witr* este o *Sunnah* importantă pe care Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să o efectueze. Minimum de unități de rugăciune pentru această rugăciune este de o *rak’ah*. Totuși, pentru o formă completă, este formată din minimum 3 *raka’āt*, iar maximumul este de 11 *raka’āt*.

Timpul pentru rugăciunea Witr: timpul ei începe după rugăciunea *Isha* și se termină înainte de *Fajr*. Este recomandat a se face *qunut* (suplicații) după aplecarea de la ultima *rak'ah*.

Descrierea ei: se poate efectua în oricare dintre următoarele forme:

1) a te ruga toate *rak'āt* împreună, fără a sta pentru *tashahud*, cu excepția ultimei *rak'ah*

2) a sta pentru *tashahud* în penultima *rak'ah* și apoi a te ridica fără a face salutări și a face o *rak'ah* cu un *tashahud* și salutări.

3) efectuarea a fiecare 2 *raka'āt* individual, cu salutări la sfârșitul lor, apoi terminând cu o *rak'ah* ce conține un *tashahud* și salutări. Această modalitate este cea pe care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să o aplice în mod repetat.

• Rugăciunile Sunnah zilnice

Cea mai bună dintre rugăciunile *Sunnah* zilnice este cea efectuată înainte de rugăciunea *Fajr*. 'Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cele două *raka'āt* ale rugăciunii *Fajr* (efectuate înainte de rugăciunea obligatorie *Fajr*) sunt mai bune decât această lume și decât tot ceea ce conține ea.” (Muslim și Nasa'i)

Rugăciunile *Sunnah* zilnice cele mai importante sunt 12 ca număr: 4 *raka'āt* înainte de *Dhuhr* și 2 după, 2 după *Maghrib*, 2 după *Isha* și 2 înainte de *Fajr*.

Este recomandat a se reface rugăciunile *Sunnah* zilnice dacă o persoană le-a pierdut. De asemenea, rugăciunea *Witr* trebuie refăcută, dar cu un număr egal de *raka'āt* în timpul zilei. Totuși, dacă o persoană a pierdut un număr mare de rugăciuni obligatorii, ea trebuie prima dată să le facă pe cele obligatorii și nu pe cele *Sunnah*, fiindcă i-ar putea aduce greutate dacă le-ar face pe ambele. Totuși, ea trebuie, de asemenea, să refacă cele două *raka'āt* *Sunnah* pentru *Fajr* datorită importanței lor.

În final, a efectua aceste rugăciuni în casa personală este mai bine, în opoziție cu cele obligatorii, care trebuie efectuate în congregație, în moschee.

5. Rugăciunea de vineri

• *Virtuțile zilei de vineri*

Ziua de vineri este cea mai bună zi dintre zilele săptămânii. Din această cauză, Allah a Călăuzit în mod particular această comunitate către ea și a instituit adunările ei în această zi. Înțelepciunea din spatele acesteia include o oportunitate pentru ca musulmanii să se adune împreună, să se cunoască, să se ajute unul pe celălalt. Ziua de vineri este precum o celebrare săptămânală sau un festival și este cea mai bună zi în care răsare Soarele.

• *Statutul rugăciunii de vineri*

Rugăciunea de vineri este obligatorie, așa cum Allah spune:

„O, voi, cei care credeți (musulmani)! Atunci când chemarea la rugăciune a fost făcută în ziua de vineri (Salāt Al-Jumu‘ah), grăbiți-vă să faceți dhikr Allah (să ascultați predica ce se ține vinerea – khutbah – și să vă rugați) și lăsați negoțul (și orice altă activitate pe care o făceați) (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 62:9]

Aceasta este formată din două *raka‘at*. Este recomandat să se efectueze *ghusl* pentru ea și să se plece devreme de acasă pentru efectuarea ei.

• *Pentru cine este obligatorie rugăciunea de vineri*

Ea este obligatorie pentru fiecare bărbat adult, liber, lucid, musulman, care nu are nicio scuză validă pentru a nu se duce.

• *Timpul pentru rugăciunea de vineri*

Este acceptabil ca aceasta să fie efectuată înainte de prânzul târziu. Totuși, a o efectua după este de preferat, fiindcă acesta era

timpul la care Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se ruga de obicei.

• **Care este numărul de persoane din care este constituită rugăciunea de vineri**

Aceasta este constituită dintr-un număr ce este considerat a fi o adunare mare.

• **Condițiile pentru validitatea rugăciunii de vineri**

Există cinci condiții pentru validitatea rugăciunii de vineri:

- 1) timpul potrivit.;
- 2) intenția;
- 3) a fi efectuată în timp ce persoana este rezidentă (nu călătorește);

4) prezența a ceea ce este considerat convențional a fi o adunare mare;

5) înainte de rugăciune, trebuie să existe două predici (*khutbah*) ce cuprind laude ale lui Allah, rugăciuni și salutări asupra Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), recitarea unor versete din Cartea lui Allah și îndemnuri la a avea frică de Allah. Aceasta trebuie rostită cu voce tare, pentru ca un număr corespunzător de oameni să o poată auzi. Este interzis a vorbi în timp ce imamul ține acest discurs. De asemenea, este interzis a călca peste gâturile oamenilor (pentru a ajunge într-un anumit loc din moschee). Dacă cineva efectuează rugăciunea de vineri, aceasta este suficientă pentru rugăciunea *Dhuhr*. Dacă o persoană se roagă doar o *rak'ah* cu imamul⁶, atunci acesta a prins rugăciunea de vineri. Dacă prinde mai puțin de atât, persoana trebuie să își pună intenția de a face rugăciunea *Dhuhr* și să se roage 4 *raka'āt*.

6. Rugăciunile de Eid

⁶ A prinde cel puțin aplecarea din ultima *rak'ah* a rugăciunii de vineri

• *Înțelepciunea din spatele legislației acestora*

Rugăciunea de *Eid* este una dintre manifestările externe ale religiei și una dintre caracteristicile particulare ale comunității Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Prin ea, o persoană îndeplinește o parte din mulțumirile pentru Allah pentru că i-a oferit capacitatea de a ține post în luna Ramadan sau pentru a face pelerinajul la Casa Sacră a lui Allah. Mai mult decât atât, aceasta conține o chemare la compasiune mutuală și milă între credincioși. Este o adunare atotcuprinzătoare și un mijloc de purificare a sufletului.

• *Statutul acesteia*

Rugăciunea de *Eid* este o obligație comunitară. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și califii de după el au continuat să o efectueze. Este o *Sunnah* importantă pentru fiecare bărbat și femeie care este rezident și nu călătorește.

• *Condițiile sale*

Condițiile sale sunt la fel ca cele pentru rugăciunea de vineri, cu excepția faptului că în cazul rugăciunii de *Eid*, cele două discursuri sunt doar recomandate și sunt făcute după rugăciune.

• *Timpul său*

Timpul pentru rugăciunea de *Eid* începe în momentul în care Soarele se află peste orizont, după răsărit, de lungimea unei lance, și se încheie la amiaza târzie. Dacă oamenii nu știu că este ziua de *Eid* până la amiaza târzie, aceștia trebuie să efectueze rugăciunea în următoarea zi, la timpul ei.

• *Cum trebuie efectuată rugăciunea de Eid*

Rugăciunea *Eid* are 2 *raka'āt*, așa cum 'Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Rugăciunea de (Eid) Al-Fitr (după Ramadan) este (formată) din două *raka'ūt* și rugăciunea de (Eid) Al-Adha (după pelerinaj) este (formată) din două *raka'ūt* complete și nu scurtate, (așa cum am auzit) din gura Profetului (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Iar cel care inventează minciuni va fi zădărnicit.” (Nasa’i și Ibn Khuzaimah)

Aceasta trebuie efectuată înainte de predică (*khutbah*). În prima *rak‘ah*, se spune „*Allahu Akbar!*” de 6 ori după *takbīr*-ul de deschidere și înainte de a căuta refugiu la Allah. În cea de a doua *rak‘ah*, înainte de recitare, se spune „*Allahu Akbar!*” de 5 ori.

• ***Locul în care aceasta trebuie efectuată***

Este recomandat a fi efectuată într-un loc deschis. Totuși, este permis a fi efectuată în moschei, dacă există o nevoie pentru aceasta.

• ***Acte recomandate legate de rugăciunea de Eid***

Este recomandat a preamări Măreția lui Allah și a aminti Numele lui Allah tot timpul; aceasta este un tip de *dhikr* sau o pomenire a lui Allah, fapt diferit de ceea ce este spus în mod specific după rugăciuni. Este recomandat a se face această amintire în timpul nopții ce precedă rugăciunile de *Eid*. Aceasta este bazat pe Cuvintele lui Allah:

„(...) Allah vă Voiește ușurarea, nu vă Voiește împovărarea și să împliniți acest număr și să-L preamăriți pe Allah, pentru că vă călăuzește pe Calea cea Bună (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:185]

Imam Ahmad (Allah să aibă milă de el!) a spus: „*Ibn ‘Omar obișnuia să preamărească Măreția lui Allah în tot timpul celor două Eid.*”

În ceea ce privește pomenirea lui Allah în timpul celor 10 zile de *Dhu-l-Hijjah* (luna pelerinajului), Allah Preaînaltul spune: **„(...)pentru a pomeni Numele lui Allah în zile hotărâte (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 22:28]**

În ceea ce privește timpul special pentru cuvintele de pomenire, acesta este după fiecare rugăciune obligatorie și este doar pentru *Eid al-Adha*. El începe cu rugăciunea *Fajr* în ziua de

Arafah (a noua zi a lunii *Dhu-l-Hijjah*) până în ultima dintre zilele de *Tashriq* (ziua de 13 a lunii *Dhu-l-Hijjah*).

Este recomandat pentru cei care se vor ruga să plece devreme pentru rugăciune. Totuși, imamul ar trebui să aștepte până la timpul de rugăciune. De asemenea, este recomandat a se curăța înainte de a purta cele mai bune haine. Totuși, femeile nu ar trebui să folosească forme de înfrumusețare atunci când iau parte la rugăciune.

Este recomandat a se ruga *Eid Al-Adha* devreme, iar pentru rugăciunea *Eid Al-Fitr* este recomandat a se întârzia. De asemenea, este recomandat a mânca un număr impar de curmale înainte de a merge la rugăciunea *Eid Al-Fitr* și a se abține de la mâncarea în cazul *Eid Al-Adha*, până când o persoană poate să mănânce din animalul său sacrificat.

7. Rugăciunea pentru ploaie (*al-istisqā*) și rugăciunea pentru eclipsă (*al-kusuf*)

Rugăciunea pentru ploaie

• *Înțelepciunea din spatele legislației acesteia*

Allah a Creat oamenii cu o înclinație naturală către El, căutându-L atunci când se află în nevoie. Rugăciunea pentru ploaie (*al-istisqā*) este o demonstrație a acelei înclinații naturale a omului, așa cum musulmanul se întoarce către Domnul său căutând ploaie în timp de nevoie.

• *Semnificația ei*

Semnificația acestei rugăciuni este aceea de a căuta ploaie de la Allah pentru pământ și pentru oameni. Aceasta este efectuată prin rugăciune, suplicații și căutarea iertării lui Allah.

• *Statutul ei*

Rugăciunea *istisqā* este o *Sunnah* accentuată. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a efectuat-o

și a anunțat-o printre oameni pentru a veni la locul de rugăciune pentru a efectua rugăciunea.

Timpul său, caracteristicile și legile ei sunt la fel ca cele pentru rugăciunea de *Eid*.

Este recomandat pentru imam să anunțe rugăciunea cu câteva zile înainte de a fi efectuată și, de asemenea, este recomandat pentru el să-i încurajeze a se căi de păcatele lor, să se oprească din a face fapte rele și să țină post, să ofere caritate, pentru că păcatele lor reprezintă una dintre cauzele secetei în același fel în care actele de ascultare sunt o cauză pentru binecuvântări și lucruri bune.

Rugăciunea pentru eclipsă (al-kusuf)

• *Semnificația rugăciunii al-kusuf și înțelepciunea din spatele acesteia*

Rugăciunea *kusuf* se aplică fie eclipsei parțiale, fie celei totale a Lunii sau a Soarelui. Aceste evenimente fac parte dintre Semnele lui Allah, care ar trebui să-i încurajeze pe oameni să se pregătească pentru Viața de Apoi și să conștientizeze Vegherea lui Allah peste ei. Ar trebui să îi facă să se întoarcă la El în toate circumstanțele și să se gândească la Măreția Excelenței Sale în ceea ce privește creația Sa. Aceasta ar trebui să determine persoana să realizeze că doar El este Demn de a fi adorat.

Dacă există o eclipsă lunară sau solară, este *Sunnah* a face rugăciunea pentru eclipsă în congregație. Allah Preaînaltul spune:

„Și printre Semnele Sale sunt noaptea și ziua și Soarele și Luna. Însă nu vă prosternați nici dinaintea Soarelui, nici dinaintea Lunii, ci prosternați-vă dinaintea lui Allah care le-a creat pe ele, dacă pe El Îl adorați voi!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 41:37]

Timpul pentru această rugăciune începe odată cu debutul eclipsei și se finalizează în momentul când aceasta se termină. Ea

nu se poate reface mai târziu dacă o persoană o pierde și nu poate fi mutată la un alt timp după ce i-a trecut timpul.

Maniera în care această rugăciune se efectuează este următoarea: rugăciunea consistă din două *raka'āt*. În prima *rak'ah*, este recitată Surat Al-Fatiha tare (de către *imam*), urmată de o *Surah* lungă și apoi de o aplecare lungă. Apoi, se ridică din aplecare și se spune „*Sami'Allahu liman Hamidah*” și „*Rabāna wa-lak'l-Hamd*”, apoi Surat Al-Fatiha este recitată din nou, urmată de o altă *Surah* lungă. După aceea, se apleacă din nou și se revine în picioare, apoi se fac două lungi prosternări. A doua *rak'ah* este efectuată la fel ca prima. Aceasta este minimul rugăciunii în toate circumstanțele. Ea mai are și altă descriere, dar aceasta este cea mai autentică. Dacă o persoană face 3 acte de aplecare, sau 4, sau 5, nu există niciun rău în aceasta, dacă o persoană trebuie să facă astfel.

8. Rugăciunea de înmormântare

Indiferent de cât timp trăiește o persoană, aceasta va muri în final și va trece în lumea faptelor și a recompenselor. Face parte din drepturile unui musulman asupra altui musulman să îl viziteze atunci când acesta este bolnav și să îi urmeze procesiunea funerară. De asemenea, este recomandat pentru cel care vizitează un bolnav să îi aducă aminte să se căiască și să facă un testament. Bolnavul trebuie încurajat să spună „*Lā ilāha illa Allah (Nu există altă divinitate în afară de Allah)*”. Gâtul său trebuie umezit cu apă sau cu ceva lichid.

Atunci când musulmanul moare, este recomandat a i se închide ochii, maxilarul inferior este legat de cap, articulațiile sunt fixate bine, iar el ar trebui ridicat de la pământ; hainele înlăturate, părțile intime acoperite și ar trebui pus pe pat (sau platformă) și spălat în timp ce este îndreptat spre *qiblah* pe partea dreaptă, dacă aceasta este ușor a se face, altfel acesta ar trebui pus pe spattele său cu picioarele înspre *qiblah*.

• *Spălarea decedatului*

Persoana preferată pentru spălarea decedatului este cea pe care cel din urmă a denumit-o în testament, apoi tatăl său, apoi bunicul său și apoi rudele apropiate. În cazul unei femei, este persoana desemnată de aceasta, apoi mama ei, apoi bunica ei și apoi rudele feminine apropiate. Soțiilor le este permis să se spele unul pe celălalt. Cel care face spălarea trebuie să fie de încredere și să cunoască regulile spălării.

• *Descrierea modului recomandat al spălării decedatului*

Atunci când o persoană urmează să spele decedatul, aceasta trebuie să acopere părțile intime ale decedatului. Apoi, ea ar trebui să ridice capul acestuia ca și când decedatul ar sta ridicat. Apoi, ea trebuie să apese ușor pe stomac și să folosească multă apă pentru corp. În continuare, ea trebuie să își înfășoare mâna cu o pânză și să spele corpul (aruncând apoi pânza). După aceea, este de preferat ca decedatul să fie spălat din nou cu o bucată de pânză nouă înfășurată în jurul mâinii. Ea trebuie să aibă intenția de a spăla decedatul. Persoana care spală menționează Numele lui Allah și spală corpul cu apă și cu frunze de cedru sau săpun. Începe cu capul și barba decedatului. Urmează partea dreaptă și partea stângă. Apoi îl spală de 2 sau 3 ori, la fel ca prima dată. Dacă corpul nu se curăță, aceasta poate continua să îl spele până când devine curat. La ultima spălare, în plus față de apă, se folosește un fel de parfum sau camfor. Dacă mustața decedatului sau unghiile sunt lungi, ele trebuie scurtate. Apoi acesta trebuie uscat cu o pânză. În cazul unei femei, părul ei trebuie împletit în 3 cozi și pus pe spate.

• *Învelirea decedatului*

Este recomandat a înveli corpul în 3 bucăți de pânză albe parfumate cu tămâie. Acestea sunt învelite una peste alta. Între diferitele straturi ale pânzelor este pus puțin parfum. Apoi decedatul este pus jos pe cele 3 pânze. Între părțile intime este pus bumbac, iar deasupra este legat un veșmânt, ca un fel de pantaloni scurți, pentru a acoperi părțile intime. Apoi restul corpului este

parfumat. Pânza de deasupra este împăturită din partea stângă peste partea dreaptă, iar apoi partea dreaptă este împăturită peste partea stângă. Se face la fel și pentru următoarea bucată de pânză și pentru pânza cea mai de jos. Ce rămâne trebuie legat deasupra capului decedatului pe lungime și va fi dezlegat la mormânt. Un copil mic este învelit într-o singură bucată de pânză, deși este permis a fi învelit în 3 bucăți.

O femeie este acoperită cu o pânză pe spate și apoi cu o cămașă fără mâneci cât lungimea corpului, urmată de acoperirea capului și apoi de 2 bucăți de pânză. O fată tânără este învelită cu o cămașă lungă fără mâneci și 2 bucăți de pânză.

Este suficient (nu este interzis) a spăla decedatul o dată, acoperind întreg corpul, indiferent dacă este vorba despre un bărbat sau o femeie. De asemenea, este suficient a înveli întreg corpul cu o singură pânză, indiferent dacă este vorba despre un bărbat sau o femeie.

Dacă un fetus atinge vârsta de cel puțin 4 luni și este avortat și moare, trebuie spălat și se face rugăciunea pentru el.

• *Descrierea rugăciunii pentru cel decedat*

Este *Sunnah* pentru *imam* a sta la același nivel cu pieptul celui decedat dacă este vorba de un bărbat și la mijlocul corpului dacă este vorba de o femeie. Acesta face 4 *takbīr*-uri („*Allahu Akbar!*”) ridicând mâinile de fiecare dată. După primul *takbīr*, el caută refugiu la Allah de Satana, apoi recită „***Bismil Ellahi Ar-Rahman Ar-Rahīm***” (În Numele lui Allah, Cel Milostiv, Cel Îndurător), dar nu face nicio suplicație de început.

După cel de-al doilea *takbīr* spune: „***Allāhumma ṣālli ‘ala Muḥammaden wa ‘ala āli Muḥammaden, kama ṣallaita ‘ala Ibrāhīm wa ‘ala āli Ibrāhīm, Innaka Hamīdum Majīdun, allāhumma bārik ‘ala Muḥammaden wa ‘ala āli Muḥammaden kama bārakta ‘ala Ibrāhīm wa ‘ala āli Ibrāhīm, Innaka Hamīdum Majīd***” (O, Allah, trimite Slava Ta asupra lui Mohammed și asupra urmașilor lui Mohammed, așa cum ai

trimis slava Ta asupra lui Avrām și asupra urmașilor lui Avrām. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție. O, Allah, trimite Bindecuvântarea Ta asupra lui Mohammed și asupra urmașilor lui Mohammed, așa cum ai trimis bindecuvântări asupra lui Avrām și asupra urmașilor lui Avrām. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție!).

Apoi face cel de-al treilea *tabkīr* urmat de suplicația: „*Allāhumma-ghfir lihayyinna wa mayyitinā wa shahidina wa ghā-ibinā wa saghirina wa kabirina wa dhakarina wa unthānā. Allāhumma man ahyaitahu minna fa-ahyihī ala-l-Islām wa man tawaffaitahu minnā fatawaffahu ala-l-Imam. Allāhumma-ghfir lahu wa-rhamhu wa-'fu anhu wa aafihī wa akram nuzulahu wa wassi mudkhalahu wa-ghsilhu bi-l-ma-i wa-l-thalji wa-l-baradi wa naqqihu min al-khataayā kamā yunaqqa-thaubu-l-abyadhu mina-danas wa abdilhu dāran khairan min dārihi wa ahlan khairan min ahlihi wa zaujan khairan min zaujilhi waqihī adhāba-l-qabri wa adhāba-nār.*” (O, Allah, iartă-ne morții și viii, pe cei prezenți și pe cei absenți, pe cei tineri și pe cei în vârstă, bărbații și femeile noastre! O, Allah, pe cel pe care Tu continui să îl ții în viață printre noi, ține-l viu întru Islam, iar pe cel pe care îl faci să moară, lasă-l să moară întru credință! O, Allah, iartă-l, ai milă de el și fă-l să fie în siguranță, fă-i locul de odihnă unul onorabil și lărgeste-l. Curăță-l cu apă, zăpadă și grindină și purifică-l de păcate așa cum un veșmânt alb este curățat de mizerie. Încuiește pentru el un loc ce este mai bun sus decât jos (aici) și o familie mai bună decât această familie și o/un soție/soț ce este mai bun decât soția/soțul său. Salvează-l de pedeapsa mormântului și de pedeapsa Focului).

Dacă decedatul este unul tânăr, atunci după spunerea „*O, Allah, pe cel pe care Tu continui să îl ții în viață printre noi, ține-l viu întru Islam, iar pe cel pe care îl faci să moară, lasă-l să moară întru credință!*” trebuie spus: *Allāhumma-jalhu dhakhiran li-wālidaihi wa faratan wa shafian mujāban. Allāhumma thaqqil bihi mawāzinahuma wa adham bihi ujrahumā wa alhaqahu bisālih salafī-l-muminin wajalhu fi*

kafālah Ibrahīm waqihu birahmatika adhāba-l-jahim” (O, Allah, fă-l o comoară pentru părinții lui și un predecesor și o persoană care răspunde la mijlocire! O, Allah, fă-le cântarul greu datorită lui și fă-le răsplățile mai mari! Pune-l alături de cei pioși, credincioși. Și pune-l sub protecția lui Ibrahīm și salvează-l, prin Mila Ta, de pedeapsa Focului!).

Apoi se face cel de-al patrulea *tabbīr*, se așteaptă puțin și se face o salutare în partea dreaptă.

• ***Virtuțile rugăciunii pentru cel decedat***

Cel care se roagă pentru decedat va primi o răsplată de mărimea unui *qirat*, iar un *qirat* este echivalent ca mărime cu muntele Uhud. Apoi, dacă persoana urmează cortegiul funerar, aceasta va primi răsplată echivalentă a două *qirat*.

Este recomandat ca patru oameni să poarte decedatul și, de asemenea, să se meargă repede către locul de înmormântare. Este mai bine ca cei care acompaniază procesiunea pe jos să meargă în fața decedatului, în timp ce pentru cei care sunt călare este mai bine să meargă în spatele procesiunii.

• ***Descrierea mormântului, a îngropării și ceea ce este interzis în cimitire***

Mormântul trebuie săpat adânc. În fundul mormântului, o secțiune este săpată orizontal către *qiblah*, loc în care persoana decedată va fi așezată. Aceasta se numește *lahad* și este considerată preferabilă față de *shaq* (în care corpul este pus doar în fundul șanțului deschis și nu într-o parte deschisă). Cel care pune corpul în mormânt, trebuie să spună: „*Bismil Ellahi ala millati Rasūlilāh (În Numele lui Allah, pe Calea Mesagerului Allah)*”. Corpul este pus în deschizătură, pe partea dreaptă, cu fața înspre *qiblah*. (Apoi veșmântul de pe cap este deschis). Un strat de lemne sau pietre este amplasat peste corp. Corpul este apoi îngropat, iar mormântul este ridicat doar cât o lungime de mână deasupra pământului, apoi se stropește cu apă.

Este interzisă construirea de orice altceva peste mormânt, a se merge peste el, a se ruga la el, a fi luat drept moscheie, a căuta binecuvântări de la el sau a fi șters pentru binecuvântări, a se pune lumânări sau a se face *tawāf* (înconjurare) în jurul lui.

Este recomandat a se pregăti mâncare pentru familia decedatului. Este neplăcut pentru familia decedatului a pregăti mâncare pentru oameni.

Este recomandat pentru cel care vizitează mormintele să spună: *„Pace vouă, locuitorilor de jos! Cu Voia lui Allah, ne vom alătura și noi vouă. Fie ca Allah să aibă Milă de primii și de ultimii dintre voi! Îi cerem lui Allah bunăstarea noastră și a voastră. O, Allah, nu ne opri de la răsplata lor și nu ne pune la încercare după ei! Iartă-ne pe noi și pe ei!”*

De asemenea, este încurajat actul de a oferi condoleanțe celor afectați de moarte, înainte sau după înmormântare, până la 3 zile, aceasta doar dacă o persoană nu a fost prezentă la înmormântare (caz în care se pot prezenta condoleanțele mai târziu).

Cel care este afectat de o calamitate ar trebui să spună: *„Lui Allah Îi aparținem și la Allah ne vom întoarce. O, Allah, răsplătește-mă pentru greutatea mea și oferă-mi ceva mai bun decât aceasta pentru mine!”*

Este permis a plânge pentru moartea cuiva, dar este interzis ca o persoană să plângă frenetic și să-și rupă hainele, să-și lovească pieptul și așa mai departe.

Capitolul 3.

Az-Zakāt

Acest capitol cuprinde o introducere și două subcategorii, una cu privire la regulile generale ale *zakāt*-ului, iar a doua cu privire la *zakāt Al-Fitr*.

❖ **Introducere**

• *Înțelepciunea din spatele legiferării zakāt-ului*

Înțelepciunea din spatele legiferării *zakāt*-ului include următoarele:

1) purifică sufletul oamenilor de la depravare, zgârcenie și răutate;

2) este o mângâiere pentru săraci și îi ajută pe cei nevoiași, îndeplinindu-le unele dintre nevoile lor;

3) stabilește averea generală pe care se bazează viața și bunăstarea societății;

4) limitează creșterea averii pentru cei bogați, pentru comercianți și profesioniști, astfel încât averea nu este restricționată doar pentru anumite clase sociale și nu circulă doar printre cei bogați.

• *Definiția zakāt-ului*

Zakāt-ul (زكاة) reprezintă cantitatea obligatorie pe care cineva trebuie să o ofere destinatarilor de drept, pentru averea ce a atins un minim specific și condițiile speciale. Acesta este o curățire a persoanei și o purificare a sufletului. Allah Preaînaltul spune:

„Ia din bunurile lor milostenie, prin care să-i curățești și să-i binecuvântezi (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 9:103]

• *Locul zakāt-ului în Islam*

Acesta este unul dintre cei cinci stâlpi de bază ai Islamului. El este menționat în strânsă relație cu rugăciunile în numeroase locuri din Cartea lui Allah.

• *Statutul zakāt-ului*

Zakāt-ul este o obligație de la Allah pentru fiecare musulman care are o cantitate minimă de avere. Allah l-a instituit în Cartea Sa, iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să îl ia de la oameni. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a ordonat ca acesta să fie luat de la cei pentru care era obligatoriu, fie că era vorba de bătrân sau de tânăr, de bărbat sau femeie, de bogat sau bolnav. Allah spune:

„Ia din bunurile lor milostenie, prin care să-i curățești și să-i binecuvântezi (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 9:103]

Allah spune, de asemenea: **„O, voi, cei care credeți! Faceți milostenie din lucrurile bune pe care le-ați dobândit și din (roadetele) cele pe care le-am făcut să crească pentru voi din pământ (...)”** [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:267]

„(...) împliniți rugăciunea (*as-salāh*) și dați *zakāh* (dania anuală obligatorie) (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 73:20]

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Islamul este construit pe cinci stâlpi: să mărturisești că nimeni nu este demn de adorare cu excepția lui Allah și că Mohammed este Robul și Trimisul Său (*Ash-hadu an lā ilāha ill Allah, wa ash-hadu anna Mohammedan ar-Rasūl Allah*), efectuarea rugăciunilor (*as-salāh*), oferirea daniei obligatorii (*az-zakāh*), pelerinajul la Mecca (*al-Hajj*) și postul din luna Ramadan (*as-sawm*).” (Bukhari și Muslim)

1. Câteva reguli cu privire la *zakāt*

• *Tipurile de avere pentru care este obligatoriu zakāt-ul*

Zakāt-ul este obligatoriu pentru bunurile financiare, animalele vii din gospodărie, produsele agricole și bunurile comerciale. Fiecare categorie este discutată mai jos.

a. *Zakāt pentru bunurile monetare: aur, argint și valută*

Zakāt de 2.5% este obligatoriu pentru aur, dacă cantitatea de aur a unei persoane ajunge la 20 de *mithqāl*⁷.

Zakāt de 2.5% este obligatoriu pentru argint, dacă cantitatea de argint a unei persoane ajunge la 200 de dirhami.

Banii de hârtie sunt calculați conform valorii acestora. Dacă banii ajung la echivalentul *nisāb*-ului⁸, *zakāt*-ul devine obligatoriu. Din nou, cantitatea de *zakāt* va fi de 2.5%, cu condiția ca averea să fi fost în posesia persoanei pentru un an întreg.

Observație! Este interzis pentru bărbați să poarte aur, totuși, aceștia pot purta un inel de argint sau să aibă broderii de argint pe săbii și așa mai departe.

2. *Zakāt pentru animale*

Zakāt-ul este obligatoriu pentru cămile, vite, capre/oi dacă sunt îngrijite timp de un an sau mai mult de atât, dacă pasc libere pe pășuni sau locuri libere, deschise. Dacă numărul lor atinge *nisāb* și se află în posesia unei persoane pentru un an întreg, aceasta plătește *zakāt* pe ele, dacă au fost ținute cu scopul reproducerii sau pentru lapte.

Următorul tabel arată cantitatea ce trebuie plătită în cazul oilor sau caprelor (40 fiind minimumul acceptat sau *nisāb*, mai jos de care *zakāh* nu trebuie plătit):

⁷ Fiecare *mithqāl* este echivalent cu aproximativ 4 grame

⁸ *Nisāb*-ul reprezintă cantitatea minimă (de aur sau argint) care îi cere unei persoane să plătească *zakāt*

Numărul de oi/capre	Zakāt
40 - 120	1 oaie
121 - 200	2 oi
201 - 300	3 oi
Pentru fiecare 100 în plus	1 oaie în plus

Următorul tabel arată cantitatea ce trebuie plătită în cazul vitelor (30 fiind minimumul acceptat sau *nisāb*, mai jos de care *zakāh* nu trebuie plătit):

Numărul de vite	Zakāt
30 - 39	1 taur tânăr sau 1 vacă tânără de 1 an
40 - 59	1 vacă tânără, de 2 ani
60	2 vaci tinere, de 1 an
Pentru 30 în plus	1 vacă tânără de 1 an
Pentru 40 în plus	1 vacă tânără de 2 ani

Următorul tabel arată cantitatea ce trebuie plătită în cazul cămilelor (5 fiind minimumul acceptat sau *nisāb* mai jos de care *zakāh* nu trebuie plătit):

Numărul de cămile	Zakāt
5 - 9	1 oaie
10 - 14	2 oi
15 - 19	3 oi
20 - 24	4 oi
25 - 35	1 cămilă femelă de 1 an

36 – 45	1 cămilă femelă de 2 ani
46 – 60	1 cămilă femelă de 3 ani
61 – 75	1 cămilă femelă de 4 ani
76 – 90	2 cămile femelă tinere
91 – 120	2 cămile femelă de 3 ani
121	3 cămile femele tinere; pentru încă 40 de cămile în plus, se datorează o cămilă femelă tânără pentru încă 50 de cămile în plus, se datorează 1 cămilă femelă de 3 ani

Dacă animalele vii dintr-o gospodărie (cămile, vite și oi) sunt pentru comerț și investiții și sunt deținute timp de un an, atunci 2,5% din valoarea lor este dată drept *zakāh*. Dacă acestea nu sunt deținute pentru comerț, atunci nu există un *zakāh* pentru ele.

La plata *zakāt*-ului se acceptă doar animalele femelă. Un mascul nu este suficient decât în cazul vitelor sau atunci când se dă o cămilă care are 1 an, 2 sau 3 ani în locul unei cămile femelă sau dacă toate animalele vii din gospodărie sunt masculi.

• ***Zakāt pentru produsele agricole***

Zakāt-ul este obligatoriu pentru toate grânele și produsele ce sunt măsurate prin volum uscat și sunt depozitate, precum curmalele și stafidele. *Nisāb*-ul este de 300 de *sā'* sau de aproximativ 624 kg.

Varietăți diferite ale aceluiași produs, precum diferite tipuri de curmale, vor fi cântărite împreună pentru a se ajunge la *nisāb*.

• ***Ce este obligatoriu cu privire la grâne și produsele agricole***

1) O zecime (*al-ushr*) din produs trebuie oferită din produsul pământului ce este irigat în mod natural, cu alte cuvinte doar cu apă de ploaie.

2) Două zecimi trebuie date din produsul pământului ce este irigat prin mijloace coordonate de om, precum apa din canale și așa mai departe.

3) Trei sferturi dintr-o zecime trebuie oferite dacă produsul a fost irigat parțial în mod natural și irigat parțial cu mijloace coordonate de om.

Pentru fructe și legume nu există *zakāh*, dacă acestea sunt folosite cu scop comercial. Totuși, 2,5% din valoarea lor este dată dacă ating nivelul *nisāb*-ului și se află în posesia unei persoane timp de un an.

Ceea ce este obținut din mări, precum perlele, rubinele și peștele, nu are *zakāh*. Totuși, dacă acestea sunt ținute cu scopul comerțului, trebuie plătit 2,5% din valoarea lor dacă ating *nisāb* și se află în posesia unei persoane timp un an întreg.

Ar-rikāz se referă la comorile îngropate în pământ. Este obligatoriu a da o cincime din aceasta (*al-khums*), indiferent dacă se află într-o cantitate mare sau mică. Acești bani trebuie dați aceleiași categorii care primește *fai* (averea luată de la un inamic fără luptă). Cele 4 cincimi ce rămân se duc la persoana care a găsit comoara.

• *Zakāh pentru bunurile comerciale*

Bunurile comerciale sunt acelea care sunt ținute cu scopul vânzării și cumpărării pentru a face profit, fie că sunt proprietăți ce nu pot fi mutate, fie mâncare, apă, ustensile și așa mai departe.

Dacă valoarea bunurilor comerciale atinge la *nisāb*, iar bunurile se află în posesia unei persoane timp de un an, atunci este obligatoriu a plăti *zakāh*. 2,5% din valoarea totală trebuie dată. Este permis a da 2,5% din bunurile în sine drept *zakāh*.

Dacă o persoană care deține astfel de bunuri intenționează doar să le dețină și nu să le tranzacționeze, nu există *zakāh* pentru ele.

Plata pentru o parte sau pentru profiturile din comerț au un *zakāh* pentru ele dacă bunul comercial original a fost în posesia unei persoane timp de un an, iar cantitatea atinge nisāb-ul.

- *Condițiile pentru obligativitatea zakāt-ului*

Zakāt-ul este obligatoriu pentru fiecare musulman liber care deține *nisāb* cu o posesie completă și independentă, iar proprietatea se află în posesia persoanei timp de un an, excepție făcând cazul de *ushr* (plata făcută pe produs).

Plata zakāt-ului

- *Timpul pentru plata zakāt-ului*

O persoană trebuie să ofere *zakāh* imediat ce acesta devine o obligație, fiind aceeași regulă și pentru jurăminte și ispășiri și aceasta deoarece o chestiune ce nu a fost restricționată în niciun mod implică un răspuns imediat, iar Allah spune: „(...) **dați zakāh (dania anuală obligatorie) (...)**” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 73:20]

O persoană poate să amâne plata lui până atât cât este necesar sau pentru o rudă sau vecin.

- *Regula cu privire la reținerea zakāt-ului*

Oricine neagă obligativitatea *zakāt*-ului, cu știință sau intenționat, a comis un act de necredință, chiar dacă persoana plătește apoi *zakāt*-ul și aceasta pentru că persoana îi neagă pe Allah, pe Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și consensul comunității musulmane. Acesteia îi este cerut să se căiască. Dacă o persoană reține *zakāt*-ul din lăcomie sau din indiferență, acesta trebuie luat și persoana pedepsită pentru păcatul pe care l-a făcut.

Tutorii tinerilor și ai celor bolnavi psihici trebuie să plătească *zakāt*-ul în numele lor.

- *Acte recomandate la plata zakāt-ului*

1) O persoană trebuie să plătească *zakāt*-ul în mod deschis, pentru a nu se ridica suspiciuni în privința ei.

2) O persoană l-ar putea distribui ea însăși pentru a se asigura că ajunge la oamenii potriviți.

3) La plata lui, o persoană trebuie să spună: „*O, Allah, fă-l un câștig benefic și nu îl face o pierdere!*”

4) Cel care primește *zakāt*-ul trebuie să spună: „*Fie ca Allah să te răsplătească pentru ce ai dat și să te binecuvânteze cu privire la ceea ce rămâne (cu tine) și să îl purifice pentru tine!*”

5) Este recomandat a fi dat rudelor sărace, pentru cineva care nu este responsabil financiar.

• *Cei care primesc zakāt-ul*

Categoriile de oameni cărora le este permis a primi *zakāh* sunt 8. Acestea sunt cele menționate de Allah:

„Milosteniile (din danie) sunt numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care ostenesc pentru ele, pentru cei ale căror inimi se adună (întru credință) (noii convertiți la Islam a căror credință nu este încă suficient de puternică.), pentru eliberarea robilor, pentru cei îndatorați greu, pentru Calea lui Allah și pentru călătorul aflat pe drum (cu condiția ca scopul călătoriei să nu fie săvârșirea unui păcat). (Aceasta este) Poruncă de la Allah, iar Allah este ‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient), Hakīm (Înțelept).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 9:60]

Așadar acestea sunt următoarele:

- săracii: cei care nu își pot îndeplini unele dintre nevoile lor de bază;

- nevoiașii: cei care își îndeplinesc aproape în totalitate sau jumătate din nevoile lor de bază;

- cei însărcinați cu administrarea fondurilor: persoanele care adună și păzesc fondurile – însă aceasta doar dacă acestea nu primesc răsplată pentru sarcina lor;

- cei ale căror inimi nu sunt împăcate încă cu adevărul: acei

lideri ai oamenilor care speră să îmbrățișeze Islamul sau aceia pentru care sperăm că prin oferirea daniei vom înlătura un rău făcut de ei, sau acelor persoane pe care sperăm să le întărim întru credință, sau pentru cei care doresc să îmbrățișeze Islamul;

- cei aflați în robie: acei sclavi care au făcut o înțelegere cu stăpânii lor să plătească prin această sumă libertatea lor (drept răscumpărare);

- cei greu îndatorați: aceștia se împart în două categorii: **(1)** cei care au dobândit o datorie pentru a împăca două grupuri diferite; **(2)** o persoană care nu are posibilitatea de a își plăti datoria;

- pentru cei care luptă pe Calea lui Allah: acei luptători voluntari care se străduiesc de dragul lui Allah și pentru cei care cheamă la Calea lui Allah, precum și pentru cei care îi ajută și le sprijină activitatea;

- călătorii: acei călători care au fost despărțiți de casele lor și care nu au niciun fel de venit și nici avere asupra lor care să îi ajute să ajungă acasă.

2. Zakāt Al-Fitr

• Înțelepciunea din spatele acestuia

Zakāt Al-Fitr este *zakāt*-ul plătit la sfârșitul lunii Ramadan. Înțelepciunea din spatele său include purificarea postului unei persoane de asocierea actelor nefolositoare și a vorbitului nefolositor și urât cu postul său. Mai mult decât atât, acesta îi îmbogățește pe cei săraci și nevoiași și îi face să nu fie nevoiți să cerșească în ziua de *Eid*.

• Greutatea sa și tipurile de mâncare prin care acesta trebuie dat

Cantitatea ce trebuie dată drept *zakāt Al-Fitr* este de o *sā'*, 1 *sā'* are 4 *mudd*, care reprezintă aproximativ 3 kg. Trebuie plătit în ceea ce se consideră în mod obișnuit a fi mâncarea de bază: ovăz, curmale, orez, iaurt uscat și așa mai departe.

• ***Timpul obligației sale și timpul plății sale***

Obligația de a plăti într-adevăr *zakāt Al-Fitr* apare după prezența nopții de dinainte de Eid. Totuși, acesta se poate oferi cu o zi sau două înainte de ziua de *Eid*. Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) obișnuia să facă astfel. Un timp virtuos pentru plata lui este cel de după răsăritul Soarelui din Ziua de *Eid*, chiar înainte de rugăciune; aceasta pentru că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a ordonat oamenilor să își dea *zakāt Al-Fitr* înainte de a pleca pentru rugăciune.

• ***Pentru cine este obligatoriu zakāt Al-Fitr***

Zakāt Al-Fitr este obligatoriu pentru fiecare musulman liber sau sclav, bărbat sau femeie, tânăr sau bătrân, care are mâncare de bază mai mult decât are nevoie pentru zilele și nopțile sale. De asemenea, este recomandat ca acesta să fie plătit pentru fătul din uterul mamei sale.

• ***Cei care primesc zakāt Al-Fitr***

Cei care primesc *zakāt Al-Fitr* sunt aceiași care primesc *zakāt*-ul în general.

Capitolul 4.

Postul (As-Sawm)

Acest capitol cuprinde o introducere și următoarele subiecte:

1. Condițiile legate de post

2. Scuzele acceptate pentru a nu ține post

3. Ceea ce este recomandat, neplăcut sau interzis în timpul postului

4. I'tikāf

❖ **Introducere**

• *Definiția postului*

Din punct de vedere lexical, *as-sawm* (صوم) înseamnă a te abține de la ceva. Din punct de vedere legal, se referă la abținere, cu intenția de adorare, de la mâncare, apă, relații intime și orice alte acte care pot întrerupe postul, de la răsăritul Soarelui până la apus.

• *Istoria postului obligatoriu*

Allah a Făcut postul obligatoriu pentru comunitatea lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în același mod în care El l-a făcut obligatoriu pentru popoarele anterioare. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți, v-a fost statornicit vouă postul (*as-siyam*), așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră - Poate că veți fi cu frică (ca să vă sporească frica de Allah)!”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:183]

Acea obligație a început în luna *Sha'aban* (a opta lună a calendarului Islamic), în al doilea an după *Hijrah*.

• *Beneficiile postului*

Postul are beneficii spirituale, sociale și privitoare la sănătate. Beneficiile spirituale includ practicarea și întărirea răbdării unei persoane și cunoașterea controlului de sine. Sufletul găsește abilitatea de a avea *taqwā* și de a o îmbunătăți.

Beneficiile sociale includ adăugarea unui sistem de unitate în cadrul societății, iubirea de justiție și echitate, generează mila și compasiunea printre credincioși, precum și un comportament bun. Mai mult decât atât, el ține societatea departe de rău.

Beneficiile pentru sănătate includ purificarea intestinelor, îmbunătățirea sănătății stomacului, curățarea corpului de impurități, reducerea nivelului de grăsime a corpului și reducerea greutateii stomacului din cauza grăsimii.

• *Confirmarea începutului lunii Ramadan*

Începutul lunii Ramadan este confirmat prin două mijloace: *primul*, luna anterioară, *Sha'aban* este terminată. Cu alte cuvinte, dacă *Sha'aban* termină 30 de zile, a 31-a zi este clar începutul lunii Ramadan.

Al doilea, luna nouă se poate zări. Dacă pătrarul lunii Ramadan este văzut cu o noapte înainte (care ar fi 30 *Sha'aban*), atunci luna Ramadan a început și este obligatoriu a ține post. Allah spune: „(...) **Și oricare dintre voi care este prezent în această lună, să o țină ca post (...)**” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:185]

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Când vedeți luna nouă (a lunii Ramadan) începeți postul, iar când vedeți luna nouă (lunii Shawwāl) încetați postul, iar dacă este neclar (innorat) pentru voi acoperiți (și nu puteți vedea semiluna), atunci postiți treizeci de zile.” (Nasa'i)

Dacă un popor dintr-un anumit ținut vede luna nouă, acesta trebuie să țină post. Însă, apariția lunii noi va fi diferită de la un loc

la altul. De exemplu, apariția în Asia va fi diferită de apariția din Europa, iar apariția în Africa este diferită de apariția din America. Bazat pe aceasta, fiecare țară sau regiune va avea regula ei proprie. Însă, dacă toți musulmanii de pe Pământ ar ține post conform unei singure observații a lunii, aceasta ar fi una dintre aspectele frumoase ale Islamului și un semn de afecțiune, unitate și frăție.

Pentru începutul lunii Ramadan, este suficientă mărturia unei persoane juste sau a două persoane, așa cum Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a acceptat mărturia unei singure persoane cu privire la observarea pătrarului lunii Ramadan (Muslim). Dar, pentru vederea lunii lui *Shawwāl*, pentru a rupe postul, aceasta trebuie să fie confirmată prin mărturia a doi martori, deoarece Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a permis mărturia unei singure persoane pentru a rupe postul. (Muslim)

• *Obligativitatea postului din luna Ramadan*

Postul din luna Ramadan este obligatoriu conform Cărții lui Allah, *Sunnei* și a consensului comunității musulmane. Este unul dintre stâlpii de bază ai Islamului. Allah spune:

„(Aceste zile sunt) luna Ramadan (luna a noua a calendarului musulman), în care a fost trimis Coranul, drept călăuză pentru oameni, dovezi limpezi pentru drumul cel drept și Îndreptar (Al-Furqan) (Al-Furqan - unul dintre numele Coranului, pentru că el ajută la deosebirea a ceea ce este îngăduit de ceea ce este oprit, a adevărului de neadevăr etc). Și oricare dintre voi care este prezent în această lună, să o țină ca post (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:185]

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Islamul este construit pe cinci stâlpi: să mărturisești că nimeni nu este demn de adorare cu excepția lui Allah și că Mohammed este Robul și Trimisul Său (Ash-hadu an lā ilāha

ill Allah, wa ash-hadu anna Mohammedan ar-Rasul Allah), efectuarea rugăciunilor (as-salāh), oferirea Daniei obligatorii (az-zakāh), pelerinajul la Mecca (al-Hajj) și postul din luna Ramadan (as-sawm).” (Bukhari și Muslim)

1. Condiții legate de post

• *Condițiile ce trebuie îndeplinite pentru ca o persoană să țină post*

Aceste condiții sunt următoarele:

- 1) a fi musulman;
- 2) a fi adult;
- 3) a fi sănătos psihic;
- 4) a avea abilitatea de a ține post.

• *Componentele esențiale ale postului*

Componentele esențiale ale postului sunt:

1) **intenția**: aceasta reprezintă determinarea inimii de a ține post, de a implementa Porunca lui Allah și de a se apropia de Allah. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „(...) **Cu adevărat, faptele (sunt răsplătite) conform intențiilor (...)**” (Bukhari, Muslim și alții)

2) **reținerea**, însemnând a sta departe de lucrurile ce anulează postul, care sunt mâncatul, a bea și relațiile intime.

3) **timpul corespunzător**, care este ziua, de la răsăritul Soarelui la apus.

• *Condițiile autenticității postului*

Condițiile autenticității postului sunt după cum urmează:

- 1) a fi musulman.;
- 2) a avea intenția din timpul nopții (aceasta este înainte de venirea zorilor zilei în care persoana trebuie să țină post);
- 3) a fi sănătos psihic;
- 4) a avea vârsta la care poate discerne;
- 5) a nu fi la menstruație (pentru femei);

6) a nu fi lăuză (sângerarea post-partum), deoarece una dintre condițiile autenticității postului pentru femei cere ca aceasta să fie pură, lipsită de menstruație sau de sângerarea post-partum.

2. Motive acceptate pentru a nu ține post

1) O femeie care este aflată la menstruație sau are sângerare post-partum trebuie să își întrerupă postul.

2) O persoană care trebuie să-i salveze viața altui musulman de la moarte, precum înecul și așa mai departe, poate să își întrerupă postul.

3) O persoană care călătorește are permisiunea de a-și scurta rugăciunile și este *Sunnah* pentru ea să își rupă postul

4) O persoană care este bolnavă și îi este teamă să nu îi fie dăunător postul îl poate întrerupe.

5) O persoană care călătorește și care se întoarce acasă în timpul zilei.

6) O femeie însărcinată sau care alăptează își poate întrerupe postul, dacă se teme pentru ea și pentru copilul ei. Dacă ea își rupe postul de teamă doar pentru copilul ei, cel responsabil financiar pentru ea trebuie să hrănească o persoană săracă pentru fiecare zi în care ea nu a ținut post. În oricare caz, ea trebuie să recupereze zilele în care nu a ținut post.

3. Ceea ce este recomandat, neplăcut sau interzis în timpul postului

• Acte recomandate ale postului

1) A rupe postul repede, cu alte cuvinte, o persoană trebuie să rupă postul pe cât de repede poate din momentul în care este sigură că Soarele a apus.

2) A rupe postul prin mâncatul de curmale proaspete sau uscate sau prin a bea apă. Dintre acestea, de preferat este prima. De asemenea, este de preferat a le mânca într-un număr impar 3, 5 sau 7.

3) Suplicația făcută la ruperea postului. Persoana ar trebui să spună așa cum spunea Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Setea a trecut, venele s-au umezit, iar răsplata este asigurată cu voia Ta!” (Abu Dawud, iar Ad-Daraqutni l-a clasificat ca fiind *sahih*)

4) A avea *suhur*, care se referă la mâncatul și băutul de la sfârșitul nopții cu intenția de a ține post în ziua următoare.

5) A amâna *suhur*-ul până la porțiunea finală a nopții (chiar înainte de răsăritul Soarelui).

• ***Acte neplăcute în timpul postului***

Un număr de acte sunt neplăcute fiindcă acestea pot conduce persoana la a face ceva ce îi poate distruge postul, chiar dacă ele în sine nu anulează postul. Acestea sunt următoarele:

1) punerea apei adânc în gură și în gât în timpul spălării din timpul abluțiunii;

2) sărutul, deoarece acesta poate conduce la dorințe ce o pot determina pe o persoană să își rupă postul fie prin ejaculare, fie prin relații intime, caz în care persoana trebuie să se căiască;

3) a se uita în mod continuu la soț/soție cu dorință;

4) a se gândi la a avea relații intime;

5) a atinge o femeie cu mâna sau a o atinge cu corpul.

• ***Fapte care anulează postul***

A părăsi Islamul	A avea intenția și determinarea de a rupe postul.	A avea dubii cu privire la continuarea postului.
A vomita în mod intenționat	Clisme sau perfuzii intravenoase cu soluții hrănitoare	Aplicarea de ventuze (o practică medicală menită să lăse corpul să sângereze atât pentru cel care face practica, cât și pentru cel cărui ia este făcută).
Ejacularea spermei din cauza privirilor repetate.	Ejacularea spermei sau a fluidului prostatic datorită sărutării, atingerii sau masturbării sau prin atingerea într-o manieră mai mică decât contactul sexual.	Orice ajunge în stomac ca fluid sau orice altceva.

• Note importante

♦ Oricine are un contact sexual în timpul unei zile din luna Ramadan trebuie să își recupereze mai târziu ziua de post și să se căiască pentru actul său, dacă aceasta a fost făcută în mod intenționat. Dacă a fost făcută din cauza uitării, postul este în continuare valid, iar persoana nu trebuie să își recupereze ziua sau să se căiască pentru fapta sa.

♦ Dacă o femeie este forțată să aibă relații intime în timpul unei zile din luna Ramadan sau dacă aceasta era ignorantă sau a uitat, atunci postul ei este valid. Dacă ea a fost forțată să facă aceasta, ea trebuie doar să își recupereze ziua. Dacă a avut relații intime de bună voie și în mod intenționat, atunci ea trebuie să își recupereze ziua și să se căiască pentru acel act.

Căința pentru un astfel de act este după cum urmează: persoana trebuie să elibereze un sclav. Dacă aceasta nu se poate, el sau ea trebuie să țină post timp de 2 luni consecutiv. Dacă nici

acesta nu se poate, el sau ea trebuie să hrănească 60 de oameni săraci. Dacă nici aceasta nu se poate, atunci el sau ea este absolvit de orice tip de căință.

♦ Dacă un bărbat are contact sexual cu soția sa, dar nu în părțile sale intime, atunci el trebuie să recupereze acea zi și să se căiască la Allah (fără niciun act de ispășire).

♦ Este recomandat a se recupera zilele pierdute din luna Ramadan imediat și într-o manieră succesivă. Dacă o persoană lasă acele zile nerecuperate până la următoarea lună Ramadan, fără a avea un motiv valid, ea trebuie să continue să refacă acele zile, dar trebuie în plus să hrănească o persoană săracă pentru fiecare zi ce trebuie recuperată.

♦ Dacă o persoană moare în timp ce mai are de recuperat postul sau are de îndeplinit cu jurământ sau un pelerinaj datorat unui jurământ, atunci moștenitorii săi trebuie să facă acest act în numele ei.

4. I'tikāf

• Definiție

Din punct de vedere lexical, *i'tikāf* (اعتكاف) implică a rămâne undeva într-un loc delimitat, confirmat. Din punct de vedere legal, termenul înseamnă rămânerea și statul în moschee cu scopul adorării, cu o intenție specifică de a efectua actul într-o manieră specifică.

• Înțelepciunea din spatele acceptării acestui act

I'tikāf lasă inima să fie liberă de orice chestiune lumească și să se concentreze la adorarea lui Allah și la pomenirea Lui. Prin acest act, sufletul I se supune Domnului Său, iar persoana își lasă problemele lui Allah și rămâne la ușa Grației și a Milei Sale.

• Tipurile de *i'tikāf*

I'tikāf este de două feluri:

1) *i'tikāf*-ul obligatoriu: acesta este un rezultat al unui jurământ pe care îl face o persoană. De exemplu, ea spune: „*Dacă am succes într-o faptă, voi sta 3 zile în i'tikāf.*” sau „*Dacă aceasta este făcută ușoară pentru mine, voi sta atâta timp în i'tikāf.*”

2) *i'tikāf*-ul care este parte din *Sunnah* accentuată: cea mai bună dintre această categorie este de a face *i'tikāf* în timpul ultimelor 10 zile ale lunii Ramadan.

• *Componentele esențiale ale i'tikāf-ului*

1) persoana care face *i'tikāf* – *i'tikāf* este o acțiune și necesită o persoană care face această acțiune;

2) a rămâne în moschee. Ibn 'Abas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus: „**Nu există i'tikāf decât într-o moschee în care rugăciunea este efectuată.**” (*Al-Mawsu'ah al-Fiqhiyyah*) Mai mult decât atât, dacă persoana face *i'tikāf* într-o moschee în care se fac rugăciunile în congregație, ea ar trebui să fie foarte pregătită pentru a face aceste rugăciuni în cel mai bun mod posibil, iar cea mai completă manieră este de a le face în congregație.

3) locul în care stă de fapt persoana: acesta este locul pe care persoana îl ia drept rezidența lui în timpul *i'tikāf*-ului.

• *Condițiile pentru autenticitatea i'tikāf-ului*

1) persoana care face *i'tikāf* trebuie să fie musulmană, nu este validă din partea unui nemusulman;

2) persoana trebuie să aibă discernământ, nu este validă din partea unei persoane nesănătoase psihic sau de la un copil tânăr;

3) actul trebuie făcut într-o moschee în care se țin rugăciunile în congregație;

4) persoana care face *i'tikāf* trebuie să fie liberă de contaminare sexuală, să nu fie la menstruație sau sângerare post-partum.

• *I'tikāf-ul este anulat de următoarele acte:*

1) contactul sexual, chiar și fără ejaculare, după cum spune Allah: „**(...) nu vă împreunați cu ele (soțiile voastre), în timp ce stați retrași în moschei! (...)**” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:187]

2) a instiga la un contact sexual;

3) a deveni inconștient sau a deveni bolnav psihic, indiferent că este prin intoxicanți sau altfel;

4) a părăsi Islamul;

5) a părăsi moscheea fără niciun motiv valid.

• **Motive pentru care îi este permis cuiva să părăsească moscheea**

Motivele caree îi permit unei persoane care face *i'tikāf* să părăsească moscheea se împart în trei categorii:

1) **motive legale:** acestea includ mersul afară pentru rugăciunea de vineri sau pentru cele două rugăciuni de *Eid*, dacă în moscheea în care se face *i'tikāf* nu se efectuează rugăciunea de vineri sau rugăciunile de *Eid*. Motivul pentru această scuză este acela că *i'tikāf* este considerat un act ce apropie pe cineva de Allah prin evitarea păcatelor și fuga de ele, totuși neefectuarea rugăciunilor de vineri sau de *Eid* este un păcat aflat împotriva noțiunii de apropiere de Allah prin *i'tikāf*.

2) **motive naturale:** acestea includ nevoia de a urina, de a defeca sau de a se spăla după un vis umed, dacă o persoană nu poate face aceasta în moschee. Totuși, aceste acte sunt condiționale asupra persoanei care nu rămâne în afara moscheii mai mult decât timpul necesar pentru a face aceste acte.

3) **motive necesare:** acestea includ o persoană care se teme că averea sa va fi pierdută, se teme pentru posesiunile sale, se teme pentru viața sa sau se teme de un pericol dacă ar continua să rămână în moschee în starea de *i'tikāf*.

Capitolul 5

Hajj (pelerinajul mare)

și ‘Umrah (pelerinajul mic)

Acest capitol cuprinde o introducere și următoarele 5 subiecte:

1. Condițiile *Hajj-ului* și ale *‘Umrah*

2. Componentele esențiale ale *Hajj-ului* și ale *‘Umrah*

3. Actele obligatorii ale *Hajj-ului* și *‘Umrah*

4. Actele interzise pentru cel aflat în starea de *ihram* (starea de sacralitate)

5. Locurile și intervalele de timp specifice pentru intrarea în starea de *ihram*

6. Sacrificiul și *‘aqīqah*

❖ **Introducere**

• *Locul pelerinajului în Islam*

Pelerinajul este cel de-al cincilea stâlp din cei 5 stâlpi de bază ai Islamului. El a devenit obligatoriu în al nouălea an după *Hijrah*. Allah spune:

„(...) Este o datorie a oamenilor față de Allah (să îndeplinească) pelerinajul la această Casă, dacă au mijloacele pentru aceasta (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:97]

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Islamul este construit pe cinci stâlpi: să mărturisești că nimeni nu este demn de adorare cu excepția lui Allah și că Mohammed este Robul și Trimisul Său (*Ash-hadu an lā ilāha ill Allah, wa ash-hadu anna Mohammedan ar-Rasūl Allah*), efectuarea rugăciunilor (*as-salāh*), oferirea Daniei obligatorii (*az-zakāh*), pelerinajul la Mecca (*al-Hajj*) și postul din luna Ramadan (*as-sawm*).” (Bukhari și Muslim)

• *Statutul legal al pelerinajului*

Pelerinajul este o obligație de la Allah pentru robii Săi, ce trebuie efectuat cel puțin o dată în viața unei persoane. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„(Pelerinajul) trebuie făcut o singură dată. Oricine îl face de mai multe ori, atunci aceasta este un act voluntar (de adorare).” (Abu Dawud, iar Albani l-a clasificat ca fiind sahih)

Semnificația cuvântului *Hajj* este acela „*de a intenționa să mergi la Mecca pentru a efectua acte specifice într-un moment specific (al anului).*”

• *‘Umrah (pelerinajul mic)*

Din punct de vedere lingvistic ‘*Umrah* (عمرة) înseamnă „vizită”. Din punct de vedere tehnic, acesta se referă la acțiunile specifice (efectuate în locuri specifice) ce vor fi discutate mai târziu. Este obligatorie cel puțin o dată în viața unei persoane.

• *Înțelepciunea din spatele instituirii pelerinajului și al ‘Umrah*

Dintre aspectele înțelepciunii din spatele instituirii pelerinajului și a ‘*Umrah* este și aceea că ele purifică sufletul de efectele păcatelor, astfel că o persoană devine pregătită pentru Grația lui Allah în Viața de Apoi. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Oricine efectuează pelerinajul la această Casă și nu are relații intime, și nu comite *yarfuth* (nu rostește nicio

obscentitate și nu comite vreun păcat) se va întoarce la fel ca în ziua în care mama lui i-a dat naștere.” (Nasa’i și Ibn Majah)

1. Condițiile Hajj-ului și ale ‘Umrah

• Condițiile obligației Hajj-ului

Pentru ca *Hajj*-ul să devină obligatoriu, o persoană trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- 1) să fie musulmană;
- 2) să fie lucidă din punct de vedere psihic;
- 3) să fie adultă;
- 4) să fie capabilă să facă această călătorie, incluzând prezența proviziilor și a altor călători dreptcredincioși care să o acompanieze;

5) libertate completă;

6) în cazul femeilor, mai este adăugată o condiție și anume existența unei rude masculine adulte aflate printre gradele interzise ale căsătoriei (care o poate acompania în călătorie); dacă ea efectuează pelerinajul fără un astfel de însoțitor, comite un păcat, chiar dacă pelerinajul este valid.

Dacă un copil efectuează pelerinajul, se consideră un pelerinaj valid voluntar, dar el trebuie să efectueze pelerinajul obligatoriu al Islamului după ce a ajuns la vârsta corespunzătoare.

Dacă o persoană care efectuează pelerinajul moare în timpul efectuării acestuia, se iau bani de la aceasta pentru ca o persoană să efectueze pelerinajul în numele ei.

Nu este acceptabil pentru o persoană să facă pelerinajul în numele altei persoane, dacă aceasta nu l-a făcut pentru ea însăși. O persoană capabilă poate să denumească pe cineva să facă pelerinajul voluntar sau *‘Umrah* în numele său.

• Diferitele moduri în care pelerinajul poate fi efectuat

Următoarele sunt diferite combinații ale efectuării *Hajj*-ului sau a *‘Umrah*:

- 1) efectuarea *'Umrei* de către persoana respectivă;
- 2) efectuarea *Hajj*-ului de către persoana respectivă;
- 3) efectuarea *Hajj*-ului în același timp cu *'Umrah*;
- 4) efectuarea *'Umrei* în combinație cu *Hajj*, dar cu o pauză între ele.

În ceea ce privește efectuarea *'Umrei* de către persoana respectivă, aceasta se poate efectua de-a lungul întregului an. Este mai bine atunci când *'Umrah* este efectuată împreună cu *Hajj*-ul sau în timpul lunii Ramadan.

În ceea ce privește efectuarea *Hajj*-ului de către persoana respectivă, pelerinul trebuie să intenționeze să efectueze *Hajj* fără a efectua *'Umrah* înainte de a face *'Umrah* sau în conexiune cu ea.

În ceea ce privește efectuarea *Hajj*-ului în conexiune cu *'Umrah*, cele două acte sunt combinate și este suficient a face o înconjurare (*tawāf*) și o *Sā'i* (mersul înainte și înapoi între dealurile *Safā* și *Marwah*).

În ceea ce privește *'Umrah* în combinație cu *Hajj*, dar cu o pauză între, acesta este cel mai bun mod de a efectua *Hajj*. O persoană intră în starea de *ihrām* pentru *'Umrah* în timpul lunilor desemnate pentru *Hajj*. Ea face *Sā'i*, înconjoară și apoi iese din starea de *ihrām*. Apoi, în ziua a opta din luna *Dhu-l-Hijjah*, ea intră în starea de *ihrām* pentru *Hajj* în timpul aceluiași an. Aceasta efectuează toate actele *Hajj*-ului, inclusiv înconjurarea, *Sā'i*, statul la Arafah și așa mai departe. Aceasta sacrifică animalul ce este obligatoriu atunci când persoana efectuează acest tip de *Hajj* sau tipul anterior (*Hajj* în conexiune cu *'Umrah*).

2. Componentele esențiale ale Hajj-ului și ale 'Umrah

Există patru componente esențiale ale *Hajj*-ului: a intra în starea de sacralitate (*ihrām*), înconjurarea (*tawāf*), *Sā'i* și a sta la Arafah. Dacă oricare dintre aceste acte nu este efectuat, *Hajj*-ul nu este valid.

‘*Umrah* are trei componente esențiale: a intra în starea de sacralitate, înconjurarea (*tawāf*) și *Sā’i*. Ea nu este completă decât cu efectuarea acestor acte. Detaliile cu privire la aceste componente esențiale sunt următoarele:

• **prima componentă esențială**

Prima componentă esențială a *Hajj*-ului sau a ‘*Umrei* este intrarea în starea de sacralitate (*ihram*). Apoi este intenția de a efectua una dintre aceste ritualuri de pelerinaj, *Hajj* sau ‘*Umrah*, după pregătirea de a intra în acea stare și înlăturarea oricăror haine cusute.

♦ **Aspectele obligatorii ale stării de sacralitate**

Aspectele obligatorii ale stării de sacralitate sunt în număr de trei:

1) intrarea în starea de sacralitate la locul potrivit: acesta este locul desemnat de Allah pentru intrarea în starea de sacralitate, astfel încât celui care dorește să efectueze *Hajj* sau ‘*Umrah* nu îi este permis să treacă de acel punct fără a fi în starea respectivă

2) înlăturarea tuturor hainelor cusute: bărbaților nu le este permis să poarte galabii, cămăși, căciuli, eșarfe, de fapt, capul nu trebuie să fie deloc acoperit. În același mod, ei nu trebuie să poarte șosete de piele decât dacă nu găsesc sandale. Femeile nu trebuie să poarte văluri pe față sau mănuși.

3) *Talbiyyah*. Aceasta este spunerea: „***Labbayka Allāhumma Labbayk. Labbayk Lā Sharīka Laka Labbayk. Inna l-Ḥamda, Wa n-Ni‘mata, Laka wal Mulk, Lā Sharīka Lak***” (O, Allah, sunt aici în serviciul Tău. Aici sunt în serviciul Tău și Tu nu ai niciun partener. Aici sunt în serviciul Tău. Cu adevărat, toată Slava și Grația Îți aparțin Ție și la fel și Stăpânirea. Tu nu ai partener.)

Pelerinul spune aceste cuvinte atunci când intră în starea de sacralitate la locația desemnată înainte de a trece de acel punct. Este recomandat a repeta aceste cuvinte, iar pentru bărbați este recomandat a le spune cu voce tare. O persoană trebuie să înceapă a spune aceste cuvinte din nou la fiecare moment de coborâre, urcare, înainte de începutul rugăciunii, după ce rugăciunea s-a

încheiat și așa mai departe. În timpul *‘Umrah*, persoana nu mai spune aceste cuvinte atunci când începe înconjurarea. În timpul *Hajj*-ului, persoana întrerupe spunerea acestor cuvinte în momentul în care aruncă cu pietricele la *Al-‘Uqbah*.

• **a doua componentă esențială: înconjurarea *Ka‘bei* (*Tawāf*)**

Tawāf (طواف) se referă la înconjurarea Casei lui Allah (*Ka‘bah*) de 7 ori. Există 7 condiții pentru acest act:

- 1) a avea intenția la începutul acestui act;
- 2) a fi liber de orice impuritate sau condiție ce anulează starea de puritate a unei persoane;
- 3) acoperirea părților intime, deoarece înconjurarea (*tawāf*) este precum rugăciunea;
- 4) înconjurarea între limitele moscheii, chiar dacă persoana este departe de Casă;
- 5) a avea Casa lui Allah în partea stângă în timpul înconjurării;
- 6) înconjurarea Casei de 7 ori;
- 7) a face fiecare circuit unul după celălalt, fără pauze ce nu sunt necesare.

♦ **Aspecte recomandate ale înconjurării *Ka‘bei* (*Tawāf*)**

1) *Ar-raml*, acest act este recomandat pentru bărbații capabili, dar nu și pentru femei. Se referă la actul alergatului în timpul circuitului, dar cu pași apropiați. Este recomandat doar în primul set al înconjurării, atunci când o persoană ajunge la *Ka‘bah*, numită *Tawāf Al-Qudūm*⁹.

2) A avea umărul drept descoperit¹⁰, din nou aceasta este doar pentru prima înconjurare la ajungerea în Mecca; de asemenea,

⁹ Muslim a relatat sub autoritatea lui Ibn ‘Omar că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a făcut *raml* de la Piatra Neagă la primele trei înconjurări, iar în ultimele patru a mers

¹⁰ Ahmad a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) făceau *‘Umrah* de la *Al-Jarānah* și își descopereau umărul drept,

acest act este doar pentru bărbați, nu și pentru femei. Se face în timpul tuturor celor 7 circuite.

3) Sărutarea Pietrei Negre la începutul înconjurării și în fiecare circuit după, dacă este posibil. De asemenea, este recomandat a se atinge cornul Yemenit al *Ka'bei*.

4) Atunci când se începe primul circuit, o persoană trebuie să spună: „*În Numele lui Allah și Allah este Cel mai Mare. O, Allah, (fac acest act) cu credința în Tine și recunoscând Cartea Ta și îndeplinind Pactul Tău și urmând Sunnah Profetului Tău!*”

5) A face suplicații (rugi) în timpul înconjurării. Nu este cerută o suplicație specială, o persoană poate să spună orice suplicație pe care Allah îl conduce să o zică. Totuși, este recomandat ca la sfârșitul unui circuit să spună: „*O, Domnul nostru, dă-ne bine atât în această viață, cât și în Viața de Apoi și salvează-ne pe noi de la pedeapsa Focului!*”

6) A face suplicații la *Al-Multazim* după terminarea înconjurării. *Al-Multazim* este locul dintre ușa *Ka'bei* și Piatra Neagră.

7) După terminarea circuitelor, o persoană trebuie să se roage 2 *raka'at* în spatele locului lui Ibrahîm (*Maqam Ibrahîm*), recitând Surele *Al-Kafirûn* și *Al-Ikhlâs* după *Al-Fatiha*.

8) A bea apă la fântâna ZamZam și, de fapt, o persoană trebuie să bea o cantitate întreagă după terminarea celor două *raka'at*.

9) O persoană trebuie să se întoarcă la Piatra Neagră și să o atingă înainte de a trece mai departe la *Sâ'i*.

• **a treia componentă esențială: Sâ'i**

Sâ'i reprezintă mersul între *As-Safâ* și *Al-Marwa* cu intenția adorării. Este o componentă esențială atât a *Hajj*-ului, cât și a *Umrei*.

♦ **Condițiile pentru Sâ'i**

---

punându-și veșmântul sub mâna dreaptă și aruncându-l peste umărul stâng

1) Intenția, pentru că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „(...) **Cu adevărat, faptele (sunt răsplătite) conform intențiilor (...)**” (Bukhari, Muslim și alții)

2) Înconjurarea trebuie efectuată în ordinea cronologică corespunzătoare, cu alte cuvinte, înconjurarea trebuie făcută prima dată, urmată de *Sā'ī*.

3) Fiecare dintre circuite trebuie făcut unul după celălalt; totuși, o pauză mică nu cauzează niciun rău, în special dacă există o nevoie pentru de aceasta.

4) O persoană trebuie să completeze 7 drumuri (4 ducându-se și 3 întorcându-se, nu un total de 7 plecări și veniri). Dacă un drum sau o parte din drum lipsește, nu este suficient. Corectitudinea ei depinde de completarea tuturor drumurilor.

5) Trebuie efectuată după o înconjurare validă și corectă, indiferent dacă înconjurarea este obligatorie sau recomandată.

◆ Actele recomandate ale *Sā'ī*

1) Alergarea ușoară între cei doi indicatori verzi; acești indicatori marchează locurile între care Hajar, mama lui Ismail (Pacea fie asupra sa!), a alergat ușor înainte și înapoi. Aceasta este recomandat pentru bărbații care sunt capabili și nu pentru cei slabi sau pentru femei.

2) O persoană trebuie să se oprească la/sau pe vârful dealului *As-Safā* sau *Al-Marwa* pentru a face suplicații.

3) O persoană trebuie să facă suplicații în timpul fiecărui drum între *As-Safā* și *Al-Marwa*.

4) O persoană trebuie să spună: „*Allahu Akbar (Allah este Cel mai Mare)!*” de trei ori la coborârea atât de pe *As-Safā*, cât și de pe *Al-Marwa*; de fiecare dată când persoană ajunge la ele, aceasta trebuie să spună: „*Nu există nimeni demn de adorare în afara lui Allah, care nu are niciun partener. Lui îi aparține Stăpânirea și a Lui este Slava. El are Putere asupra tuturor lucrurilor. El Și-a îndeplinit promisiunea, i-a sprijinit pe robii Săi și a cucerit grupurile!*”

5) *Sā'ī* trebuie efectuată imediat după înconjurare, astfel încât să nu fie nicio pauză între ele, decât cu un motiv valid.

• **a patra componentă esențială: oprirea la *Arafah***

A patra componentă esențială este oprirea la Arafah. Aceasta înseamnă de fapt a fi prezent la locul cunoscut drept *Arafah*, pentru un timp scurt sau mai lung, cu intenția de a se opri acolo între timpul prânzului în ziua a 10-a *Dhu-l-Hijjah* până la apusul Soarelui din ziua 10 *Dhu-l-Hijjah*. Dacă o persoană pierde oprirea la Arafah, acesta a pierdut întregul *Hajj* și atunci ar trebui să efectueze doar *‘Umrah* și să refacă *Hajj* altă dată. El trebuie, de asemenea, să facă un sacrificiu, chiar dacă acesta nu a făcut din aceasta o parte a ritualurilor anterioare. Dacă un inamic previne o persoană să ajungă la Casa lui Allah, aceasta trebuie să facă un sacrificiu și apoi să iasă din starea de sacralitate. Dacă este oprită din cauza unei boli sau pentru că a rămas fără provizii financiare și a pus condiția: „*Devin liber de starea de sacralitate oricând sunt restrâns!*”, persoana părăsește starea de sacralitate și nu mai este alt act pe care trebuie să îl facă. Totuși, dacă nu a pus această condiție, aceasta trebuie să facă un sacrificiu ce este ușor pentru ea.

3. Actele obligatorii ale Hajj-ului și ‘Umrah

Actele obligatorii ale Hajj-ului
<ul style="list-style-type: none"> • Intrarea în starea de sacralitate înainte de a merge dincolo de locațiile cerute • A sta la <i>Arafah</i> până la apus pentru cel care este acolo în timpul zilei. • A petrece noaptea –cel puțin după miezul nopții– înainte de Ziua de Sacrificiu la <i>Muzadaliyah</i>. • A sta în <i>Mina</i> în timpul zilelor de <i>Tashriq</i>. • Aruncatul de pietre în ordinea corespunzătoare. • Raderea sau tăierea părului. • Efectuarea înconjurării de plecare.

Actele obligatorii ale ‘Umrah
<ul style="list-style-type: none"> • Intrarea în starea de sacralitate – pentru cei care trăiesc în Mecca este din locul din care sunt, iar pentru cei din afară, este din locațiile desemnate. • Raderea sau tăierea părului

• Note importante!

◆ Dacă o persoană eșuează în efectuarea uneia dintre actele esențiale, ritualurile ei nu sunt complete decât dacă le efectuează.

◆ Dacă o persoană eșuează în efectuarea unui act obligatoriu, aceasta trebuie să compenseze prin sacrificarea unui animal.

◆ Dacă o persoană eșuează în efectuarea unui act recomandat, ea nu mai trebuie să facă nimic altceva.

4. Actele interzise pentru cel aflat în starea de *ihrām* (starea de sacralitate)

În timpul *Hajj*-ului sau a '*Umrah* este obligatoriu ca persoana să facă un sacrificiu, să țină post sau să-i hrănească pe alții. Următoarele acte sunt interzise pentru bărbați sau pentru femei atunci când sunt în starea de sacralitate:

1) a-și tăia părul din orice parte a corpului;
 2) a-și tăia unghiile de la mâini și de la picioare;
 3) acoperirea capului (pentru bărbați) și acoperirea feței (pentru femei);

4) a purta haine cusute (pentru bărbați), precum o cămașă lungă sau pantaloni;

5) a folosi parfum;

6) a omorî animale ce în mod normal sunt permise pentru a fi mâncate;

7) a se căsători;

8) a avea un contact sexual; dacă acesta este făcut înainte de „prima reducere a restricțiilor” toate ritualurile devin nule. În acest caz, persoanele trebuie să sacrifice o cămilă și să continue în *Hajj*-ul lor și să refacă *Hajj*-ul în următorul an. Dacă aceasta este făcută după „prima reducere a restricțiilor”, atunci ritualurile nu devin nule, dar persoanele trebuie să sacrifice o oaie.

9) a avea contact cu femei într-o manieră mai mică decât contactul sexual; dacă bărbatul ejaculează, el trebuie să sacrifice o cămilă. Dacă nu face aceasta, atunci el trebuie să sacrifice o oaie. În orice caz, totuși, ritualurile *Hajj*-ului său nu au fost anulate.

Regulile pentru femei sunt aceleași ca și pentru bărbați cu privire la acestea, doar că femeile au voie să poarte haine cusute. Acestea poate purta orice doresc ele atâta timp cât nu-și arată

frumusețea. Ele trebuie să își acopere capul, dar să își lase fața neacoperită, cu excepția cazului în care sunt bărbați neînrușiți lângă ea.

„Prima reducere a restricțiilor” se petrece după ce persoana a efectuat 2 din următoarele 3 acte: **(1)** înconjurarea *Ka'bei*, **(2)** aruncatul de pietre sau **(3)** raderea sau tăierea părului.

Dacă unei femei îi vine menstruația în timp ce intenționa să efectueze *Hajj* urmat de *'Umrah* cu o pauză între și se teme că va pierde *Hajj*, aceasta intră în starea inviolabilă cu menstruația ei și efectuează ritualurile precum *Hajj* combinat cu *'Umrah*. Femeia aflată la menstruație sau în perioada de lăuzie efectuează toate ritualurile de *Hajj*, cu excepția înconjurării Casei lui Allah.

Este permis pentru un pelerin să sacrifice animale domestice. Mai mult decât atât, el poate omorî orice animal periculos, precum leii, lupii, tigrii, gheparzii, șerpii, scorpionii, șoarecii sau orice animal periculos. De asemenea, el poate să omoare animale marine și să le mănânce.

Este interzis pentru un pelerin sau un nepelerin să taie din arbuștii sanctuarului sacru sau să taie iarba acestuia, excepție făcând *idhkhar*, care este un tip de iarbă ce este interzisă pentru tăiat. Este interzis pentru el să omoare animale vânat. Dacă face aceasta, trebuie să îndeplinească penalitatea sau recompensa. De asemenea, este interzis a vâna animalele de vânat în Medina sau de tăia arbuștii din interiorul ei, deși nu există nicio penalitate sau recompensă în acest caz.

Dacă cineva are o scuză validă și este forțat să facă unul dintre actele interzise menționate anterior, cu excepția contactului sexual, precum raderea părului sau a purta haine cusute, el poate să facă aceasta, dar trebuie să plătească penalitatea. El are o alegere între **(a)** a ține post 3 zile, **(b)** a hrăni 60 de persoane sărace, fiecare cu

un *mudd*¹¹ (ceea ce 2 mâini pot cuprinde împreună) de ovăz, orez sau (c) sacrificarea unei oi.

Dacă o persoană face unul dintre actele interzise menționate din cauza ignoranței, uitării sau forței, atunci nu există niciun păcat asupra ei și nicio penalitate. Aceasta este bazat pe spunerea lui Allah: „(...) **Doamne, nu ne pedepsi pe noi, dacă am uitat sau am greșit! (...)**” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:286]

Dacă un pelerin omoară un animal de vânat și există un animal comparabil pe care el îl poate sacrifica, atunci acesta trebuie să aleagă între a lua un astfel de animal, sacrificarea lui și distribuirea cărnii sale printre cei săraci care trăiesc în zona Marii moschei sau a lua valoarea animalului și a cumpăra mâncare pentru a-i hrăni pe săraci, fiecare dintre ei primind un *mudd* de mâncare sau a ține post o zi pentru fiecare *mudd* de mâncare pe care l-ar fi dat. Dacă nu există niciun animal comparabil ce poate fi omorât, acesta poate alege între a cumpăra valoarea sa în cantitatea corespunzătoare de mâncare sau a ține post o zi pentru fiecare *mudd* de mâncare ce ar fi dat.

Recompensa sau penalitatea pentru angajarea în contact cu femeie, fără ejaculare, este aceeași ca și penalitatea pentru cel care are un motiv valid de a încălca unul din acte: el fie ține post, fie hrănește săracii sau sacrifică o oaie.

Dacă o persoană are o relație intimă în timp ce efectuează *Hajj* și înainte de „prima reducere a restricțiilor”, atunci ea trebuie să sacrifice o cămilă. Dacă ea nu poate face acest lucru, atunci trebuie să postească trei zile în timpul *Hajj*-ului și și apoi alte șapte zile atunci când se întoarce acasă. Dacă acest act s-a petrecut după „prima reducere a restricțiilor”, atunci ispășirea este aceeași cu a celui care are o scuză validă pentru încălca oricare dintre actele *Hajj*-ului, așa cum am descris mai sus.

¹¹ Un *mudd* este ceea ce un om cu mâini de dimensiuni normale poate ține între mâinile sale sub formă de bol

Cel care combină *Hajj* cu *'Umrah* și care nu este dintre locuitorii orașului Mecca trebuie să sacrifice o oaie (ca parte a ritualului de *Hajj*). O altă opinie este aceea ca șapte persoane să se strângă la un loc și să sacrifice o cămilă sau o bovină. Dacă cineva nu poate efectua acest sacrificiu, el trebuie să postească trei zile în timpul *Hajj*-ului și alte șapte zile atunci când se întoarce acasă.

Cel care este împiedicat să intre în Mecca în timp ce efectuează *Hajj* trebuie să sacrifice o oaie. Dacă nu are posibilitatea, el trebuie să postească timp de zece zile până când părăsește starea de sacralitate.

5. Locurile și intervalele de timp specifice pentru intrarea în starea de *ihram*

Există timpuri și locații specifice pentru intrarea în starea de sacralitate.

Timpul specific pentru intrarea în starea de sacralitate este situat în timpul „lunilor *Hajj*-ului” care sunt *Shawwāl*, *Dhu-l-Qādah* și *Dhu-l-Hijjah*.

Locațiile specifice pentru cei care doresc să facă *Hajj* sau *'Umrah* sunt în număr de cinci. Acestea sunt:

1) *Dhu-l-Halaihah*: acesta este locul pentru oamenii din Medina și pentru cei care trec prin el. Se află la 435 km de Mecca. Este locul desemnat a fi cel mai departe de Mecca.

2) *Al-Juhfah*: acesta este locul desemnat pentru oamenii *Ash-Shām* (regiunea Siria, Palestina, Iordania, Liban) și Egipt și cei care sunt din aceeași direcție sau trec prin acele zone. Este un sat aproape de Rābigh. Se află la 180 km de Mecca. Astăzi oamenii intră în starea de sacralitate la Rābigh.

3) *Yalamlam*: aceasta este locația desemnată pentru oamenii din Yemen și pentru zonele înconjurătoare și pentru cei care trec prin acea zonă. Yalamlam este o vale situată la aproximativ 92 de km de Mecca.

4) *Qarn al-Manāzil* este locația desemnată pentru cei care vin prin Najd sau Tāif. Astăzi este cunoscută drept As-Sil Al-Kabir. Se află la 75 de km de Mecca. Locația din care se intră în starea de sacralitate este situată deasupra la Qarn al-Manāzil.

5) *Dhāt Irq*: aceasta este locația desemnată pentru cei din sau care trec prin Iraq, Khurasan, centrul și nordul Najd și zonele înconjurătoare. Este o vale ce se numește Dharibah. Se află la 100 de km de Mecca.

Acestea sunt locațiile desemnate pentru oamenii din acele zone și pentru cei care trec prin acele zone așteptând să facă *Hajj* sau *‘Umrah*.

Oricine trăiește deja în zonele desemnate intră în starea de sacralitate oriunde trăiește, până la punctul în care oamenii din Mecca intră în starea de sacralitate. Dacă un locuitor al orașului Mecca dorește să facă *Hajj*, acesta intră în starea de sacralitate din Mecca. Dacă dorește să facă *‘Umrah*, acesta se duce afară din zona moscheii și intră în starea de sacralitate de acolo.

Dacă o persoană nu trece exact prin locațiile desemnate, ea intră în starea de sacralitate la o locație paralelă cu cel mai apropiat loc desemnat. Ea intră în starea de sacralitate atunci când intră în acea locație fie că trece cu avionul, mașina, fie cu autobuzul sau altceva.

Unei persoane care efectuează *Hajj* sau *‘Umrah* nu îi este permis să treacă dincolo de locațiile desemnate fără a intra în starea de sacralitate. Dacă trece prin acestea fără a intra în starea de sacralitate, persoana respectivă trebuie să se întoarcă înapoi și să intre în starea de sacralitate de acolo. Dacă nu se întoarce și nu intră în starea de sacralitate de unde este, aceasta trebuie să sacrifice un animal, iar *Hajj*-ul său sau *‘Umrah* sa va fi validă. Dacă intră în starea de sacralitate înainte de a ajunge la locațiile desemnate, acest act este valid, dar condamabil.

6. Sacrificiul și ‘aqīqah

• *Sacrificiul*

Aceasta se referă la cămilele, vacile sau oile/caprele ce sunt sacrificate în Ziua Sacrificiului sau în zilele de *Tashriq* (11-13 ale lunii *Dhu-l-Hijjah*) cu intenția unui sacrificiu. Aceasta este o *Sunnah* sau un act recomandat.

• *Intervalele de timp pentru sacrificiu*

Sacrificiul trebuie făcut începând cu sfârșitul rugăciunii de Eid în Ziua Sacrificiului până la sfârșitul zilelor de *Tashriq* (13 *Dhu-l-Hijjah*).

Este recomandat a împărți animalul sacrificat în 3 părți: persoana mănâncă o treime, oferă o treime drept cadou și oferă ultima treime drept caritate. Există un mare merit al sacrificiului, deoarece averea este distribuită, iar săracii beneficiază, fiindu-le satisfăcute nevoile.

Un animal nu este de ajuns drept animal sacrificat sau animal de *Hajj* cu excepția cazului în care acesta este o cămilă femelă de cel puțin 5 ani, o vacă de cel puțin 2 ani, o oaie grasă de cel puțin 6 luni sau o capră de cel puțin 1 an.

Este suficient pentru o persoană să sacrifice o oaie sau ca șapte persoane să se adune la un loc și să sacrifice o cămilă sau o vacă. Este permis ca o oaie, cămilă sau vacă să fie tăiată în numele propriu sau pentru un alt membru al familiei. Animalul sacrificat trebuie să fie liber de orice tip de defecte.

Este recomandat a sacrifica în numele celor vii și permis a se face în numele unei persoane moarte. Pentru cel care (deși nu efectuează *Hajj*) face sacrificiul nu este permis să își înlăture nimic din părul lui sau pielea sa în timpul primelor 10 zile ale lunii *Dhu-l-Hijjah*. Este recomandat pentru el să țină post în acele zile pentru a crește valoarea faptelor sale.

• *‘Aqīqah*

‘Aqīqah este animalul ce este sacrificat atunci când se naște un copil. Este un act recomandat. Pentru un băiat se sacrifică 2 oi;

pentru o fată doar o oaie. Acest sacrificiu trebuie să aibă loc în a șaptea zi, iar copilului, numit în acea zi, i se taie părul, iar greutatea sa este dată drept caritate în argint. Dacă această zi este pierdută, se poate face în ziua a paisprezecea. Dacă acea zi este pierdută, se face în ziua 21. După aceasta, se poate face în orice timp. Este recomandat a nu se rupe oasele animalului. *'Aqīqah* este o modalitate de a-i mulțumi lui Allah pentru binecuvântările continue pe care o persoană le primește, precum și pentru copilul primit.

Partea a doua.

Tranzacțiile interumane

Această parte cuprinde următoarele capitole:

TRANZACȚIILE
FINANCIARE

RIBA (DOBÂNDA)
ȘI REGULILE
SALE

LEASING,
ÎNCHIRIERE ȘI
ANGAJARE

DONAȚIILE

TESTAMENTELE

Capitolul 1.

Tranzacțiile financiare

Acest capitol cuprinde o introducere și următoarele două subiecte:

1. Componentele și condițiile esențiale pentru cumpărare și vânzare

2. Tranzacțiile interzise

❖ *Introducere*

• *Definiția lexicală și legală a bai'*

Bai' este substantivul format de la verbul *bā'*. Acesta reprezintă schimbul averii cu o altă avere sau schimbul unui lucru cu alt lucru.

Din punct de vedere legal, a cumpăra și a vinde se referă la un contract ce implică un schimb al averii ce rezultă din deținerea permanentă a unui lucru sau a unui uzufruct, care nu este făcut cu scopul de a se apropia de Allah.

Cumpărarea și vânzarea legală este permisă, deoarece Cartea, *Sunnah* și consensul învățaților indică permisiabilitatea.

• *Înțelepciunea din spatele legalizării vânzării și a cumpărării*

Deoarece banii, marfa și bunurile sunt distribuite în general printre oameni și există o nevoie pentru oameni să aibă ceea ce se află în mâinile asociaților lor care nu le vor sacrifica fără ceva în schimb, există o nevoie puternică pentru permisibilitatea cumpărării și a vânzării și pentru ca persoana să-și poată îndeplini scopurile. Pentru aceste motive, Allah a permis vânzarea și cumpărarea pentru a îndeplini acele beneficii și nevoi.

1. Componentele și condițiile esențiale pentru cumpărare și vânzare

• *Componentele esențiale pentru cumpărare și vânzare*

Componentele esențiale ale unei tranzacții financiare sunt:

- 1) forma pe care o ia, fiind formată dintr-o ofertă și o acceptare;
- 2) cei doi care iau parte la tranzacție, cumpărătorul și vânzătorul;
- 3) obiectul tranzacției: prețul și pentru ce este folosit prețul la cumpărare.

• *Formele de tranzacție*

Forma de tranzacție se referă la ofertă și la acceptare. Este o indicare a aprobării și a bucuriei tranzacției. Vânzătorul ar spune: „*Eu îți vând aceasta sau îți dau aceasta sau pun acest lucru în posesia ta pentru prețul cutare.*” Cumpărătorul ar spune: „*Atunci eu cumpăr acest lucru.*” și așa mai departe. De asemenea, o tranzacție este validă printr-o acțiune (clară, bine-cunoscută) făcută de unul dintre cei doi sau prin ambele grupuri.

• *Tranzacțiile la telefon*

Dacă oamenii vorbesc la telefon, aceasta se consideră a fi o întâlnire contractuală. Se sfârșește odată cu finalul conversației la telefon. Aceasta se întâmplă pentru că practicile tradiționale sunt regulile ce definesc sfârșitul sau începutul unei întâlniri contractuale.

• *Condițiile pentru o tranzacție financiară sigură*

Pentru ca o tranzacție financiară să fie sigură și validă, următoarele șapte condiții trebuie îndeplinite:

1. atât vânzătorul, cât și cumpărătorul sau reprezentării lor trebuie să aprobe tranzacțiile;
2. ambii trebuie să fie lăsați să intre în tranzacție, adică ambii sunt liberi, capabili legal și competenți;

3. marfa ce este vândută trebuie să fie ceva al cărui uzufruct este permis. Nu este permis a se vinde ceva ce nu are niciun beneficiu legal și nu este permis a vinde ceva al cărui beneficiu este interzis, precum alcool sau porc. În același caz, nu este permis a vinde ceva ce este permis doar în caz de necesitate, precum un hoit.

4. vânzătorul trebuie să dețină ceea ce vinde sau să aibă permisiunea a-l vinde la timpul celui contract;

5. lucrul vândut trebuie să fie cunoscut prin descrierea sa sau să fie văzut;

6. prețul trebui să fie cunoscut;

7. lucrul ce este vândut trebuie să fie ceva ce cumpărătorul este capabil a-i înmâna cumpărătorului, nu este permis a vinde strada sau păsările ce zboară pe Cer și așa mai departe.

• *Stipulațiile din contract*

Stipulațiile din contract sunt de două feluri: valide și obligatorii sau ilegale și care anulează contractul.

Stipulațiile valide includ stipulația de a amâna toată sau o parte din plată sau o stipulație pentru o garanție colaterală sau specifică. Aceasta este pentru beneficiul contractului în sine. Un alt exemplu este condiția unei calități specifice în tranzacții.

De asemenea, este acceptabil pentru vânzător să stipuleze pentru cumpărător că va folosi uzufructul a ceea ce vinde pentru o perioadă de timp specifică, ca, spre exemplu, a continua a trăi într-o casă timp de o lună.

Stipulațiile invalide includ: stipulațiile ce sunt invalide și invalidează contractul, precum o condiție ce implică două contracte în unul, de exemplu, o plată avansată combinată cu un împrumut, o vânzare cu un contract de închiriere și așa mai departe. Unele stipulații invalide nu anulează contractul, doar condiția în sine este considerată invalidă, precum condiția ce garantează că o investiție nu va pierde bani sau ceva în care cineva, în realitate, nici nu vinde obiectul, nici nu îl dă. Aceste condiții nu sunt valide, excepție făcându-se dacă acestea sunt făcute pentru un

beneficiu particular (consistent cu scopul per total al unui contract), caz în care acestea sunt valide.

2. Tranzacțiile interzise

Islamul permite fiecare vânzare ce produce bine și binecuvântări și interzice fiecare tranzacție ce conține aspecte de ignoranță, un risc mare sau ceva dăunător pentru oamenii din piață sau cauzează sentimente grele în inimă. Astfel de afaceri aduc ură, dispută și luptă. Aceste tipuri interzise de tranzacții includ următoarele:

1) *Al-Mulāmasah*: atunci când vânzătorul îi spune de exemplu cumpărătorului „*Orice haină pe care o atingi este a ta pentru prețul cutare și cutare.*” Acest tip de vânzare nu este validă, deoarece implică existența ignoranței (cu privire la care haină va fi cumpărată) și a riscului.

2) *Al-Munābidhah*: atunci când vânzătorul îi spune cumpărătorului: „*Orice haină pe care mi-o arăți este a ta pentru prețul cutare.*” Din nou, acest tip de tranzacție nu este validă din cauza existența ignoranței și a riscului.

3) *Bai' Al-Hasāh*: în acest tip de tranzacție, o persoană spune de exemplu: „*Aruncă această pietricică și orice marfă atinge este a ta pentru prețul cutare și cutare.*” Din nou, această tranzacție nu este validă datorită ignoranței și a riscului.

4) *Bai' An-Najash*: aceasta este o tranzacție la care persoana licitează în sus prețul asupra a ceva ce nu are intenția de a-l cumpăra. Acest tip de vânzare este interzisă, pentru că este un tip de decepție și de înșelăciune a cumpărătorului.

5) A avea două vânzări într-una singură: aceasta este atunci când, de exemplu, o persoană îi spune alteia: „*Îți vând acest lucru cu condiția ca tu să îmi vinzi acel lucru*” sau „*cu condiția ca și tu să cumperi acel lucru de la mine.*” Un alt exemplu este atunci când o persoană spune: „*Îți voi vinde acest lucru pentru 10 dolari chiar acum sau pentru 20 mai târziu*” și apoi se despart unul de celălalt fără a spune dacă s-au înțeles sau nu. Acest tip de tranzacție nu este

validă, deoarece a doua vânzare este condițională pentru primul și fiindcă prețul celui de-al doilea nu a fost stabilit.

6) Un rezident al orașului îi vinde ceva unui beduin (o persoană din afara orașului): aceasta este o vânzare în cadrul căreia vânzătorul vinde un obiect pentru un preț mai mare decât prețul lui obișnuit (din acel oraș, unde beduinul nu cunoaște acest fapt).

7) Un frate care vinde ceva împotriva fratelui său întru Islam: de exemplu, el îi spune cuiva ce este pe punctul de vinde ceva pentru 10 dolari de la altcineva „*Eu pot să ți-l vând pentru 9 dolari.*”

8) A vinde marfa înainte ca o persoană să o aibă în posesie.

9) *Bai' al-Inah*: aceasta este o tranzacție în cadrul căreia o persoană cumpără ceva de la altcineva cu credit și apoi îl vinde înapoi lui pentru un preț mai mic cu bani lichizi.

10) A vinde sau a cumpăra după a doua chemare la rugăciunea de vineri pentru cel care este obligat să participe la rugăciunea de vineri.

Capitolul 2.

Riba (dobânda) și regulile ei

Acest capitol cuprinde de o introducere și următoarele trei subiecte:

1. Tipurile de *riba*

2. Ușile pe care Islamul le deschide prin interzicerea *ribei*

3. Dobânzile plătite de bănci și statutul lor

❖ **Introducere**

• **Definiția *ribei***

Din punct de vedere lexical, *riba* înseamnă adăugare sau creștere. O persoană spune „*rabā al-māl*” dacă averea crește. În sens general, termenul este folosit pentru a se referi la orice tranzacție care este interzisă.

În terminologia juriștilor, *riba* se referă la o creștere a lucrurile particulare sau la un contract care schimbă ceva particular, dar nu pentru valoarea lui cunoscută echivalentă conform criteriilor legii la acel timp al contractului sau cu o amânare în schimbul amândurora sau al uneia dintre ele.

• **Înțelepciunea din spatele interzicerii *riba***

Islamul interzice *riba* din cauza următoarelor motive:

1) nu există nicio relație între efortul pus și rezultatul pentru că cel care împrumută bani cu dobândă nu face niciun efort sau nu depune nicio muncă și nici nu suportă vreun risc în ceea ce privește ce va câștiga și ce va deține din câștig.

2) economia societății va pierde din cauza lenei celui care împrumută și a lipsei sale de lucru. Acesta ar fi mulțumit cu odihna

și lenea, deoarece el se uită la profiturile din dobânzile sale și la greutatea ce o pun pe debitori din cauza cerințelor dobânzii.

3) morala societății se va prăbuși de asemenea, deoarece nu există nicio cooperare între membrii săi; aceasta va duce cu siguranță la dezbinarea societății și la răspândirii egoismului în locul sacrificiului, iubirii și oferirii pentru alții.

4) societatea va fi divizată în clase ce se ceartă, o clasă de exploatare și de conducători peste capital și o clasă de săraci și opresați, ale căror eforturi vor fi exploatare fără drept.

1. Tipurile de riba

Conform majorității învățaților, *riba* este de două tipuri:

1) *riba an-nasiah*: *an-nasiah* înseamnă amânare și suspendare. *Riba an-nasiah* este o cantitate crescută într-unul dintre obiectele date tranzacționate pentru o amânare în plata pentru obiect.

2) *riba al-fadhl*: din punct de vedere lexical, *al-fadhl* înseamnă contrariul descreșterii sau deficitului. Așadar, *riba al-fadhl* este o adăugare în cantitatea uneia dintre cele două obiecte tranzacționate care fac parte din aceeași gamă sau clasă – pentru acele obiecte pentru care *riba al-fadhl* se aplică, precum aur în schimbul a mai mult aur sau ovăz în schimbul a mai mult ovăz. Aceasta este cunoscută de asemenea drept *riba al-bai'* (*riba* vânzării sau cumpărării) și *ar-riba al-khafi* (*riba* ascunsă).

Școala imamului Shafa'i (Allah să aibă milă de el!) adaugă o a treia categorie cunoscută drept *riba al-yad*, în cadrul căreia luarea în posesie a uneia sau a amândurora dintre obiecte este amânată. Alții adaugă un al patrulea tip cunoscut drept *riba al-qardh* unde un împrumut este dat, dar este stipulat că creditorul va primi alte beneficii (mai mult decât a primi doar banii înapoi).

În realitate, acele două categorii nu se separă de domeniul celor două categorii menționate anterior.

Economiștii contemporani împart dobânda în împrumuturi de consum și împrumuturi de producție:

1) **dobânda pentru împrumuturile de consum** este acea sumă de bani adițională plătită înapoi pe un împrumut ce este folosit la cumpărarea produselor de consum precum mâncare, apă, medicină și așa mai departe.

2) **dobânda pe împrumuturile de producție** este cea plătită înapoi pe împrumuturile folosite pentru scopuri de investiții precum manufacturarea, agricultura sau scopuri financiare specifice.

Aceștia mai împart dobânda în două alte categorii:

1) **dobânda compusă**: aceasta este ceea ce face procentajul dobânzii mare;

2) **dobânda simplă**: aceasta este atunci când dobânda ratei este mică.

Interzicerea dobânzii de către Islam include orice tip de folosire a ei, indiferent că este *riba fadhl* sau *riba nasiah* sau dacă dobânda este mare sau mică sau dacă este dobândă pe împrumut de consum sau pe împrumut de producție. Toate acele varietăți se încadrează sub prohibiția din Cuvintele lui Allah: „(...) **Allah a îngăduit negoțul, dar El a oprit camăta (...)**” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:275]

2. Ușile pe care Islamul le deschide prin interzicerea ribei

Islamul a deschis multe uși pentru a opri dobânda și pentru a-i scoate pe oameni din nevoia de a o folosi. Acestea includ următoarele tipuri de tranzacționare:

1) Islamul permite companii *mudhārabah*. Aceste companii sunt cele în care capitalul este furnizat de o persoană, în timp ce altă persoană furnizează muncitorii. Profitul din afacere este divizată între cei doi conform divizării asupra căreia s-au pus de acord. Dacă orice pierdere are loc, aceștia cad exclusiv pe furnizorul de capital. Cel care și-a furnizat munca și eforturile nu are nicio pierdere, alta decât a-și pierde timpul și efortul.

2) Islamul permite achiziționări *salām*. Într-o astfel de achiziționare, o persoană plătește pentru ceva acum, dar livrarea sa

este în viitor. Totuși, stipulările discutate în cărțile de *fiqh* trebuie îndeplinite pentru ca acest tip de tranzacție să fie validă.

3) Islamul permite achiziționări cu plată amânată, în cadrul cărora prețul bunului este crescut peste ce ar fi dacă obiectul ar fi plătit cu bani lichizi. Islamul a permis aceasta pentru a le face mai ușor oamenilor să-și îndeplinească nevoile și pentru a le da o cale de a scăpa de dobândă.

4) Islamul încurajează fondarea de instituții ce acordă împrumuturi fără dobândă și de dragul lui Allah, indiferent dacă aceste împrumuturi sunt la nivel de individ, organizații sau guverne. Aceasta este în îndeplinirea principiului securității sociale și a sprijinirii în cadrul comunității musulmane.

5) Islamul a mai legislat oferirea de *zakāt* acelor debitori aflați în nevoie, celor săraci care nu au posesiuni, străinului care nu are acces la averea sa și așa mai departe. Aceasta este menită a le satisface nevoile lor, a le îmbunătăți condiția și a ridica poziția lor.

Acestea sunt unele dintre cele mai importante uși pe care Islamul le deschide pentru toți indivizii societății pentru a le îndeplini nevoile și a le menține respectul ca oameni. Prin astfel de mijloace, aceștia își pot îndeplini nevoile, iar faptele și investițiile lor pot prospera.

3. Dobânzile plătite de bănci

Al-fawā'id (termenul din limba arabă folosit pentru dobânda plătită de băncile de astăzi) este pluralul cuvântului „beneficiu”. Este folosit de economiști pentru a se referi la banii adiționali ce sunt plătiți de bancă celor care au conturi de economie sau ceea ce primește banca atunci când împrumută bani. Este un tip de *riba*. Cu adevărat, este esența *ribei* în sine, chiar dacă aceștia pot folosi un nume diferit pentru ea. Nu există niciun dubiu că face parte din *riba* care este interzisă în Coran, *Sunnah* și de consensul musulmanilor.

Este relatat că există un consens că este interzis a stipula orice creștere de plată pentru un împrumut. De fapt, ceea ce aceștia oferă

nu este un împrumut (dintr-o perspectivă Islamică). În ceea ce îl privește, muftiul Arabiei Saudite, sheikh Mohammed ibn Ibrahim a spus:

„În realitate, ceea ce ei numesc un împrumut nu este un împrumut și aceasta pentru că ceea ce este considerat împrumut (dintr-o perspectivă islamică) este un împrumut bun și convenabil. Deși la suprafață, aceste împrumuturi arată că sunt așa, în realitate ele sunt o vânzare de dolari pentru alți dolari cu credit cu profitul cunoscut și stipulat. Prin aceasta se știe că dobânda ce este luată de bănci pe împrumuturile ce sunt date și pe care le dau deținătorilor de conturi de economii este complet echivalent cu dobânda. Ambele au înțelesul de «o creștere». Se cuvine a o numi pe una ca și pe cealaltă.”

Capitolul 3.

Leasing, închiriere și angajare

Acest capitol cuprinde o introducere și următoarele două subiecte:

1. Condițiile cerute pentru leasing și ceea ce este închiriat

2. Subiecte legate de *ijārah*

❖ **Introducere**

• **Definiția *ijārah* (leasing, închiriere)**

Ijārah se referă la un contract pentru uzufructul unui lucru permis și cunoscut pentru o perioadă de timp specifică.

• **Statutul său legal**

Este permis și este un contract obligatoriu pentru ambele părți.

• **Înțelepciunea din spatele aprobării sale**

Ijārah este un mod de a schimba beneficii între oameni. Oamenii au nevoie de echipamente pentru lucru, case în care să trăiască, animale, mașini, mijloace de transport și așa mai departe. Prin permiterea ei, *ijārah* face lucrurile mai ușoare pentru oameni și le permite să își îndeplinească nevoile.

• **Două tipuri de *ijārah***

Există două tipuri de *ijārah*:

1) închirierea unui obiect specific, de exemplu „*Îmi închiriez casa sau mașina ție.*”

2) a angaja pe cineva pentru lucru, ca, spre exemplu, a angaja pe cineva pentru a construi o casă sau pentru a lucra un pământ și așa mai departe.

1. Condițiile cerute pentru leasing și ceea ce este închiriat

• Condițiile pentru închiriere

Condițiile pentru leasing sunt patru:

1) trebuie închiriat de cineva care are dreptul de a tranzacționa obiectul dat în leasing sau închiriat;

2) uzufructul sau serviciul trebuie să fie identificat în mod specific, precum a trăi într-o casă, a servi o persoană sau a învăța pe cineva știința;

3) plata trebuie să fie specifică.

4) uzufructul sau serviciul trebuie să fie ceva permis, precum o casă pentru a trăi. Un astfel de contract nu este valid dacă este încheiat pentru ceva interzis, precum prostituția, a cânta, transformarea unei construcții într-o biserică, a vinde alcool și așa mai departe.

A călători într-o mașină, avion sau vapor sau a duce niște haine la un croitor pentru scurtare sau cusut sau a închiria un fel de transport fără a face pentru prima dată un contract este considerat permis pentru că este ceva cunoscut și făcut în mod obișnuit (așadar, detaliile lui sunt înțelese și nu trebuie menționate). Practicile tradiționale în acele chestiuni și în altele similare iau locul unor afirmații specifice (sau acorduri).

• Condițiile pentru ceea ce este închiriat

Condițiile pentru obiectul sau serviciul ce este închiriat trebuie cunoscute, fie prin văz, fie prin descriere, contractul este pentru folosirea lui și nu pentru părțile sale, cel care închiriază are posibilitatea de a înmâna obiectul, îndeplinește nevoia pentru care este intenționat, iar cel care închiriază fie îl deține, fie are permisiunea de a-l închiria.

2. Subiecte legate de *ijārah*

Este acceptabil a închiria un așezământ. Dacă cel care închiriază moare, așezământul trece în posesia celui de după el, iar contractul nu este anulat. Chiriașul va avea partea lui din plată.

Orice este interzis pentru a fi vândut este, de asemenea, interzis pentru a fi închiriat, cu excepția unui așezământ, o persoană liberă și un sclav care a dat naștere unui copil pentru stăpânul ei.

Contractul de închiriere este anulat dacă obiectul închiriat este distrus, iar folosirea lui ajunge la un final.

Este permis a primi plată pentru predat, construirea moscheilor și așa mai departe. Totuși, a primi plată pentru efectuarea *Hajj*-ului (în numele altuia) este permis doar în cazuri de necesitate.

Dacă imamul, cel care cheamă la rugăciune sau cel care predă Coranul primește o parte din fondurile publice sau primește o plată fără condiții, aceasta este permis.

Persoana care dă în chirie nu trebuie să plătească pentru pierderea unui obiect dacă acesta este distrus în timp ce se află în posesia lui atâta timp cât nu a fost neglijent sau nu i-a făcut rău obiectului.

Dreptul la plată devine obligatoriu atunci când contractul este semnat, o persoană trebuie să facă plata atunci când obiectul dat în leasing este înmănat. Totuși, este permis dacă cele două grupuri sunt de acord la o plată amânată sau o la o plată în timp. Muncitorul își merită plata pe cât de repede termină munca sa.

Capitolul 4.

Donațiile

Acest capitol cuprinde o introducere și o discuție cu privire la următoarele subiecte:

1. Tipurile de donații și ceea ce poate fi oferit drept donație

2. Condițiile pentru donații

3. Diferența dintre donație și testament

❖ **Introducere**

• **Definiția lexicală și legală a donației**

Din punct de vedere lexical, *wāf* este un substantiv provenit din verb, al cărui plural este *auqāf*. O persoană spune „*waqafa shai*” dacă ceva este reținut. În termeni legali, termenul se referă la reținerea unei proprietăți sau a unui punct de pornire în timp ce veniturile sale sunt distribuite.

• **Baza pentru legalitatea donațiilor**

Baza pentru legalitatea donațiilor poate fi găsită în *Sunnah* Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), precum și în consensul comunității musulmane.

În ceea ce privește *Sunnah*, s-a relatat ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) l-a întrebat pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„(...) «O, Mesager al lui Allah, am primit ceva avere (un pământ) la Khaibar, una atât de mare cum nu am mai avut în viața mea. Ce îmi poruncești să fac cu ea?» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: **«Dacă dorești, poți să o donezi și să o oferi drept caritate.»** Astfel,

‘Omar a oferit-o drept caritate, spunând: «Aceasta nu este pentru a fi vândută în totalitate, nici pentru a fi dată sau moștenită, ci ea trebuie folosită pentru a produce caritate pentru cei săraci, pentru cei care sunt aproape de ea, pentru eliberarea sclavilor, pentru Cauza lui Allah, pentru călător, pentru oaspete și nu este niciun rău pentru păzitorul său să consume din ceea ce obține din ea (proprietate), fără a încerca să se îmbogățească prin aceasta.»” (Tirmidhi)

Donațiile sunt ceva particular musulmanilor. Jābir (Allah să fie mulțumit de el!) a spus: „*Niciunul dintre companionii Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu va fi lipsit de mijloace dacă oferă o donație.*” Aceasta arată că ceea ce fac oamenii astăzi este opusul a ceea ce oamenii știau în timpul companionilor (Allah să fie mulțumit de ei!). Astăzi, oamenii știu să facă doar testamente și sunt ignorați cu privire la donații.

• *Înțelepciunea din spatele aprobării donațiilor*

1) Celor cu care Allah a fost Generos prin trimiterea de bogății sunt încurajați să își crească actele de ascultare și să se apropie de Allah prin oferirea unei părți din avera lor spre a fi folosită drept donație caritabilă. Această proprietate va rămâne, iar veniturile vor continua să se producă și să fie date, astfel încât o persoană nu trebuie să se teamă că după moartea ei avera va trece la cel care nu o va păstra sau nu o va menține, făcându-i eforturile în zadar și urmașii nevoiași. Pentru a preveni toate aceste posibilități și pentru ca persoana în sine să participe la facerea de fapte bune, conceptul de donație a fost aprobat în timpul vieții unei persoane pentru ca ea să facă parte din aceasta și să o ofere cui dorește, pentru ca veniturile să continue să aducă beneficii după viața sa așa cum se întâmpla și în timpul vieții sale.

2) Donațiile sunt o cauză principală a instituirii și menținerii moscheilor, școlilor, spitalelor și a altor fapte bune similare. De-a lungul istoriei, majoritatea moscheilor au fost înființate în urma unor donații. De fapt, toate obiectele necesare unei moschei, covoare, obiecte de curățenie și menținere, erau suportate prin donații.

• *Modul de exprimare în scris al donațiilor*

Unele cuvinte prin care o donație este specificată sunt explicite, precum „*Îi donez lui cutare*” sau „*Țin aceasta pentru scopul cutare*”. Altele sunt mai puțin explicite și într-un sens figurativ precum „*Îți dau aceasta drept caritate*” sau „*Îți dau aceasta pentru totdeauna*” și așa mai departe.

Termenii figurativi indică o donație făcută prin una din cele trei căi:

- 1) intenția, dacă este spusă și intenționată de unul dintre acele sensuri figurative, devine o donație;
- 2) dacă termenele figurative sunt folosite în legătură cu alți termeni expliți sau figurativi (a face chestiunea clară) precum „*Îți dau această caritate drept donație*” sau „*permanent*” și așa mai departe, atunci aceasta este o donație;
- 3) o descriere a ceva ca având caracteristicile unei donații, precum a spune: „*Aceasta este interzisă (pentru ca cineva să se lipsească de aceasta), nu poate fi vândută și nu poate fi dată drept cadou*” (indică o donație).

În același mod în care donațiile pot fi făcute printr-o vorbire clară sau figurativă, aceasta se poate face și prin acțiunile unei persoane, precum este cazul cuiva care construiește o moschee pe pământul său și îi anunță pe oameni să vină să se roage în ea.

1. Tipurile de donații și ceea ce poate fi oferit drept donație

• *Tipuri de donații*

În ceea ce privește persoanele care primesc primele beneficiile donațiilor, donațiile pot fi divizate în două tipuri: caritabile și familiale.

1) ***Donații caritabile:*** acestea sunt cele în care primele beneficii ale unei donații se duc spre o cauză caritabilă, chiar și pentru o perioadă de timp limitată. După acea perioadă de timp, beneficiile se pot duce la o persoană specifică sau la un grup de oameni specific. Un exemplu de asemenea natură ar fi cel în care o

persoană își oferă pământul pentru un spital sau o școală, iar după un timp, pământul se duce la copiii săi.

2) **Donații familiale:** acesta este cazul persoanei care la început poate fi desemnată pentru ca beneficiile să îi revină ei sau unei alte persoane specifice sau unui grup de oameni specific, iar la sfârșit, totul să revină unor cauze caritabile. De exemplu, persoana poate face o donație pentru ea însăși, apoi pentru copiii ei și după aceștia pentru cauze caritabile.

• ***Ceea ce este potrivit pentru a fi oferit drept donație***

Există un consens ca averea existentă ce are o valoare (dintr-o perspectivă Islamică) compusă dintr-o proprietate imobilă, precum pământ sau clădiri, poate fi oferită drept donație. Proprietățile mobile, așa cum sunt, spre exemplu, cărțile, hainele, animalele, armele, pot, de asemenea, fi oferite.

Acordul comunității arată că o persoană poate oferi drept donație covoare sau lămpi pentru moschei; nu există nicio obiecție la aceste tipuri de donații.

Bijuteriile pot fi donate pentru a fi purtate și împrumutate și aceasta pentru că ele sunt articole din care se poate beneficia în mod continuu, fapt pentru care o persoană poate da o bijuterie drept donație la fel cum face cu proprietatea imobilă.

2. Condițiile pentru donații

Donația este construită pe doi factori importanți: cel care dă înzestrarea și obiectul ce este dat drept înzestrare. Fiecare dintre cei doi are condiții specifice ce trebuie îndeplinite.

• ***Condițiile pentru cel care oferă donația***

Există condiții specifice pe care cel care oferă donația și acesta trebuie să le îndeplinească pentru ca donația sa să fie considerată validă. Acestea sunt:

1) cel care face donația trebuie să fie capabil legal pentru a face donații. O donație nu este primită de la o persoană care a luat

proprietatea în mod ilegal sau de la cea care caută să cumpere lucrul și nu deține complet lucrul care se dorește a fi dat drept donație.

2) cel care oferă donația trebuie să fie sănătos psihic. Donațiile nu sunt valide dacă provin de la o persoană nesănătoasă psihic sau slabă din punct de vedere mintal.

3) cel care oferă donația trebuie să fie adult, deoarece donațiile nu sunt permise de la copii, fie că au ajuns sau nu la vârsta la care au discernământ.

4) cel care oferă donația trebuie să fie cineva care acționează într-un mod rezonabil, donațiile nu sunt permise de la oameni care, din cauza naivității sau a prostiei lor, le-a fost interzis a își coordona averea lor

• *Condițiile pentru ceea ce este oferit drept donație*

Pentru ca donația să fie executată, aceasta trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

1) trebuie să fie bunuri care au ceva valoare, fie că este vorba de o proprietate imobilă sau altceva.

2) donația trebuie să fie ceva cunoscut și specificat

3) donația trebuie deținută de cel care face donația la timpul în care acesta oferă donația

4) donația trebuie să fie deținută în mod privat și nu deținută în mod public. Nu este permis a face o donație dintr-o proprietate împărțită public.

5) nimeni nu trebuie să mai aibă drepturi asupra donației

6) trebuie să fie cazul în care beneficiile donației unui obiect sunt cunoscute

7) beneficiile care provin din donație trebuie să fie permise.

• *Cum pot fi folosite beneficiile din donații*

Beneficiile din donații sunt obținute prin folosirea lor, precum traiul într-o casă, călăritul unui animal, folosirea lânii, laptelui, ouălor și a blănii de la animale.

3. Diferența dintre donație și testament

Există un număr de diferențe între donație și testament, inclusiv:

1) în cazul unei donații, proprietatea este păstrată și nu este dată în timp ce beneficiile sunt date altora. În cazul unui testament, proprietatea este atribuită altei persoane după moartea unei persoane prin formă de donație, indiferent că este obiectul în sine sau uzufructul său.

2) o donație este obligatorie și nu îi este permis unei persoane să o retragă conform majorității învățaților. Aceasta se bazează pe cuvintele Mesagerului Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spuse lui ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!): **„Dacă dorești, poți să o donezi și să o oferi drept caritate.”** ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a făcut aceasta cu condiția ca proprietatea sa să nu fie vândută, dată drept cadou sau moștenită. (Tirmidhi). ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a oferit veniturile drept caritate celor săraci, rudelor, sclavilor ce își cumpără libertatea, luptătorilor pe Calea lui Allah, călătorilor și vizitatorilor. Nu există niciun rău dacă cel care o conduce mănâncă din aceste beneficii conform a ceea ce este considerat obișnuit sau dacă el se hrănește cu o cantitate ce nu este valoroasă.

În ceea ce privește testamentul, aceasta este obligatoriu; totuși, este permis pentru cel care face testamentul să îl schimbe complet sau o parte din el.

3) donația nu permite nimănui să dețină o proprietate înzestrată, ci doar veniturile sunt deținute. Un testament include atât proprietatea în sine, cât și veniturile sale.

4) deținerea proprietății veniturilor unei donații devine aparentă în timpul vieții celui care oferă donația, precum și după moartea sa. Proprietatea unui testament nu începe decât după moartea celui care face testamentul.

5) nu există nicio limită cu privire la maximumul pe care o persoană îl poate oferi drept donație. Totuși, o persoană nu poate să lase moștenire decât o treime din proprietatea sa, decât dacă moștenitorii de drept își dau permisiunea să ofere mai mult.

6) este permis a-i face pe moștenitorii unei persoane beneficiarii unei donații. În cazul unui testament, o persoană nu

poate lăsa moștenire nimic unui moștenitor de drept decât dacă moștenitorii de drept au permis un astfel de act.

Capitolul 5.

Testamentele

Acest capitol cuprinde o introducere și o discuție despre următoarele trei subiecte:

1. Tipurile de testamente și statutul lor legal

2. Condițiile unui testament

3. Acțiunile ce anulează testamentul

❖ **Introducere**

• *Definiția unui testament*

Un testament este comanda de a efectua unele acte sau dispoziții după moartea celui care face testamentul. Acesta poate include acte precum îndeplinirea unei încrederi, a da ceva drept caritate, căsătoria unei fiice, spălarea mortului, a se ruga pentru el și așa mai departe.

• *Baza pentru legalitatea unui testament*

Baza pentru testamente se găsește în Coran, *Sunnah* și în consensul musulmanilor. Allah spune:

„Vi s-a prescris vouă - când vine la unul dintre voi moartea și lasă în urma lui avere – testamentul (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:180]

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu este drept pentru niciun musulman, atunci când are ceva de lăsat drept moștenire, să petreacă două nopți fără a-și face testamentul.” (Bukhari)

• *Din ce este constituită realizarea unui testament*

Un testament poate fi constituit în unul dintre cele 3 moduri: (1) prin vorbă, (2) prin înregistrare sau (3) prin indicare înțeleasă.

1) **Prin vorbă**: nu există niciun dezacord printre juriști conform căruia un testament se poate face prin vorbă explicită, precum o persoană ce spune: „*Îți las moștenire așa și așa*”. Se poate face prin vorbire implicită dacă se înțelege din context că este vorba de un testament, precum: „*Fac cutare pentru cutare după moartea mea*” sau „*Mărturisesc că i-am lăsat moștenire cutare și cutare persoanei respective.*”

2) Un testament se poate face **prin scris** dacă persoana este mută sau nu poate vorbi.

3) Un testament se poate face **prin indicare înțeleasă** dacă persoana este mută sau nu este capabilă să vorbească dintr-un anumit motiv. Totuși, aceasta este condiționată de faptul că o persoană nu poate vorbi.

1. Tipurile de testamente și statul lor legal

• Statul legal al unui testament

Un testament este atât legal, cât și recomandat, după cum spune Allah:

„O, voi cei care credeți! Dacă moartea se apropie de unul dintre voi (dacă i se arată semnele morții.), să fie martor între voi la facerea testamentului doi (bărbați) cinstiți din rândul vostru (adică musulmani) sau alți doi, nu din rândul vostru, dacă sunteți în călătorie prin lume și s-a abătut asupra voastră nenorocirea morții! (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:106]

• Tipuri de testamente

1) **Testamentul obligatoriu**: acesta este un testament pentru o persoană care are datorii, iar unele persoane au drepturi asupra lui sau pentru cea care are unele pacte sau legăminte ce trebuie îndeplinite. Este obligatoriu pentru ea să clarifice astfel de chestiuni prin scrierea unui testament definitiv, explicit, prin care

delimitează datoria și spune dacă trebuie plătită repede sau în timp. De asemenea, testamentul trebuie să cuprindă ce pacte și înțelegeri trebuie să le îndeplinească pentru ca chestiunea să fie clară pentru moștenitorii săi atunci când au grijă de dispozițiile cu care i-a însărcinat.

2) Testamentul recomandat: acesta este cazul în care o persoană lasă moștenire o treime din bunurile sale unor persoane, altele decât moștenitorii de drept. Această distribuție este recomandată și poate fi dată unor cauze caritabile, indiferent că este vorba de o rudă specifică, de o persoană neînrudită sau de cauze specifice, precum o moschee specifică, sau scopuri generale, cum sunt de dragul moscheilor, școlilor, librăriilor, refugiaților, clinicilor și așa mai departe.

• *Cantitatea unui testament*

Nu este permis pentru un testament să fie oferit mai mult decât o treime din avera unei persoane. Aceasta este bazat pe cuvintele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) adresate lui Sa'd (Allah să fie mulțumit de el!), atunci când acesta a întrebat:

„«O, Mesager al lui Allah, vreau să las întreaga mea avere drept moștenire pe Calea lui Allah.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «**Nu.**» Am spus apoi: «Atunci vreau să las jumătate drept moștenire.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «**Nu.**» Apoi am spus să las o treime, la care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «**O treime este bine, însă este încă prea mult. Este mai bine să lași avera moștenitorilor tăi de drept, astfel încât aceștia să nu fie nevoiți să ceară ajutor de la alți oameni.**»” (Bukhari)

Nu este permis a se face un testament pentru un moștenitor de drept sau a face un testament pe mai mult de o treime din avera unei persoane, decât cu permisiunea moștenitorilor de drept.

• *Ceea ce se ia în considerare pentru ca testamentul să fie valid*

- 1) Trebuie să fie drept și corect.
- 2) Trebuie să fie în concordanță cu ceea ce Allah a legiferat prin Profetul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)
- 3) Cel care face testamentul trebuie să facă fapta doar de dragul lui Allah și să dorească prin testamentul său facerea de fapte bune.

2. Condițiile unui testament

• *Condițiile pentru cel care face testamentul*

Există trei condiții într-un testament: cel care face testamentul, cel pentru care este făcut testamentul și obiectul testamentului. Fiecare dintre acestea are condiții specifice ce trebuie îndeplinite. Următoarele sunt cele mai importante dintre aceste condiții.

• *Condițiile pentru cel care este făcut testamentul*

- 1) Trebuie să fie cineva care este calificat să facă donații.
- 2) Trebuie să fie proprietarul proprietății date în testament.
- 3) Trebuie să facă testamentul prin alegere liberă.

• *Condițiile pentru ceea ce este lăsat drept moștenire în testament*

1) Trebuie să fie un primitor de dragul bunătații sau a ceea ce este permis.

2) Cel pentru care se face testamentul trebuie să existe, în realitate sau teoretic (precum copilul din uterul mamei sale), la timpul moștenirii. Nu este permis a se face un testament pentru cineva care nu există.

- 3) Trebuie să fie o persoană specifică.
- 4) Trebuie să fie o persoană care are capacitatea legală de a deține.
- 5) Nu poate fi ucigașul celui care face testamentul.
- 6) Nu poate fi un moștenitor de drept.

• *Condiții pentru ceea ce este lăsat drept moștenire*

- 1) Trebuie să fie bunuri ce pot fi moștenite

2) Bunurile ce sunt lăsate moștenire trebuie să aibă valoare, conform Legislației Islamice

3) Trebuie să fie ceva ce poate fi deținut, chiar dacă la acel timp bunurile nu există de fapt.

4) Trebuie să facă parte din proprietatea celui care lasă moștenirea la timpul moștenirii.

5) Ceea ce este lăsat moștenire nu trebuie să fie ceva ce reprezintă un păcat sau ceva ce este interzis conform Legislației Islamice.

• *Confirmarea unui testament*

Există o înțelegere că este mai bine a se înregistra un testament începând cu Numele lui Allah, urmat de Slăvirea lui Allah și apoi de rugă și binecuvântări trimise asupra Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Apoi, martorii trebuie să îl facă cunoscut, fie prin scris, fie vorbă.

• *Tipurile de executori*

Executorii pot fi de trei feluri:

- 1) un conducător;
- 2) un judecător;
- 3) orice persoană aleasă dintre indivizii musulmani.

3. Actele care anulează testamentul

Următoarele acte anulează testamentul:

1) persoana anulează testamentul său, fie în mod explicit sau prin indicație;

2) testamentul a fost făcut fiind condiționat de un act ce nu s-a petrecut;

3) obiectul lăsat moștenire nu există;

4) cel care face testamentul nu mai este capabil legal;

5) conform opiniei unor învățați, cel care face cererea devine un apostat;

6) cel pentru care a fost făcut testamentul respinge testamentul;

- 7) cel care primește moștenirea moare înaintea celui care face testamentul;
- 8) cel pentru care se face moștenirea îl omoară pe cel care face testamentul;
- 9) proprietatea moștenită este distrusă sau apar moștenitorii de drept;
- 10) testamentul este anulat dacă este pentru un moștenitor de drept și nu aprobat de moștenitorii lui de drept.

Partea a treia.
Chestiuni legate de familie

Această parte cuprinde următoarele capitole:

Căsătoria și regulile sale

Reguli speciale pentru femeile musulmane

Capitolul 1.

Căsătoria și regulile sale

Acest capitol cuprinde o introducere și o discuție despre următoarele subiecte:

1. Condițiile pentru căsătorie și statul său legal

2. Ce este recomandat și ce este interzis cu privire la căsătorie

❖ **Introducere**

• *Înțelepciunea din spatele legalizării căsătoriei*

Căsătoria este una dintre practicile stabilite ale Islamului ce a fost încurajată de Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„O, voi, tineri, acela dintre voi care este capabil să suporte cheltuielile (afereente acesteia) să se căsătorească, căci în aceasta¹² este mai multă «plecare a privirii»¹³ și o mai bună pavază a castității voastre¹⁴, iar cel care nu este capabil (să se căsătorească), atunci să postească, căci cu adevărat aceasta va fi o protecție pentru el.” (Muslim)

• *Înțelepciunea din spatele căsătoriei*

¹² N.t. - căsătoria

¹³ N.t. – adică te ajută întru a nu privi la lucruri interzise

¹⁴ N.t. – traducere aproximativă din limba araba a formulei «'ahsan li-l-fargi»

Căsătoria este o chestiune sigură ce conduce la legături puternice între familii, o dragoste reciprocă, castitate și protecție de la actele interzise.

Căsătoria este cea mai bună metodă de a crește copii și de a crește populația în timp ce linia familială este protejată.

Căsătoria este una dintre cele mai bune metode de a satisface nevoile sexuale în timp ce aceste acte sunt sigure de la boli.

Căsătoria satisface dorința naturală pentru paternitate și maternitate, ce crește cu prezența copiilor.

Căsătoria mai conduce, de asemenea, la liniște, siguranță, modestie și castitate pentru soț și soție.

• *Definiția lexicală și legală a căsătoriei*

Din punct de vedere lexical, cuvântul *nikāh* înseamnă contact sexual sau combinarea a două lucruri și mai este folosit deseori pentru a se referi la contract. O persoană spune: „*Nakaha* cu femeia cutare” dacă este hotărât să se căsătorească cu ea și să îndeplinească contractul. Dacă o persoană spune: „*Nakaha* soția sa” aceasta înseamnă că el a avut un contact sexual cu ea.

Din punct de vedere legal, *nikāh* se referă la contractul care are mențiunea clară sau explicită de căsătorie și care oferă dreptul unui altuia de a se bucura de celălalt, de a fi soț/soție și companion unul altuia.

1. Condițiile pentru căsătorie și statul său legal

• *Statul legal al căsătoriei*

Căsătoria este un act recomandat pentru oricine are dorințe sexuale și nu se teme că s-ar duce și ar avea contact sexual ilegal. Căsătoria devine obligatorie pentru cel care are o asemenea teamă. Este permisă pentru cel care nu are astfel de dorințe, precum pentru cei impotenți sau vârstnici. Este interzisă în *dār al-harb* (ținuturile

află în război cu Islamul), unde poate avea loc doar în caz de necesitate.

- **Forma sa verbală**

Căsătoria este încheiată prin orice cuvânt care indică aceasta; cu alte cuvinte, se poate face în orice limbă. De exemplu, dacă o persoană spune: „*Te căsătoresc cu cutare*” sau „*O căsătoresc pe persoana cutare cu tine*” sau „*Sunt mulțumit/ă de acesta/aceasta*” este un contract de căsătorie acceptat. Este recomandat a se face în limba arabă. Cel care nu cunoaște limba arabă poate rosti oferta și acceptarea în limba lui proprie.

- **Componentele esențiale ale unui contract de căsătorie**

Există două componente esențiale:

1) **oferta**: aceasta reprezintă cuvintele spuse de tutore sau de cel care îl reprezintă pe tutore. Trebuie spusă cu formele potrivite ale cuvântului *nikāh* sau *tazwij* pentru cei care cunosc limba arabă. Aceste cuvinte trebuie folosite pentru că sunt cuvintele Coranului. De exemplu, Allah spune: „**(...) luați de soții pe acelea care vă plac dintre femeii (...)**” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:3]

2) **Acceptarea**: aceasta reprezintă cuvintele spuse de mire sau de reprezentantul său. Se petrece prin cuvinte precum: „*Accept (qabalt) această căsătorie*” sau „*Sunt mulțumit de această căsătorie*” sau pur și simplu „*Accept.*” Oferta trebuie să vină înainte de acceptare, cu excepția cazului în care circumstanțele deja arată aceasta.

- **Condițiile pentru un contract de căsătorie**

Pentru ca un contract de căsătorie să fie valid, acesta trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- 1) mirele și mireasa trebuie specificați
- 2) ambii trebuie să fie mulțumiți cu căsătoria. Nu este permis ca vreunul dintre ei să fie forțați într-o căsătorie. Permișiunea unei fete, fie ea fecioară sau nu, trebuie căutată. Permișiunea unei fecioare este tăcerea ei, iar a unei femei care nu mai este fecioară

este aprobarea sa. Aceasta nu este cerută în cazul celor bolnave psihic sau imbecile.

3) tutorele este de asemenea o condiție. Tutorele trebuie să fie liber, adult, sănătos psihic, de aceeași religie ca și femeia pentru care este tutore. Tatăl femeii are cel mai mare drept pentru a fi tutorele ei. Al doilea este executorul lui pentru căsătorie. Apoi urmează bunicii ei paterni, străbunicii și așa mai departe. Apoi, urmează fiii ei, nepoții ei, apoi fratele ei, fratele ei vitreg prin tatăl ei, apoi fiii acestora, apoi unchii ei paterni, fiii acestora, apoi cea mai apropiată rudă masculină din partea tatălui ei și apoi conducătorul.

4) a avea martori este a patra condiție. O căsătorie nu este validă fără prezența a doi martori capabili, juști, legali.

2. Ce este recomandat și ce este interzis cu privire la căsătorie

Pentru un bărbat este recomandat să se căsătorească cu o singură femeie dacă se teme că nu va fi drept cu mai multe soții. Este recomandat pentru el să aleagă o soție care este religioasă, care nu este înrudită cu el, fecioară, fertilă și frumoasă.

Este recomandat pentru un bărbat care dorește să ceară o femeie în căsătorie să se uite la ea, la ceea ce este altceva decât *awrah* ei (părțile ce trebuie acoperite) și la ceea ce l-ar putea atrage pentru a se căsători cu ea, fără a fi singur cu ea, pentru ca să nu existe nicio suspiciune. Femeia ar trebuie de asemenea să se uite la cel care o cere. Dacă nu este posibil pentru el să se uite la ea, acesta poate trimite o femeie de încredere să se uite la ea și să i-o descrie.

Este interzis pentru un bărbat să ceară în căsătorie o femeie dacă un alt bărbat a cerut-o deja, cu excepția cazului în care celălalt bărbat a renunțat la propunere.

Este interzis pentru un bărbat să facă o cerere de căsătorie pentru o femeie care se află în perioada de doliu sau care își

completează perioada de după al treilea divorț¹⁵. Totuși, o persoană poate face o referință indirectă, precum „*doresc să mă căsătoresc*” și așa mai departe.

Este permis pentru cel care a divorțat o femeie printr-un divorț irevocabil, dar mai puțin de trei ori, să îi facă o propunere directă sau indirectă, chiar dacă se află în perioada de așteptare.

Este interzis a face o propunere explicită sau indirectă către o femeie divorțată care se află încă în perioada de așteptare.

Este recomandat a se face un contract de căsătorie după-amiaza târzie vinerea, deoarece acea perioadă de timp este una în care suplicațiile primesc. Este de asemenea recomandat a se face contractul în moschee, dacă aceasta este posibil.

---

¹⁵ Atunci când un bărbat și o femeie sunt căsătoriți, unui bărbat îi este permis să-și divorțeze soția de 3 ori. După al treilea divorț, aceștia nu se pot recăsători decât dacă femeia se căsătorește cu un alt bărbat, consumă căsătoria cu el, iar acea căsătorie se termină

Capitolul 2.

Reguli speciale pentru femeile musulmane

Acest capitol va conține o introducere și o discuție despre un număr de subiecte.

❖ Introducere

Deoarece Legea lui Allah este adresată celor care sunt capabili legal, o astfel de legislație este divizată în 3 categorii:

- 1) chestiuni speciale pentru bărbați;
- 2) chestiuni speciale pentru femei;
- 3) chestiuni ce sunt atât pentru femei, cât și pentru bărbați.

Doresc să menționez unele dintre cele mai importante reguli de *fiqh* ce sunt legate în mod specific de femei. Majoritatea regulilor de *fiqh* ce sunt atât pentru femei, cât și pentru bărbați au fost deja discutate.

Chestiuni speciale pentru femei

• Prima chestiune: ștergerea peste o perucă

Este permis a se purta o perucă dacă există o mare nevoie pentru aceasta. Dacă o femeie are nevoie să poarte o perucă, aceasta nu se șterge peste perucă în timpul abluțiunii pentru rugăciune. Aceasta este astfel deoarece nu se aplică aceeași regulă ca pentru voalul de pe cap. Femeia trebuie să se șteargă direct peste capul ei sau peste părul ce i l-a dat Allah.

• A doua chestiune: lacul de unghii

Unele femei își aplică lac de unghii, iar acesta acoperă unghia complet, prevenind apa să ajungă la piele sau la unghia în sine.

Aceasta nu este permis. Se poate folosi doar atunci când femeia se află în stare de puritate și trebuie înlăturat atunci când se face o noua abluțiune.

• A treia chestiune: menstruația

Menstruația este sângele ce curge prin vaginul unei femei în circumstanțe normale și sănătoase, ce nu este datorat nașterii. Mulți învățați sunt de părere că poate începe la vârsta de 9 ani. Dacă o fată vede sânge înainte de această vârstă, aceasta nu este considerată a fi menstruație, ci o curgere datorată unei boli. Aceasta poate continua până la sfârșitul vieții unei persoane. În mod obișnuit, se oprește în jurul vârstei de 50 de ani.

Sângele ce curge de la o femeie are 6 varietăți de culori: negru, roșu, gălbui, spălăcit, verzui sau nămolos. Toate acestea vor fi considerate a fi menstruație dacă curg în timpul ciclului ei menstrual.

Cel mai scurt timp pentru un ciclu menstrual este de o zi și o noapte, cel mijlociu este de 5 zile, iar cea mai lungă perioadă este de 15 zile. În mod normal, ciclul menstrual are 6 sau 7 zile.

Cel mai scurt timp pentru puritatea dintre 2 cicluri menstruale este în mod obișnuit 13 zile. Acesta poate să fie mai lung sau mai scurt de atât.

În perioada de timp în care femeia este la menstruație, este interzis pentru ea să se roage, să țină post, să intre în moschee, să recite Coranul, să înconjoare *Ka'bah* sau să aibă contact sexual. Menstruația reprezintă un semn de atingere a vârstei pubertății.

• A patra chestiune: lăuzia (sângerarea post-partum)

Sângerarea post-partum este sângele ce curge prin vaginul unei femei după ce această dă naștere sau în urma unui avort a unui făt ale cărui caracteristici fizice sunt aparente.

Această sângerare durează în mod obișnuit 40 de zile. Nu există o perioadă minimă de timp specifică pentru ea. Dacă o

femeie dă naștere la gemeni, perioada post-partum începe cu nașterea primului copil, nu cu cea a celui de al doilea.

Acțiunile ce sunt interzise pentru o femeie aflată la menstruație sunt de asemenea interzise și pentru femeia lăuză, așa cum sunt rugăciunea, postul și așa mai departe.

• **A cincea chestiune: al-istahādhah (sângerarea vaginală prelungită)**

Al-istahādhah se referă la un flux sangvin ce curge prin vagin care nu curge în timpul menstruației sau lăuziei. Aceasta include, de asemenea, orice sânge care curge mai mult de perioada maximă a menstruației sau a sângerării post-partum, precum și ceea ce curge pentru un timp mai puțin decât cel minim al menstruației. Ea include de asemenea orice sânge ce curge înainte de vârsta pubertății.

• **A șasea chestiune: moartea și înmormântarea**

Este permis pentru o femeie să își spele copilul mic sau pe soțul ei (după moartea lor). De asemenea, ei îi este permis să efectueze rugăciunea de înmormântare, la fel ca și bărbaților. Totuși, nu este permis pentru ea să urmeze procesiunea funerară și să o însoțească către locul de înmormântare. Nu este permis pentru ea să se plângă, să își lovească obrații, să își rupă hainele sau să își rupă părul. Toate aceste fapte fac parte din practicile din perioada ignoranței (*jahiliyyah*) și constituie un păcat mare. Nu este permis pentru o femeie să țină doliu pentru altcineva decât soțul ei mai mult de 3 zile. Pentru soțul ei, aceasta trebuie să țină doliu 4 luni și 10 zile. În acest timp, ea trebuie să stea în casa soțului ei și să nu poarte haine decorative sau parfum. Totuși, nu există niciun tip de haine specifice pe care aceasta trebuie să le poarte.

• **A șaptea chestiune: bijuteriile**

O femeie are voie să poarte bijuterii pe care Allah i-a permis să le poarte, așa cum sunt cele din aur sau argint, conform cu ceea ce este acceptat potrivit obiceiurilor. Aceasta trebuie să evite extravaganța și aroganța. Ea nu trebuie să plătească *zakāt* pe

bijuteriile ei de aur sau de argint atât timp cât aceasta le poartă în mod regulat la ocazii speciale.

• **A opta chestiune: femeile și oferirea de acte de caritate**

Este permis pentru o femeie să ofere caritate din averea soțului ei fără permisiunea lui, atâta timp cât este ceva obișnuit potrivit obiceiurilor și ea știe că el este mulțumit cu ea. Aceasta poate să-i dea soțului *zakāh* pe averea ei, dacă acesta face parte dintre categoriile care pot primi *zakāh*. Dacă soțul ei este zgârcit și nu consumă pentru familia lui ceea ce este obligatoriu pentru el, atunci ea, fără permisiunea lui, poate lua o cantitate suficientă din averea lui pentru ea și pentru copiii ei.

• **A 9-a chestiune: ruperea postului**

O femeie însărcinată sau care alăptează își poate rupe postul dacă aceasta se teme de un rău pentru ea sau pentru copilul ei. În astfel de cazuri, ea trebuie doar să recupereze mai târziu acele zile, fără a plăti o ispășire pentru aceasta. Însă, dacă femeia însărcinată nu se teme pentru ea și se teme doar pentru copilul ei, atunci ea trebuie să recupereze acele zile și de asemenea să plătească o ispășire. În ceea ce o privește pe femeia care alăptează, dacă copilul acceptă laptele altei femei, iar mama are abilitatea de a o plăti pe acea femeie, atunci ea ar trebui să o angajeze pe acea femeie să-i alăpteze copilul, iar ea nu își rupe postul. Regula cu privire la femeia angajată pentru alăptare este aceeași ca și regula pentru mamă de mai sus (cazul în care femeia se teme doar pentru ea și nu și pentru copilul ei).

Nu este permis pentru o femeie să țină post voluntar fără permisiunea soțului ei, dacă acesta este prezent.

• **A zecea chestiune: efectuarea pelerinajului**

Unui soț nu îi este permis să-și oprească soția de la efectuarea pelerinajului ei obligatoriu. Dacă aceasta îi cere permisiunea, el trebuie să o lase și să o ajute prin ușurarea efectuării pelerinajului pe care Allah l-a făcut obligatoriu pentru ea. În ceea ce privește

pelerinajul voluntar, el o poate opri dacă acesta aduce greutate pentru el sau pentru copiii ei.

• **A unsprezecea chestiune: îmbrăcămintea din timpul pelerinajului**

O femeie poate purta hainele ei obișnuite în timpul pelerinajului, dar ea trebuie să se abțină de la următoarele: (1) haine parfumate, (2) mănuși, (3) vâl pe față și (4) haine vopsite cu șofran.

• **A douăsprezecea chestiune: pelerinajul în timpul menstruației sau în timpul lăuziei (sângerarea post-partum)**

Femeile care se află la menstruație sau care au o sângerare post-partum fac *ghusl*, intră în starea de sacralitate și efectuează toate ritualurile pelerinajului cu excepția înconjurării Casei. Acestea nu înconjoară Casa până ce nu devin pure.

• **A treisprezecea chestiune: Talbiyyah**

Pelerinii trebuie să spună Talbiyyah. Bărbații ar trebui să-și ridice vocile în timp ce femeile ar trebui să zică încet. Mai mult decât atât, femeile nu urmează practica alergării ușoare în timpul înconjurării sau a *Sā'ī*. De asemenea, acestea nu își ridică vocile în timpul suplicațiilor și nici nu se înghesuie pentru a ajunge la Piatra Neagră sau în alte locații.

• **A paisprezecea chestiune: tăierea părului ca ritual al pelerinajului**

Tăierea sau raderea părului este unul dintre ritualurile pelerinajului și ale *'Umrah*. Pentru femei, tăierea părului ia locul raderii părului, deoarece nu este permis pentru o femeie să-și radă părul. Maniera în care femeia își taie părul pentru acest ritual este de a tăia lungimea cât o unghie de la fiecare șuviță sau de a își adună tot părul într-o coadă, dacă nu în șuvițe și să taie din aceasta.

• **A cincisprezecea chestiune: Tawāf-ul de plecare**

Este de preferat pentru femeile care efectuează înconjurarea de întoarcere de la Mina devreme, în Ziua Sacrificiului, dacă acestea

se tem că le-ar veni menstruația. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) le spunea femeilor să facă înconjurarea devreme în Ziua Sacrificiului dacă acestea se gândeau că le va veni menstruația. Dacă o femeie se află la menstruație, aceasta nu trebuie să efectueze înconjurarea de plecare dacă aceasta a făcut deja înconjurarea după întoarcerea de la Mina, iar dacă timpul ei de plecare se petrece în timpul menstruației sale.

• **A șaisprezecea chestiune: căsătoria cu nemusulmanii**

Unei femei musulmane nu îi este permis să se căsătorească cu un nemusulman, indiferent dacă el este un politeist, socialist, hindus sau altceva sau este dintre oamenii Cărții (evrei sau creștini). Aceasta este interzisă deoarece bărbatul are dreptul peste soția sa de a conduce casa, iar aceasta trebuie să îl asculte. Acesta este înțelesul a unei astfel de autorități. Nu se cuvine pentru un necredincios sau pentru un politeist să aibă o astfel de în afara lui Allah și că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este Mesagerul lui Allah.

• **A șaptesprezecea chestiune: custodia**

Custodia se referă la avea grijă de un copil mic, băiat sau fetiță, sau de o persoană incompetentă. Mama are dreptul de a avea custodia copilului. Aceasta este forțată dacă refuză. După ea, acest drept i se cuvine mamei sale, apoi mama mamei sale și apoi mama acesteia și așa mai departe, apoi vine tatăl ei, apoi mama tatălui ei, apoi bunicul, apoi mama lui, apoi sora, sora vitregă de la mama ei, apoi sora vitregă de la tatăl ei, apoi surorile mamei, apoi surorile tatălui, apoi surorile tatălui mamei ei, apoi mătușile maternale ale tatălui, apoi mătușile maternale ale tatălui ale mamei ei, apoi nepoatele de la surorile ei, apoi verișoarele din partea mamei, apoi verișoarele din partea tatălui său și așa mai departe. Continuă în același mod, dacă nu există nicio rudă, conducătorul preia grija copilului.

Tatăl trebuie să îl plătească pe cel care are custodia copilului său. Pentru a fi calificată pentru o astfel de custodie, persoana trebuie să fie adultă, sănătoasă psihic, capabilă să crească copilul,

să fie de încredere, să aibă un caracter bun, să fie musulmană și necăsătorită. Dacă femeia se recăsătorește, aceasta pierde dreptul la custodie. Dacă băiatul ajunge la vârsta de 7 ani, el poate alege cu care dintre părinți dorește să stea. După vârsta de 7 ani, tatăl are mai multe drepturi asupra fiica lui până când aceasta se căsătorește.

Aceasta este ce am putut compila într-un timp scurt. Îl rog pe Allah, Păzitorul Nostru, Cel Măreț, Cel Puternic să facă această lucrare una ce aduce beneficii. Allah este în spatele fiecărei intenții și El este Ghidul către Calea cea Dreaptă.

Cuprins

Nr.	Titlu	PAG.
1	❖ Introducere	
2	❖ Partea I. Acte de adorare	
3	<p>❖ Capitolul 1. Puritatea</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Introducere ● O discuție despre apă ● Recipiente și ustensile ● Impuritățile și regulile acestora ● Eticheta curățirii după eliminarea urinei și a sacunului ● Acte ce corespund cu dispoziția naturală a omului (Sunan Al-Fitrah) ● Abluțiunea (wudū') ● Tayyamum ● Ștergerea peste șosete sau atele 	
4	<p>❖ Capitolul 2. Rugăciunea (As-Salāh)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Introducere ● Câteva reguli legate de rugăciune ● Rugăciunea în congregație ● Scurtarea și combinarea rugăciunilor ● Rugăciunile voluntare ● Rugăciunea de vineri ● Rugăciunea de Eid ● Rugăciunea pentru ploaie și rugăciunea pentru eclipsă 	

	<ul style="list-style-type: none"> ● Rugăciunea de înmormântare 	
5	<p>❖ Capitolul 3. Dania rituală anuală (Az-Zakāh)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Introducere ● Câteva reguli cu privire la zakāh ● Zakāt Al-Fitr 	
6	<p>❖ Capitolul 4. Postul (As-Sawm)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Introducere ● Condiții legate de post ● Motive acceptate pentru a nu ține post ● I'tikāf 	
7	<p>❖ Capitolul 5. Hajj (Pelerinajul mare) și 'Umrah (pelerinajul mic)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Introducere ● Condițiile Hajj-ului și ale 'Umrah ● Componentele esențiale ale Hajj-ului și 'Umrah ● Actele obligatorii ale Hajj-ului și ale 'Umrah ● Actele interzise pentru cel aflat în starea sacră de ihrām ● locurile și intervalele de timp specifice pentru intarea în starea de ihrām ● Sacrificiul și 'aqīqah 	
8	<p>❖ Partea a II-a. Tranzacțiile interumane</p>	
9	<p>❖ Capitolul 1. Tranzacțiile financiare</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Introducere ● Componentele și condițiile esențiale pentru cumpărare și vânzare ● tranzacțiile interzise 	
10	<p>❖ Capitolul 2. Riba (dobânda și regulile sale)</p>	

	<ul style="list-style-type: none"> ● Introducere ● Tipurile de riba ● Ușile pe care Islamul le deschide prin interzicerea ribei ● Dobânzile plătite de bănci 	
11	<p>✧ Capitolul 3. Leasing, închiriere, angajare</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Introducere ● Condițiile cerute pentru leasing și pentru ceea ce este închiriat ● Chestiuni legate de ijārah 	
12	<p>✧ Capitolul 4. Donațiile</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Introducere ● Tipurile de donație și ceea ce poate fi oferit drept donație ● Condițiile pentru donații ● Diferența dintre donație și moștenire 	
13	<p>✧ Capitolul 5. Testamentele</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Introducere ● Tipurile de testamente și statutul lor legal ● Condițiile unui testament ● Acțiunile ce anulează testamentul 	
14	<p>❖ Partea a III-a. Chestiuni legate de familie.</p>	
15	<p>✧ Capitolul 1. Căsătoria și regulile sale</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Condițiile pentru căsătorie și statutul său legal ● Ceea ce este recomandat și ceea ce este interzis cu privire la căsătorie 	
16	<p>✧ Capitolul 2. Reguli speciale pentru femeile musulmane</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Introducere ● Chestiuni speciale pentru femei 	

